

Svečano euharistijsko slavlje Trećega susreta hrvatskih katoličkih obitelji u Solinu

Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić na veličanstvenom slavlju u prasvetištu Gospe od Otoka u propovijedi je istaknuo da su nam danas potrebni ovakvi susreti koji nisu izraz bunta niti su usmjereni protiv ikoga već su živo svjedočanstvo o ljepoti života koji se krije i rađa unutar braka i obiteljskog zajedništva, poručivši da je obitelj naše finale, naš zajednički nazivnik. Obitelj ne smije imati oporbu! – Nadbiskup Želimir Puljić najavio Četvrti susret hrvatskih katoličkih obitelji 2021. godine u Ludbregu

Međunarodni simpozij na KBF-u u Zagrebu

U povodu dvadesete obljetnice enciklike Fides et ratio pape Ivana Pavla II. Katedra fundamentalne teologije u suradnji s Katedrom za filozofiju Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu organizirala međunarodni znanstveni simpozij „Enciklika Fides et ratio – Vjera i razum. Aktualizirano čitanje dvadeset godina poslije“

Papa na Siciliji oštro osudio mafiju

Susretom s oko 40.000 vjernika na Europskom trgu u Piazza Armerina i misnim slavljem s 80.000 vjernika u Palermu, papa Franjo obilježio 25. obljetnicu ubojstva bl. Pina Puglisija u mjestima gdje je taj borac protiv organiziranoga kriminala živio i djelovao, nastojeći izvući posebno djecu i mlade iz ruku mafije

Domovinske vijesti

Jesphil - Susret isusovaca filozofa iz europskih zemalja
Predstavljen jubilarni broj „Uličnih svjetiljki“
Završila međunarodna konferencija katoličkih televizija
Treće vojno hodočašće Hrvatske kopnene vojske u Udbini
Zahvalno slavlje Družbe Presvetoga Srca Isusova u Zagrebu
U Vagancu pokopane žrtve zločina iz II. svjetskog rata
Posveta kapele Majke tripud divne u ivanovačkom svetištu
50. obljetnica župe sv. Križa u Gružu
50. obljetnica svećeništva o. Ivana Barščevskog
Rijeka: Pastoralna godina posvećena duhovnim zvanjima

Crkva u Hrvata

Proslavljen Dan Bosne Srebrene
25. obljetnica stradanja Hrvata na Uzdolu
Kardinal Bozanić na plenarnom zasjedanju Vijeća europskih biskupskih konferencija
Izaslanstvo Hrvatskog Caritasa u studijskom posjetu Caritasu Poljske

Inozemne vijesti

Godišnji skup „medijskih“ biskupa, stručnjaka i savjetnika u Bratislavi
Misa na završetku prvog dana plenarnog zasjedanja CCEE-a
Papa kapucinima: Budite ljudi pomirenja
Biskup Veres: „Žalosni smo, Vlada je samo htjela obraniti Europu“
Završna poruka s plenarnog zasjedanja CCEE-a
Objavljena apostolska konstitucija pape Franje o strukturi Biskupske sinode

Prilog dokumenti

Sreću pronalazimo samo kada susretnemo istinsku ljubav
Poštuj oca svoga i majku svoju

Domovinske vijesti

Jesphil - Susret isusovaca filozofa iz europskih zemalja

Kolegij sv. Josipa na zagrebačkom Jordanovcu i Fakultet filozofije i religijskih znanosti bili su od 30. kolovoza do 3. rujna domaćini redovitog susreta isusovaca filozofa iz europskih zemalja koji su ove godine razmatrali temu „Je li demokracija u krizi, ili se susrećemo samo s neriješenim demokratskim izazovima?“

Zagreb, 3.9.2018. (IKA) - Kolegij sv. Josipa na zagrebačkom Jordanovcu i Fakultet filozofije i religijskih znanosti bili su od 30. kolovoza do 3. rujna domaćini redovitog susreta isusovaca filozofa iz europskih zemalja. Naime, već dugi niz godina grupa isusovaca filozofa iz Europe djeluje pod nazivom Jesphil koji se svake dvije godine okupljaju kako bi raspravljali na filozofski način o aktualnim pitanjima Crkve i društva, isticali time važnost uloge filozofije u isusovačkoj formaciji, te poticali umrežavanje i suradnju između isusovačkih institucija koje se bave istraživanjem srodnih područja.

Tema ovogodišnjeg susreta Jesphila bila je iz područja političke filozofije i glasila bila je: *Is there a crisis of democracy, or are there just unresolved democratic challenges? (Je li demokracija u krizi, ili se susrećemo samo s neriješenim demokratskim izazovima?)*. Izlaganja o toj temi održalo je desetak isusovaca, stručnjaka s tog područja, a pored njih je o stanju demokracije u Europi i Hrvatskoj govorio i hrvatski političar Davor Ivo Stier.

Uz stručni dio, sudionici skupa, njih 19, imalo je prilike upoznati se s ljepotama užeg središta grada Zagreba, a u sklopu toga i posjetiti isusovačku zajednicu u Palmotićevoj ulici.

Na kraju susreta dogovoreno je da se sljedeći Jesphil (koji će biti 2020. g.) održi u Innsbrucku, a odabrana je tema iz područja filozofske teologije i filozofije religije.

Mons. Grbac: Danas svjedočiti vjeru znači raditi za neko dobro, ne samo za sebe - upravo kakav je Francesco bio

72. obljetnica mučeničke smrti i 10. obljetnica proglašenja blaženim Francesca Bonifacija obilježena je 11. rujna u župnoj crkvi u Krasici.

Krasica, 11.9.2018. (IKA) – Misnim slavljem u utorak 11. rujna u župnoj crkvi u Krasici kod Buja obilježena je 72. obljetnica mučeničke smrti mladog svećenika Francesca Bonifacija i deseta obljetnica njegove beatifikacije. Misu je predvodio generalni vikar Porečke i Pulske biskupije mons. Vilim Grbac u zajedništvu s mjesnim župnikom Mirosławom Paraniakom.

Mons. Grbac u propovijedi podsjetio je vjernike na životni put mladog svećenika o kojemu se godinama ništa nije znalo, jer se nije smjelo spomenuti njegovo ime. Naveo je i niz biografskih podataka, tako i da je rođen godine 1912. u Piranu od oca Giovannija (Ivana) i majke Luigie Busdon (Buždon) rodnom iz Lanišća, kao drugo od sedmero djece. S 12 godina ušao je u Malo sjemenište u Kopru, a 1932. godine i u Centralnu bogosloviju u Gorici. Zaređen je za svećenika u Trstu krajem prosinca 1936. godine. Svoju mladu misu slavio je 3. siječnja u katedrali u Piranu. Tri mjeseca kasnije imenovan je kapelanom u Novigradu, od 1. srpnja 1939. godine postavljen je za kapelana u Krasici.

Mons. Grbac govorio je o djelovanju svećenika Bonifacija u narodu, osobito je bio zainteresiran za mlade i njihovo približavanje Bogu i Isusu Kristu. Organizirao je za njih sportske susrete, izlete, glazbu, pa i odlaske na kupanje. Bio

je omiljen gdje god je djelovao a dolaskom u Krasicu još više je osjećao opasnost koje je bio cijelo vrijeme svjestan.

Nisu ga voljele poslijeratne vlasti, posebno su im smetali svećenici koje su voljeli ljudi, koji su imali ljudima što reći. S obzirom na popularnost i toplinu koju je širio među ljudima, jasno da im je smetao takav svećenik, kao što im je smetao i Miroslav Bulešić. Smetali su im oni svećenici koje su ljudi cijenili i voljeli, koji su bili dobri s narodom, pa im je bio cilj da ga maknu. Don Francesco bio je svjestan opasnosti, a biti svećenik u ono vrijeme u Istri bilo je opasno, podsjetio je mons. Grbac, dodajući kako je Francesco Bonifacio bio odličan ispovjednik, znao je slušati i dati pravi savjet.

Premda je znao za opasnost i da ga prate, nije te večeri 11. rujna 1946. godine ostao kod svećenika u Grožnjanu gdje je imao ispovijedi. Krenuo je u Krasicu gdje su ga čekali njegovi najbliži i njegov narod. Ali, po svim saznanjima na putu su ga susreli pripadnici tzv. narodne straže i od tada mu se gubi svaki trag. Pretpostavlja se da je te noći mučen, a njegovo tijelo nikada nije pronađeno. Tršćanska prefektura izdaje 3. veljače 1954. dokument o nestanku umjesto smrtnog lista. Stradao je svjedočeći vjeru, svoju odanost Kristu platio je svojom krvlju, životom. Narod Krasice i okolnih mjesta žalio je za svojim svećenikom, ali nikada se javno nije smjelo govoriti o njegovu nestanku ili načinu na koji je stradao. Tek godine 1996. prvi puta javno je objavljeno da se u Krasici održava svečana liturgija kojom se obilježava 50. obljetnica njegove smrti. To je prvi put da se u Istri javno spominje don Francesco.

Opisujući don Francesca, mons. Grbac naglasio je kako se mladi svećenik, kao primjer drugima, nije molio po potrebi, kad nam treba. On je stalno razgovarao s Bogom, stalno se pitajući je li dobar u molitvi, je li njegova molitva iskrena, je li pravi primjer svojim župljanima, je li se na pravi način pripremio. Prijetili su mu, ozlijedili ga, ali on nikoga nije osuđivao. Optuživali su ga jedni da je bio s fašistima, fašisti da je s partizanima, a Francesco je svakoga gledao samo kao čovjeka. Opraštao je. Samo praštanjem se može pobijediti zlo, samo ljubav može pobijediti mržnju, a svećenik Francesco toga je bio svjestan, to je znao, to je poruka njegovog života i djelovanja. Neka nam ova misa posvećena don Francescu pomogne da u svoje vrijeme što dostojnije živimo svoju vjeru. Danas se spominjemo njegove smrti, njegove muke, slijedeći njegov put i djelo svjedočeći vjeru. Svjedočiti vjeru znači živjeti za poštenje kada je oko nas sve nepošteno, ostati siromašan, ali pošten. Svjedočiti vjeru danas znači imati dijete više, imati pažnju i razumijevanje prema svima, prema našim starijima posebno, iskazati ljubav i strpljenje. Mnogi u našim bolnicama i staračkim domovima svjedoče vjeru velikom ljubavlju prema pacijentima, daju sve od sebe, sve svoje sposobnosti ulažu za njihovo zdravlje. Naša djeca su svjedoci vjere. Danas svjedočiti vjeru znači raditi za neko dobro, ne samo za sebe, upravo kakav je Francesco bio, zaključio je mons. Grbac.

Na kraju misnog slavlja vjernici su se ispred župne crkve družili uz slastice i piće, prisjećajući se onoga što su čuli o tom mučeniku koji je svoj život dao za vjeru, za Isusov put.

Visoka obljetnica mature u znaku posjeta blaženiku

Generacija maturanata Pazinskog sjemeništa iz 1958. godine kojoj pripadaju biskupi Mile Bogović i Ivan Milovan, akademik Josip Bratulić i novinar Aldo Sinković proslavila je 60. obljetnicu mature u srijedu 12. rujna susretom u Pazinu i misom uz grob bl. Miroslava Bulešića u Svetvinčentu.

Pazin/Svetvinčenat, 12.9.2018. (IKA) - Generacija maturanata Pazinskog sjemeništa iz 1958. godine kojoj pripadaju umirovljeni biskupi gospičko-senjski Mile Bogović i porečko-pulski Ivan Milovan, proslavila je 60. obljetnicu mature u srijedu 12. rujna u Pazinu i Svetvinčentu. Okupilo se 19 bivših učenika. Prvi razred Sjemeništa, tih ranih pedesetih godina, upisala su čak 72 učenika, u drugom razredu ih je bilo 64, a u Sjemeništu je maturiralo 28 đaka, jer su mnogi, obzirom na to da Sjemenište nije bila škola s pravom javnosti, prešli u druge javne škole. Osim dva spomenuta biskupa i desetak svećenika toj generaciji pripada i akademik Josip Bratulić, ali i brojni drugi istaknuti članovi društva, liječnici, poduzetnici, novinari i druge aktivne javne osobe koje su u turbulentnim vremenima druge polovice 20. stoljeća svojim radom i zalaganjem pridonijeli boljitku i općem dobru naroda na ovim našim prostorima, ali i šire.

Druženje je započelo okupljanjem u Pazinskom kolegiju – klasičnoj gimnaziji, gdje ih je primio i pozdravio ravnatelj preč. Alejandro Castillo. Sudionici susreta radosno su se prisjetili svojih školskih dana, kolega, a napose odgojitelja i profesora koji su im, riječima ili primjerom, nerijetko usadili smjernice za važne životne odabire.

Susret je nastavljen misom u Svetvinčentu na grobu bl. Miroslava Bulešića. Euharistijsko slavlje predvodio je biskup Bogović uz koncelebraciju biskupa Milovana te ostalih okupljenih svećenika koje je iznjedrila ta generacija. Biskup Bogović, u uvodnom pozdravu, spominjući se bl. Bulešića, ali i svih ostalih kojima se, na njegovu inicijativu, projektom izgradnje Crkve hrvatskih mučenika na Udbini, željelo iskazati počast, naglasio je kako su „mučenici bili veliki upravo u svojoj nemoći“.

Kako godine prolaze sve se više sjećamo ljudi i prilika u kojima smo živjeli. Sjećamo se tako i poglavara, profesora i odgojitelja iz Sjemeništa, koji su nam tada, iz dječje perspektive izgledali strogi, no što smo stariji mijenjamo perspektivu te nam je sjećanje na njih postaje drugačije, mnogo draže, rekao je mons. Milovan.

Napomenuo je kako bl. Bulešić, zajedno s bl. Francescom Bonifacijom i bl. kardinalom Alojzijem Stepincom, spada među novovjeke mučenike iz vremena komunizma. Podsjetio je potom na blaženikov životopis s naglaskom na njegovo pastoralno djelovanje. Istaknuo je kako ga nijedna od strana u vojnom sukobu nije voljela jer je on prema svima postupao jednako, gledajući, kao svećenik, u svakome, prije svega - čovjeka. Kroz svoje pastoralno djelovanje, u tim ratnim vremenima pokazao je svoju veliku ljudsku i svećeničku zrelost. Biskup je istaknuo i don Mirov rad s djecom i mladima, te veliki poduhvat organiziranja misija u Kanfanaru gdje je djelovao tek godinu dana. Blaženi Miro čast oltara zaslužio je ne samo mučeništvom već i uzornim životom i djelovanjem, naglasio je biskup, a njegov stav najbolje se očituje iz citata koji je uklesan na grobu u dnu svetvinčentske crkve gdje je bio pokopan prije prijenosa u misni oltar: „Ako me hoćeš k sebi, evo me pripravna. Svoj ti život sasvim darujem za svoje stado. Uz tvoju milost, i ako me ti učiniš dostojnim, ne bojim se mučeništva, već ga žudim. Neka bude tvoja volja“. Biskup je na kraju ukratko podsjetio na okolnosti mučeništva.

Istaknuo je, citiravši nazočnog kolegu svećenika Rudija

Koracu, kako su „sveti kao zvijezde, visoko, ne možemo ih dohvatiti, ali nam služe kao orijentiri“, te zaključio željom da „nam svima bl. Miroslav bude primjer i zagovornik“.

Na tom, pomalo posebnom misnom slavlju, misna čitanja čitali su akademik Bratulić te poznati novinar, rimski dopisnik raznih hrvatskih medija Aldo Sinković. Susret generacije nastavljen je druženjem uz zajednički objed.

Na splitskom Sustipanu upriličena predstava „Legenda o Miljenku i Dobrili“ i nastupio sastav „Transacustic“

Trećega dana bogatoga programa koji se odvija u sklopu Trećega nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji pod geslom „Obitelj izvor života i radosti“, u srijedu 12. rujna upriličen je kulturni program u Splitu.

Split, 12.9.2018. (IKA) - Trećega dana bogatoga programa koji se odvija u sklopu Trećega nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji pod geslom „Obitelj izvor života i radosti“, u srijedu 12. rujna upriličen je kulturni program u Splitu. U suradnji s gradom Splitom u splitskom Kazalištu lutaka za svu djecu izvedena je predstava "Ružno pače", a u večernjim satima na splitskom Sustipanu, u suradnji s gradom Kaštela i njihovom Turističkom zajednicom, upriličena je predstava o renesansnoj ljubavnoj priči o hrvatskome Romeu i Juliji - „Legenda o Miljenku i Dobrili“. Nakon recitala „Duša hrvata“ u izvedbi Mladenke Gruice, za glazbeni ugođaj večeri pobrinuo se sastav „Transacustic“ u sastavu: Iva Ivković Ivanišević (vokal) i Joško Tomić (gitara) te Ivan Ivanišević (kompozitor, tekstopisac i instrumentalist). Diva Radojka Šverko odustala je od nastupa zbog bolesti. Programu su nazočili splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, splitski gradonačelnik Andro Krstulović Opara i kaštelanski gradonačelnik Denis Ivanović.

„Legenda o Miljenku i Dobrili“ priča je o dvoje mladih iz plemićkih obitelji Vitturi i Rušinić. Svađa njihovih roditelja stajala je na putu njihovoj ljubavi. Uprizorenje priče o Miljenku i Dobrili napravljeno je prema djelu Marka Kažotića i scenariju Dinka Morovića, a prilagodbu i režiju potpisuje Mladenka Gruica. Poštujući Morovićev stil pisanja i želju da u ljubavnu priču ukomponira i istinit povijesni trenutak, redateljica stavlja naglasak na kaštelanski puk i tradiciju, klasnu razliku kmetova i plemića te prkos i ponos malog čovjeka koji ne bježi od tegoba života, ali i ne dopušta da ga se gazi. No, paralelno neizostavno uzdiže nevinu ljepotu ljubavi dvoje mladih koje su utjelovili mladi glumci Ana Perković i Pere Eranović. Redateljica Gruica kroz priču provlači i elemente običajne baštine Kaštela, prikazuje tadašnju kaštelansku svakodnevnice, evocira glazbenu i plesnu tradiciju toga doba. U tome su joj pomogli svojim angažmanom: KUD Ante Zaninović, KUD Karol Wojtyła, Kliški uskoci i članovi KUU sv. Kliment – Sitno Gornje. Na pozornici je zablistalo više od 50 glumaca, koji su od publike nagrađeni glasnim i dugim pljeskom. Svi sudionici predstave odrekli su se honorara kako bi pridonijeli uspjehu humanitarne akcije „Obitelji za najmanje“.

U drugom dijelu programa „Transacustic“, koji čine Iva Ivković Ivanišević (vokal), Joško Tomić (gitara) i Ivan Ivanišević (tekstopisac, kompozitor i instrumentalist), izveo je pet pjesama „Ljubim te do bola“, „Tajna dvaju svjetova“, „Da sam ja netko“, „Cili njen“ i „Vjeruj u ljubav“, za što su nagrađeni velikim pljeskom.

Svim izvođačima na kraju programa, koji je moderirala Silvana Burić Crnov, zahvalio je nadbiskup Barišić: „Dragi večerašnji izvođači, vaš nesebični doprinos programu susreta obitelji je zapravo vaš dar za naše obitelji. Svojim nastupom ste obogatili ne samo dan, nego i živote svima

nazočnima, ali i onima kojima će oni prenijeti glas o ovoj večeri. K tome, vašim nastupom ste pomogli i humanitarnu akciju 'Obitelji za najmanje' kojom želimo pomoći kupnju endoskopskog stupa za operacije novorođenčadi i djece za Kliniku za dječju kirurgiju splitskog KBC-a. Hvala županu, hvala gradonačelnicima Splita i Kaštela, i svim njihovim suradnicima što su nam pomogli oko večerašnje izvedbe, ali i što nas ljubazno domaćinski prate kroz program Trećega nacionalnog susreta obitelji". Nadbiskup je pozvao nazočne da pomognu humanitarnu akciju (doniranjem na donacijskim štandovima, putem poziva na broj telefona 060 9000, ili uplatom na žiro račun) te da sudjeluju u događanjima ovoga tjedna sa središnjom proslavom u nedjelju 16. rujna na Gospinu Otoku u Solinu.

Predstavljen jubilarni broj „Uličnih svjetiljki“

Na riječkom Korzu u četvrtak 13. rujna predstavljen je jubilarni broj „Uličnih svjetiljki“ kojim prodavači, volonteri i članovi Franjevačkog svjetovnog reda proslavljaju desetu obljetnicu časopisa.

Rijeka, 13.9.2018. (IKA) - Na riječkom Korzu u četvrtak 13. rujna predstavljen je jubilarni broj „Uličnih svjetiljki“ kojim prodavači, volonteri i članovi Franjevačkoga svjetovnog reda proslavljaju desetu obljetnicu časopisa. „Ulične svjetiljke“ pomažu siromašnima, poučavaju građane o beskućništvu i socijalnim problemima i djeluje kao most između korisnika i građana/kupaca. Prodavačima su se u prodaji pridružili maleni volonteri, njih 50-ak iz OŠ Zamet, Katoličke osnovne škole „Josip Pavlišić“ te djeca iz Doma za odgoj i obrazovanje Rijeka.

Prema riječima glavne urednice Jasne Krapac, novi broj donosi teme o onome što veseli prodavače Uličnih svjetiljki. „Oni su rekli da je to susret s djecom, osobito kada vide da roditelji potiču svoju djecu da kupe Ulične svjetiljke.

Tu je i intervju s idejnim začetnikom časopisa fra Sinišom Pucićem, a kojega prodavači jako vole. U prvom kontaktu s njim u njemu su prepoznali prihvaćanje i radost što im se može pomoći. Tu su i riječi naših prodavača – veterana, koji su dugi niz godina s nama, a donijeli smo i popis svih prodavača koji su bili s nama. Iznenađili smo se brojem. Među njima ima onih koji su sada pokojni, ali i dobar broj onih koji danas imaju redovna radna mjesta", rekla je Krapac. Projekt je prepoznat u Hrvatskoj i cijena primjerka je 8 kuna od čega polovica ide prodavaču beskućniku, a preostala polovica za troškove izdavanja sljedećeg broja časopisa čime se časopis samofinancira.

Od prvog broja koji se sramežljivo, ali hrabro pojavio na riječkim ulicama pa sve do šarenih brojeva posljednjih godina, „Ulične svjetiljke“ osvjetlale su jedan sasvim novi put. Taj je put započeo prije više od deset godina blagdanskim uskršnjim doručkom za siromašne te božićnim ručkom, a onda se franjevačka iskra zapalila u jaču vatru i otvoreno je Prihvatište za beskućnike „Ruže sv. Franje". Ljubav je domišljata i uvijek traži novi način dijeljenja pa, premda je model uličnih novina prenesen iz inozemstva, uspjeli smo ipak napraviti nešto novo, poručuju iz Franjevačkoga svjetovnog reda – Mjesnog bratstva Trsat, izdavača časopisa. Ministra FSR - Mjesnog bratstva Trsat Nela Pujić najavila je kako će u povodu 10. obljetnice Uličnih svjetiljki u bazilici Majke Božje Trsatske 17. rujna u 18.30 sati biti slavljena misa zahvalnica, dok će središnji program proslave, svečana akademija, biti održana 25. rujna u 11 sati u Auli pape Ivana Pavla II. na Trsatu.

Predavanja trećega dana Teološko-pastoralnog seminara u Đakovu

Predavanja su 13. rujna na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu održali prof. dr. fra Ivan Šarčević, vlč. Krešimir Bulat, mr. Milan Dančuo i doc. dr. Zlatko Matić.

Đakovo, 13.9.2018. (IKA/TU) - Trećega dana pastoralnog seminara za svećenike Đakovačko-osječke nadbiskupije „Sveto pismo u životu Crkve", 13. rujna, na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu predavanje „Isusov govor i tumačenje Pisma. Orijentir biblijskom pastoralu" održao je prof. dr. Ivan Šarčević. Evangelii nuntiandi govori o vjernosti Pismu, evanđelju i vjernosti suvremenom čovjeku, istaknuo je Šarčević. Ta dvostruka vjernost trebala bi nas potaknuti da oblikujemo svoje vlastito ponašanje i svoju fundamentalnu praksu. Šarčević je naglasio i oznake Isusova govora pa je prva oznaka ta da je sve utemeljeno na Božjoj riječi, koja se koristi i ljudskom riječju, druga oznaka je ta da je Krist bio živa Riječ, posrednik između Boga i ljudi, u tom smislu, ta riječ je stvaralačka, ona je obraćenička, kritična, ali u sebi sadrži utjehu i milosrđe. Iz ove dimenzije proizlazi i Isusova senzibilnost za druge, njegova besjeda jest tvrda, ali tvrda u smislu da ju je teško ostvariti na konkretnom primjeru. Kristov govor mora biti u usporedbama, njegov govor je inkluzivan, on se obraća jednoj kategoriji ljudi, njegov govor je jednostavan, ali nije nepromišljen. Na kraju izlaganja profesor je naglasio i važnost homilije kao bogoštovnog čina, ona je dijalog Boga sa svojim narodom, zaključio je Šarčević.

Vlč. Krešimir Bulat održao je predavanje „Katehetski rad u župnim biblijskim skupinama". U početku izlaganja definirao je katehezu kao odgoj vjere i ovako shvaćena kateheza se više odnosi na odrasle. Ovdje je dakle, naglasak na katehezu odraslih koja nikako nije preslikavanje kateheze djece, nju kao takvu treba pripravljati i omogućavati ju. Postavlja se i pitanje razloga kateheze odraslih pa će Ratzinger reći kako je evangelizacija i kateheza, prije svega, najuzvišeniji čin kršćanske ljubavi, a s druge strane se ističe kako je kateheza odraslih danas izostala i u tom kontekstu prezbiteri su pozvani oblikovati vjersko neznanje u znanje i odgoj u vjeri. Naravno, apel za katehezu odraslih dali su i svi crkveni dokumenti, kao i naša Sinoda, jer su odrasli kao takvi prioritetni naslovnici kateheze. Povlašteno mjesto u kojem se kateheza odvija je svakako župna zajednica, a jedna od tih zajednica je svakako biblijska zajednica. Govoreći o biblijskoj katehezi, Bulat je istaknuo kako je njena temeljna nakana razumijevanje i primjena Božje riječi. Pritom nikako ne treba zanemariti ni crkvenost i stručnost voditelja skupine koji vodi brigu o dimenziji same skupine. Na kraju izlaganja Bulat se osvrnuo i na poteškoće u provođenju kateheze odraslih, a konkretnije u provođenju biblijske kateheze.

Mr. Milan Dančuo održao je predavanje „Sveto pismo i euharistijska homilija". Izlaganje je podijelio u četiri dijela. U prvom dijelu istaknuo je kako je Biblija kao takva sastavni dio bogoštovnog čina te je u tom kontekstu ukratko predstavio povijesni presjek razvoja homilije. Zatim je objasnio odnos Svetog pisma i euharistijske homilije, gdje je istaknuo kako Pismo postaje polazište za homiliju i njime se treba nadahnjivati. Sama homilija odiše sakramentalnošću jer je Krist uvijek prisutan u svojoj riječi. Dei Verbum konstitucija će reći kako kroz naviještanje biblijskih tekstova progovara sam Krist. Dančuo je u sljedećem dijelu izlaganja naglasio i da svećenik kroz homiliju ne iznosi svoje osobne stavove, nego uvijek djeluje in Persona Christi. U posljednjem dijelu govora o pripremi homilije Dančuo je naglasio da homilija mora biti egzegetska, pastoralna i praktična, ona mora biti i navještaj i kateheza i govor koji

svoje nadahnuće crpi iz Svetoga pisma.

Posljednje predavanje posljednjeg dana TPS-a održao je doc. dr. Zlatko Matić s temom „Molitveno čitanje Svetoga pisma (Lectio divina)“. U prvom dijelu Matić je govorio o mjestu i ulozi Svetoga pisma u životu pravoslavne Crkve, a u drugom dijelu se osvrnuo na svoju goru spomenutu temu. Prostor u kojemu Biblija postaje Riječ Božja je Crkva. U tom kontekstu i Biblija postaje sveta knjiga u zajednici vjernika okupljenih na euharistiju. Izvan euharistijskog prostora molitveno čitanje Svetoga pisma treba biti redovito, pažljivo, Riječ Pisma treba upaliti u srcu iskru ljubavi i poticati na promjenu čovjekove nutrine.

Završila međunarodna konferencija katoličkih televizija

Konferencija se prvi put održala u Hrvatskoj, u duhovno-obrazovnom centru Marijin dvor u Lužnici, od 11. do 13. rujna.

Lužnica, 13.9.2018. (IKA) - Završila je međunarodna konferencija katoličkih televizija, podružnica i partnera EWTN-a (Eternal Word Television Network), najveće globalne katoličke medijske mreže u svijetu, koja je prvi put održana u Hrvatskoj. Konferencija se održala u duhovno-obrazovnom centru Marijin dvor u Lužnici od 11. do 13. rujna, a okupila je predstavnike katoličkih televizija iz SAD-a, Velike Britanije, Irske, Poljske, Njemačke, Italije, Švedske, Ukrajine, Mađarske, Slovačke, Češke, Poljske i Slovenije i jedne koja je u nastanku u Nizozemskoj. Domaćin konferencije bila je Laudato televizija, obiteljska televizija s kršćanskim vrijednostima.

Potporu konferenciji svojim je dolaskom dao predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić koji je uputio svoju riječ o temi „Važna uloga medija u novoj evangelizaciji“. U suvremenosti društva, evangelizacija putem medija je 'zvanje, milost, dar i poslanje' Crkve, rekao je u središnjem dijelu susreta u srijedu 12. rujna nadbiskup Puljić.

Citirao je poruke koje su pape pisale medijima prigodom Svjetskih dana sredstava društvenog priopćavanja, tako i papu u miru Benedikta XVI. koji je tvrdio kako bi se „Crkva osjećala krivom pred Gospodinom ako ne bi upotrijebila ta moćna sredstva koja ljudski um svednevice čini još savršenijim“ (EN, 45). Medije je nazvao oblikom suvremene propovjedaonice zahvaljujući kojima Crkva može još više ostvarivati svoj poziv „donijeti radosnu poruku spasenja svima“.

Nadbiskup je podsjetio i na riječi svetog Ivana Pavla II. koji je ohrabrio članove Crkve da se ne boje mogućnosti koje pružaju nove tehnologije. Mediji su također dani od Boga, pomoću kojih možemo „upoznati istinu, pa i istinu o našem dostojanstvu i o našoj sudbini da budemo njegova djeca, baštinici njegova vječnoga kraljevstva“ (Brzi razvoj, 14).

Predsjedavajući najveće katoličke globalne mreže Michael Warsaw citirao je Majku Angelicu, redovnicu osnivateljicu te mreže, koja je rekla kako se mnogi katolici danas boje da će biti kritizirani i osuđeni te ih taj strah paralizira. Trebali bi biti spremni riskirati sve, ne smijemo se bojati neuspjeha – rekao je Warsaw, koji je također i savjetnik u vatikanskom Tajništvu za komunikaciju.

Odgovarajući na pitanje o vijestima koje su proširili neki sekularni mediji da je EWTN dio struje koja je protiv onog što čini i naučava poglavar Katoličke Crkve papa Franjo, Warsaw je jasno opovrgnuo tu tvrdnju. „To nije istina, to je lažna vijest“, jasno je izrekao. Vjernost EWTN-a Papi potvrdio je činjenicom kako sve platforme EWTN mreže prate i izravno prenose sva događanja vezana za pontifikat pape Franje, kako bi poruka mogla doprijeti onakva kakva

je. Naš je motiv isključivo pridonijeti osvjetljavanju istine za dobro Crkve i žrtava ovog skandala, rekao je Warsaw.

Crkva u Americi je u velikoj krizi, rekao je, jer svi nedavni događaji uzrokuju sve veće nepovjerenje ljudi, osuđivanje svih svećenika, napuštanje Crkve. EWTN kao katolički mediji čuva odgovornost iznošenja istine pa ako je ona i bolna za Crkvu, ali EWTN ostaje vjeran i poziva druge na vjernost Crkvi. Na kraju dana, najvažniji su istina, liječenje rana žrtava i, kako je Majka Angelica rekla, staviti svoje povjerenje u Boga, a ne ljude, zaključio je Warsaw.

Konferencija se često naziva i „okupljanjem EWTN obitelji“ i stoga su njezini najveći rezultati plodovi susretanja. Iz njih proizlaze ideje o suradnji, razmjeni materijala, savjeta za slične poteškoće s kojima se susreću, udruživanje u novim projektima i ostvarivanje onog što bi pojedinačnim televizijskim kućama bilo nemoguće.

„Osjećamo se kao velika obitelj i ono što je karakteristično za katoličke televizije jest da je ovo za nas misija. Na prvom mjestu misija, a onda posao, jer svi zajedno želimo svjedočiti, naviještati Radosnu vijest i biti istina, ljepota i dobrota za sve ljude ovog svijeta“, rekla je Ksenija Abramović, direktorica Laudato televizije.

Jednu od ideja predstavila je Tetiana Stawnychy, ravnateljica Odbora za pomoć Crkvi Srednje i Istočne Europe Biskupske konferencije SAD-a, koja se u konferenciju uključila Skype pozivom. Pozvala je sudionike na razvoj koncepta priloga i reportaža koji bi predstavili priče iz života ljudi kojima je vjera pomogla opstati u teškim ratnim razdobljima 20. stoljeća. Stawnychy smatra kako središnja i istočna Europa imaju mnogo toga za ponuditi SAD-u i općenito zapadnom svijetu. Njezina je želja da Biskupska konferencija SAD-a financira takav projekt, a suradnici na projektu bile bi katoličke televizije.

Sljedeća konferencija katoličkih televizija održat će se u rujnu 2019. u Poljskoj u organizaciji EWTN-a Poljska.

Nova ravnateljica Caritasa nadbiskupije Rijeka

S. Marija Faustina Kovačević imenovana je ravnateljicom središnje nadbiskupijske karitativne ustanove koju je do sada vodio mons. Nikola Uravić, a primopredaja je izvršena 13. rujna uz nazočnost kancelara Riječke nadbiskupije mons. Nikole Imbrišaka.

Rijeka, 13.9.2018. (IKA) – S. Marija Faustina Kovačević nova je ravnateljica Caritasa nadbiskupije Rijeka, dolazi iz redovničke zajednice Euharistijske službenice Presvetog Srca Isusova i Marijina koje su dio duhovne obitelji Omnia Deo. Imenovana je ravnateljicom središnje nadbiskupijske karitativne ustanove koju je do sada vodio mons. Nikola Uravić, a primopredaja je izvršena 13. rujna uz nazočnost kancelara Riječke nadbiskupije mons. Nikole Imbrišaka. Mons. Uravić bio je na čelu Caritasu u dva navrata, od 1999. godine do 2003. te od 2012. do ove godine.

Nova ravnateljica dolazi iz Zagreba gdje je završila Teološki fakultet, a pristupanjem u zajednicu sestara preselila je u Dramalj te je dvije godine radila kao vjeroučiteljica. Zahvalila je riječkom nadbiskupu Ivanu Devčiću na iskazanom povjerenju te istaknula kako je spremna svim srcem služiti potrebnima putem ove ustanove. „Želja mi je da ljubav Božju koju primam i osjećam pružim svakome čovjeku, posebno onome u potrebi. To je uostalom i osnova kršćanskog života“, rekla je s. Marija Faustina, preuzimajući službu.

Treće vojno hodočašće Hrvatske kopnene vojske u Udbini Misno slavlje za poginule, umrle i nestale hrvatske branitelje u Domovinskom ratu predvodio je vojni ordinarij u RH Jure Bogdan u koncelebraciji s vojnim i policijskim kapelanima i svećenicima Gospičko-senjske biskupije.

Udbina, 13.9.2018. (IKA) - Treće vojno hodočašće Hrvatske kopnene vojske Oružanih snaga RH (HKoV) održano je u četvrtak 13. rujna u Udbini. Zapovjednik ovogodišnjeg hodočašća bio je pukovnik Vinko Rogić.

Hodočašće je započelo križnim putem koji je predvodio vojni kapelan don Vladislav Mandura od crkve Sv. Marka Groba prema Crkvi hrvatskih mučenika. Misno slavlje za poginule, umrle i nestale hrvatske branitelje u Domovinskom ratu predvodio je vojni ordinarij u RH Jure Bogdan u koncelebraciji s vojnim i policijskim kapelanima i svećenicima Gospičko-senjske biskupije.

Biskup Bogdan u propovijedi je govorio o snazi ljubavi i praštanju kao temeljima kršćanskog prihvaćanja i nasljedovanja Krista. Obraćajući se hrvatskim vojnicima, ohrabrio ih je da slijede Isusov primjer te da, unatoč nepravdi i zlu neprijatelja, nikada ne prestanu ljubiti i praštati. Usprkos svojoj vojničkoj stezi, hrvatski vojnik nije nasilnik i osvetnik, već „osoba puna ljubavi i topline, osoba čije je srce ispunjeno ljubavlju za drage osobe, svoje obitelji, Domovinu i hrvatski narod“.

Biskup je istaknuo kako se hrvatski vojnik ne vodi sebičnim interesima, nego svojim istinskim čovjekoljubljem i domoljubljem: „Hrvatski je vojnik domoljub koji ljubomorno i po cijenu života čuva svoje sveto tlo hrvatsko, jedinu milu i lijepu našu domovinu, napaćenu zemlju hrvatsku“. Mons. Bogdan zaželio je vojnicima da ih ovo hodočašće učvrsti u njihovoj vjeri kako bi mogli i dalje plemenito djelovati na izgradnji ljepšeg i čovječnijeg svijeta, temeljenog na „bogoljublju, čovjekoljublju, domoljublju, i nadasve poštenju“.

Na misnom slavlju pjevala je klapa „Sv. Juraj“ Hrvatske ratne mornarice, a svirao orkestar Oružanih snaga RH. Po završetku misnog slavlja hodočasnici, predvođeni brigadnim generalom Sinišom Jurkovićem, položili su vijenac i zapalili svijeće kod križa podignutog svim hrvatskim mučenicima. Završni blagoslov izrekao je biskup Bogdan.

Molitva za obitelji i za plodove nacionalnog susreta obitelji

Uoči velikoga vjerskog i nacionalnog događaja - Trećega nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji, u četvrtak 13. rujna u svim župama Splitsko-makarske nadbiskupije upriličeno je klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.

Split, 13.9.2018. (IKA) - Uoči velikoga vjerskog i nacionalnog događaja - Trećeg nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji, u četvrtak 13. rujna u svim župama Splitsko-makarske nadbiskupije upriličeno je klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. Molilo se za sve naše obitelji i za plodove Trećega nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji.

Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić pohodio je župu sv. Pavla apostola na Pujankama u Splitu. U koncelebraciji sa župnikom don Božom Renjićem predvodio je euharistijsko slavlje. Istaknuo je kako se „nada da će nas Susret obitelji, kao i trogodišnja priprava koja je za nama, osnažiti kako bi osobno i u obitelji još snažnije svjedočili ono čime smo obilježeni – ljubavlju“. Nakon mise nadbiskup je predvodio i klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom uz prigodne meditacije o sakramentu braka i o

obitelji. Brojni okupljeni vjernici molili su za uspjeh Susreta i za blagoslov očeva i majki te svih obitelji.

U župnoj crkvi Gospe od Siti u Strožancu kraj Splita klanjanje je predvodio župnik don Ante Vranković. „Molimo da naše obitelji budu na okupu, da kršćanske obitelji budu nositeljice nade i svjedoci budućnosti u svijetu. Molimo da u kršćanskoj obitelji bude ljubav, poštovanje, povjerenje, poslušnost, požrtvornost djece prema svojim roditeljima, ali i roditelja prema svojoj djeci jer to čini nezamjenjiv doprinos izgradnji kršćanske obitelji“, kazao je. Za vrijeme klanjanja djeca u prostorima župe crtala su crteže na temu obitelji te su poslije klanjanja svoje crteže zajedno s roditeljima izložila na posebni pano pored oltara.

U župnoj crkvi Sv. Mihovila ark. na splitskom Kamenu klanjanje je predvodio župnik o. Anto Knežević koji je potaknuo vjernike da im taj susret bude poticaj za obnovu bračne i obiteljske vjernosti i novog prepoznavanja mjesta i uloge braka kao temeljne stanice društva. „Poslije Susreta u Solinu nadajmo se i molimo Gospodina da naša svijest o važnosti obitelji poraste kako bi iz te svijesti proizašla i potreba za obnovom saveza s Gospodinom. Nadamo se da će ovaj susret svima ostati u sjećanju kao i onaj veliki povijesni iz 1976. godine kada smo u Solinu obilježili „13 stoljeća kršćanstva u Hrvata“. U toj župi već 15 godina djeluje obiteljska zajednica, a cjelonoćna klanjanja pred Presvetim Oltarskim Sakramentom su svakog četvrtka u tjednu.

Međunarodni simpozij na KBF-u u Zagrebu

U povodu dvadesete obljetnice enciklike Fides et ratio pape Ivana Pavla II. Katedra fundamentalne teologije u suradnji s Katedrom za filozofiju Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu organizira jednodnevni međunarodni znanstveni simpozij „Enciklika Fides et ratio – Vjera i razum. Aktualizirano čitanje dvadeset godina poslije“.

Zagreb, 14.9.2018. (IKA) – U povodu 20. obljetnice enciklike Fides et ratio pape Ivana Pavla II. Katedra fundamentalne teologije u suradnji s Katedrom za filozofiju Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu organizirao je 14. rujna u prostoru KBF-a u Zagrebu međunarodni znanstveni simpozij „Enciklika Fides et ratio – Vjera i razum. Aktualizirano čitanje dvadeset godina poslije“. Suorganizatori Simpozija su Papinsko lateransko sveučilište Lateran i Teološki fakultet Sveučilišta u Ljubljani.

Otvarajući simpozij, pročelnik Katedre fundamentalne teologije KBF-a u Zagrebu doc. dr. Tomislav Kovač naglasio je kako je obilježavanje 20. obljetnice jednog dokumenta kao što je ova enciklika za svaki Teološki fakultet nezaobilazna obveza. Enciklika „Fides et ratio“ zasigurno je jedan od najupečatljivijih dokumenata pontifikata Ivana Pavla II. Čim je objavljena, enciklika je doživjela velik odjek diljem svijeta, kako u crkvenim i teološkim krugovima, tako i u široj akademskoj, kulturnoj, pa i političkoj javnosti, ustvrdio je dr. Kovač. On je uputio na tri važne misli po kojima je ova enciklika relevantna i za budućnost. Ponajprije enciklika naglašava univerzalnu vrijednost ljudskog razuma koja se ne može svesti na zapadnjački pristup filozofiji i racionalnosti, a filozofiju podsjeća na njezin mudrosti poziv. Druga važna misao je da enciklika ističe da „Crkva ne izlaže svoju filozofiju niti preporučuje bilo koju pojedinačnu filozofiju na štetu drugih“. Nadalje, enciklika poziva kršćansku misao na dijalog sa suvremenim svijetom, na dijalog s filozofijama i znanostima, ali i s kulturama, religijama i svjetonazorima.

Dr. Kovač podsjetio je kako se spomenutim područjima u međuvremenu pridružuju tri nova izazova: razvoj

neuroznanosti, potom transhumanizam te opća radikalizacija svijeta kroz sekularne ideologije ili religijske fundamentalizme.

Sve spomenuto dalo je poticaj za simpozij, tj. da se pokuša iščitati, aktualizirati i vrednovati u odnosu na antropološke, filozofsko-teološke, društveno-političke, znanstvene i etničke izazove sadašnjeg povijesnog trenutka, rekao je dr. Kovač.

Riječ pozdrava uputili su izv. prof. dr. Nenad Malović s Katedre za filozofiju KBF-a, kao i predstavnici suorganizatora prof. dr. Bogdan Dolenc s Katedre fundamentalne teologije i dijaloga Teološkog fakulteta Sveučilišta u Ljubljani i prof. dr. Antonio Sabetta s Katedre fundamentalne teologije Papinskoga lateranskog sveučilišta. Simpozij je otvorio dekan KBF-a prof. dr. fra Mario Cifrak.

Svetkovina Uzvišenja sv. Križa u sisačkoj katedrali

Koncelebrirano misno slavlje povodom svetkovine Uzvišenja sv. Križa u sisačkoj katedrali predvodio je 14. rujna provincijal Hrvatske dominikanske provincije Slavko Slišković.

Sisak, 14.9.2018. (IKA) - Svetkovina Uzvišenja sv. Križa, proslavljena je u petak 14. rujna u Sisačkoj katedrali. Svečano misno slavlje predvodio je provincijal Hrvatske dominikanske provincije Slavko Slišković u zajedništvu s generalnim vikarom i prepoštom Stolnog Kaptola Markom Cvitkušićem, kancelarom Jankom Lulićem, katedralnim župnikom Markom Karačom i petnaestak svećenika. U misnom slavlju sudjelovao je i sisački biskup Vlado Košić te brojni vjernici.

Na početku sve okupljene pozdravio je mons. Cvitkušić, istaknuvši kako se Kristov križ nalazi u središtu naše vjere i naše ljubavi prema Bogu i njegovom sinu.

U homiliji fr. Slavko istaknuo je kako je križ do Isusa bio oruđe za izvršenje smrtno kazne, predviđeno za najteže zločince i nepopravljive buntovnike, a nakon Kralja židovskog postao je znakom spasenja, ali i opomenom kako se ne treba ponašati prema onima koji su drukčiji, nadilaze naše uvriježene vjerske, nacionalne i političke sheme. „Upozorenje moćnicima ovoga svijeta kako lako mogu osuditi i ubiti nevinoga koji ne pristaje na kompromise sa zlom, nepravdom i sebičnim interesima, koji se bori za slabe i nemoćne, koji diže glas za one čija se istina ne čuje, prihvaća one koje društvo i njegove elite isključuju iz života uzimajući im dostojanstvo, posao i dobar glas, a takvih je danas nažalost većina čak i u našoj domovini za koju smo se nadali da će biti zemlja pravednosti, solidarnosti, istine te su za te vrijednosti mnogi žrtvovali i vlastite živote. Zato slavlje Sv. križa nije poziv na inertnost, beskičmenjaštvo i mirenje sa sudbinom, nego na aktivnost koja će biti obilježena borbom protiv svakoga križa koji je natovaren na leđa bilo kojega našega brata i sestre, našega naroda i cijele Crkve“, ustvrdio je propovjednik, dodavši kako nije Bog dao križ, već križeve stvaraju sami ljudi grijehom.

Govoreći o pročitanoj Božjoj Riječi i čitanju iz Knjige Govoreva fr. Slavko rekao je kako ovo čitanje ne govori da su zmijske prestale ujedati, nego da se svaki koji pogleda mjedenu zmijsku spašava. „Spasenje života počinje pogledom na sliku onoga što oduzima život. Otkriti što umanjuje životnost, znači početak kvalitetnijeg života. Tko pogleda u zmijsku i otkrije tko je ona i što se skriva iza nje taj živi. Tako će onaj tko u Isusu otkrije Spasitelja živjeti. Čovjek koji jasno vidi laž zmijske i istinu križa, svojim djelima očituje djela Božja u svijetu. Isus naučava da ne ulazi u smrt, nego da će sve uzdignuti sa zemlje, područja zmijske, kako bi živjeli s njime. Sin nije došao suditi, nego upraviti pogled na više,

da ne ostanemo u vlasti zmijske, nego se okrenemo prema Bogu koji ljubi čitav svijet i ništa nije isključeno iz njegove ljubavi. Učinio je to preko drva križa, podsjećajući da nas da se čitava povijest spasenja odvija između dva stabla. Iako se za stablo spoznaje dobra i zla ne kaže da je u središtu rajskog vrta, ono se takvim nametnulo nakon zmijinih riječi upućenih Evi. Stablo života postalo je sporedno. Isus pokazuje što je bitno, a što sporedno. Da bi sprao ljagu jednog stabla, Isus umire na drugom. Mogao je umrijeti na različite načine, ali izabrao je drvo križa da nas podsjeti na njegovu simboliku. Svi smo mi poput stabla ukorijenjeni u osobnu prošlost i tijek generacija sve do početaka čovječanstva i svega stvorenja. Ukorijenjeni smo u povijest grijeha, ali i spasenja. Oblik križa očituje kozmičku dimenziju spasenja. Svojim krakovima obuhvaća čitav svemir. Šireći ruke na križu Isus je sve ljude sabrao u jedan narod. Očitovao je širinu, dužinu, visinu i dubinu ljubavi koja nadilazi svako shvaćanje.

Iako slavimo križ, mi nismo oni koji ga traže. Patnja, bol i razni križevi prečesto su nam nametnuti. U Kristovu križu mi otkrivamo da Bog nije uklonio križ iz svijeta nego ga prihvatio i pokazao da ima smisla. Križ je postao mjesto na kojemu nam je postao najbliži“, zaključio je propovjednik.

Na kraju je sve okupljene pozdravio i preč. Karača, posebno zahvalivši biskupu na predvođenju ranijutarnjeg slavlja u katedrali. Misno slavlje animirao je Biskupijski zbog pod ravnanjem prof. Jelene Blašković i orguljašku pratnju vlč. Roberta Jakice. Misi je prethodila molitva Večernje kanonika Stolnog Kaptola sv. Križa, kao i trodnevna duhovna obnova koju je predvodio fr. Domagoj Augustin Polanšćak.

Zahvalno slavlje Družbe Presvetoga Srca Isusova u Zagrebu

Sestre Družbe Presvetoga Srca Isusova s kućom maticom u Rijeci proslavile su na blagdan Uzvišenja sv. Križa 50. obljetnicu otvorenja svog samostana na Lašćinskoj cesti.

Zagreb, 14.9.2018. (IKA) - Sestre Družbe Presvetoga Srca Isusova s kućom maticom u Rijeci proslavile su na blagdan Uzvišenja sv. Križa, 14. rujna, na Lašćinskoj cesti u Zagrebu 50. obljetnicu otvorenja svog samostana posvećenog Uzvišenju sv. Križa. Vrhovna predstojnica s. Dobroslava Mlakić tom je prigodom istaknula: „Ovo je mala obljetnica, ali ako se prisjetimo koliko su sestre ovdje primile i koliko su dobra učinile, onda doista trebamo Bogu zahvaliti i moliti za sve njih, žive i preminule, koje su ovdje živjele, za svećenike i duhovnike koji su u ovoj kapeli zajedno s njima slavili misu, sakramente, klanjanja Presvetom Oltarskom Sakramentu, meditirali i molili te dobročinitelje ovoga samostana... Družba je dugo vremena željela otvoriti jedan samostan u Zagrebu isključivo radi školske izobrazbe i redovničke formacije mladih članica, da bi mogle plodonosnije djelovati na slavu Božju i za dobro Družbe, Crkve i svijeta... Mi smo tada posjedovale samostan na Jordanovcu, ali bio je u vrlo trošnom stanju i, nažalost, prema urbanističkom planu grada Zagreba najavljeno je i provedeno njegovo rušenje. Uz staru kućicu sestre su bile u posjedu većeg voćnjaka i vrta koji su oduzeti uz minimalističku naknadu. No, s druge strane, Družba nije imala financijskih izvora za školovanje svojih članica, a živjelo se tada veoma siromašno, ponekad i oskudno. Stoga su sestre morale, kao i naši gastarbajteri, poći raditi u inozemstvo. Božjom providnošću te vlastitim radom i žrtvama svojih sestara, uspjele su 1967. g. kupiti dvokatnu obiteljsku kuću u izgradnji od Paule Hep u Zagrebu na Lašćini, na području župe Bezgrešnog Srca Marijina, kojom

upravljaju oci isusovci. Ugovor o kupnji potpisan je 25. srpnja 1967. godine. Prve sestre predstojnica Alfonzina Horvat, kuharica s. Auzilija Lulić i studentice s. Robertina Medven, s. Valentina Marinović i s. Lucijana Čović nastanile su se u ovom samostanu 2. kolovoza 1968.

Građevinska dozvola za kapelu u doba komunističkog režima nije prošla te su sestre došle na ideju izgradnje kapele s garažnim vratima. Međutim, i crkvena dozvola čekala se dugo. Nadbiskupski duhovni stol u Zagrebu izdao je dozvolu 7. travnja 1970. Budući da ništa nije išlo bez poteškoća, a sestre su iz inozemstva donijele križ koji još i danas dominira u kapelici, zaključeno je da kapela bude posvećena Uzvišenju sv. Križa. Križ i žrtva utkani su i u karizmu naše Majke utemeljiteljice Krucifikse Kozulić i u karizmu Družbe. Samostan i kapelu blagoslovio je riječko-senjski nadbiskup koadjutor Josip Pavlišić u nazočnosti isusovaca o. Stjepana Katulića, župnika župe na Jordanovcu, i o. Ivana Fučeka, rektora isusovačkog kolegija na Jordanovcu.

Euharistijsko zahvalno zlatno slavlje predvodio je o. Petar Klarić, župni vikar u župi Bezgrešnog Srca Marijina na Jordanovcu, u koncelecijaciji s desetak isusovaca koji su tijekom prošlih pedeset godina dolazili dobrovoljno misiti, među kojima se s velikom zahvalnošću sestre sjećaju pokojnog o. Predraga Belića koji je svako jutro u 6 sati od 1970. do 1995. slavio misu. Održao je svakodnevno petminutnu homiliju ali uvijek pripremljenu i napisanu, više mjesečnih duhovnih obnova iz kršćanske patrologije, obogaćivao je sestre marijanskom i ekumenskom duhovnošću te je, kao raspjevani redovnik i liturgičar, zanosno s njima pjevao.

„Danas je uistinu velik dan, Dan križa, dan u kojem vi, drage sestre Srca najboljega, možete ponosno reći kako punih pedeset godina nosite radosno svoj križ ovdje na Laščini“, istaknuo je u propovijedi o. Klarić. Križ, znak koji je u početku bio prokletstvo, sablazn, ludost postao je znakom spasenja. U jednom trenutku naše povijesti, Sin Boga živoga dolazi na svijet. Napušta svoju uzvišenost do koje čovjek ne može doprijeti i sam postaje čovjek, da bi u poniznosti i poslušnosti prihvatio križ, na njemu bio uzdignut i u svom čovječstvu pobijedio grijeh i smrt. Tako se ponovno vratio u svoju uzvišenost i čovjeku otvorio vrata koja su mu od prvoga pada bila zatvorena, rekao je propovjednik. Prvo drvo sa svojim zamamnim plodom odvelo je čovjeka u odvojenost od Boga, u smrt. Plod drugoga drveta vratio je čovjeku život, prijateljstvo s Bogom. Što je prvi Adam uništio, novi Adam je obnovio. Na križu je pobijeden grijeh. Lako možemo čuti kako se govori o prenaplašenosti križa, jer smo mi vjernici zbog toga tužni, smrknutih lica idemo ovim svijetom umjesto da širimo uskrsnu radost, iz svojih crkava izlazimo pognutih glava pritisnuti teretom križa. Izuzmemo li iz našega života važnost križa, u prvom redu Kristova križa, a onda i križeva svakoga od nas, oduzeli smo si sredstvo po kojem nam je ostvareno spasenje, upozorio je o. Klarić. „Drage sestre Srca, ne bilo kakvoga nego Isusova, današnja svetkovina i vaša obljetnica nam svjedoče da je ljubav uvijek jača od mržnje, da je hrabrost jača od straha, da je dobro jače od zla. Svjedoče nam da je vaša poslušnost i poniznost nadjačala neposluh i oholost. I to upravo ovdje na Laščini, i to već punih 50 godina“, zaključio je o. Klarić.

Na kraju mise sudionike slavlja pozdravio je o. dr. Marko Matić, koji nakon o. Belića dolazi slaviti misu srijedom navečer, srdačno sestrama čestitajući obljetnicu. Na kraju su sestre izvele prigodni program, a poglavarica samostana s. Rozalija Težak svima je zahvalila za sudjelovanje, kako sada tako i tijekom pedesetogodišnje povijesti te zajednice te ih pozvala na zajedničko druženje i okrepu.

Blagoslov kamenog križa za nerođene na vrhu brda Brisnica na Križnom putu u prirodi

Križ koji je svojom izvedbom i načinom rada jedinstven u Hrvatskoj i šire, djelo je umjetnika Milivoja Sedmaka iz Lukavca pokraj Velike Gorice. Visok je 8 m, širok 3,60 m a s postoljem težak 14 tona.

Posedarje, 14.9.2018. (IKA) - Na blagdan Uzvišenja sv. Križa, u petak 14. rujna, na vrhu brda Brisnica u župi Gospe od Ružarija u Posedarju, veliki kameni križ posvećen nerođenima blagoslovio je posedarski župnik Stipe Mustapić. Križ koji je svojom izvedbom i načinom rada jedinstven u Hrvatskoj i šire, djelo je umjetnika Milivoja Sedmaka iz Lukavca pokraj Velike Gorice. Visok je 8 m, širok 3,60 m a s postoljem težak 14 tona. Nalazi se na završetku također jedinstvenoga Križnog puta u prirodi na tom brdu čijih 14 postaja teži sveukupno stotinu tona, a blagoslovljen je u ožujku 2017. g.

S prednje strane križa nalazi se lik Isusa Krista s trnovom krunom čija je desna ruka spuštena, a lijeva je položena na njegovo srce. Sedmak je time htio pokazati Krista koji svojom rukom s križa blagoslivlja, oprašta grijeh, a druga ruka ukazuje na njegovo Presveto Srce. Taj je prizor Isusa izrađen od bijelog kamena i nalazi se u bijelom kamenom krugu koji simbolizira hostiju. Križ je umjetnik izradio od kamenja koje je prikupljao na tom posedarskom brdu, u njemu ima i kamenja iz Međugorja i s Kravskog polja. Time je ugrađen i dio s područja Crkve hrvatskih mučenika i povijesno mučeničkog mjesta stradalih Hrvata. Dio od bijelog kamena je iz Trogira. Na stražnjoj strani križa od kamenja je oblikovan prikaz cijelog tijela Krista raspetoga. Masivan višetonski križ u svoja dva dijela transportiran je iz Lukavca, a onda ih je na brdu Čelinka odakle se pruža pogled na Velebit i Novigradsko primorje, dizalica od pedeset tona u dva navrata podizala i prenijela na vrh brda gdje ih je umjetnik spojio u jedno tijelo križa i dovršavao izradu.

Milivoj Sedmak izradio je taj križ na poziv posedarskog umjetnika Vinka Kajmaka, idejnog začetnika Križnog puta na tom brdu i jednog od autora kamenih postaja na tom križnom putu. Suglasnost Sedmakovom radu dali su župnik Mustapić i Općina Posedarje. Sedmak je opisao nadahnuća koja su ga vodila u stvaranju tog križa koji je radio godinu dana. Završio ga je baš na ovogodišnji blagdan Male Gospe poručivši: „Je li bilo moguće Gospi dati ljepši dar za rođendan?“

Sedmak je pojasnio zašto je križ posvetio nerođenima. U molitvi krunice pred maketom toga križa dobio je jasan poticaj ga mora posvetiti nerođenima. Uz to, jedan kamen oblikovan je tako da prikazuje lik Gospe koja drži dijete, a kada ga se okrene na drugu stranu, vidi se kao avet koja odnosi novorođenče. Kad je završavao izradu križa, svoj molitvenik s molitvama Majci Božjoj nasumce je otvorio na stranicu gdje je napisana molitva za nerođene, što mu je bila konačna potvrda. Župniku Mustapiću prenio je tu ideju s čime se don Stipe složio, rekavši da je pobačaj najgora pošast današnjice i da križ treba biti poticaj u borbi za nerođene. Sedmak je zahvalio Bogu na toj veličanstvenoj milosti i ljudima koji su podržali njegov rad. Podsjetio je na riječi vlč. Ladislava Lojne da „Bog ne voli samo one koji grade križeve. Bog voli one koji nose križeve“ te je poručio: Svatko tko ponosno nosi svoj križ, Bogu je drag.

U obredu blagoslova sudjelovali su i don Darko Pužin, župnik zagrebačke župe sv. Klara, i don Josip Žagar, župnik Sedmakove župe Majke Božje Fatimske iz Lukavca. Vlč. Žagar rekao je da je Sedmak pouzdani suradnik, zauzeti župljanin i pastoralni vijećnik čija su djela prožeta Božjim duhom. Učinio je mnogo djela u župi u Lukavcu, nekoliko

križeva i fontana u čast sv. Florijana. „U materijalnom smislu bilo je puno žrtve dok se križ radio, slijedi novi početak toga djela. Sada svatko od nas treba dalje nastaviti molitvom, činiti i posvetiti se borbi za nerođene te nositi svoj križ i pomoći drugima nositi križeve. Taj će kameni križ pogledom i rukom blagoslivljati sve koji budu prolazili autocestom A1, a njome prolaze milijuni ljudi svake godine“, rekao je vlč. Žagar.

Don Stipe Mustapić rekao je da se taj križ posvećuje Bogu na spomen svih nerođenih, da se u svijetu dokine zlo pobačaja, da zavlada poštivanje Božjeg zakona i svakog stvorenog života. Zamolio je Boga da sve nerođene primi u vječno blaženstvo. Poželio je da nam što blistavije sja otajstvo križa i da njegovu snagu što djelotvornije doživimo. „Isus je na odlasku s ovoga svijeta visio na križu i s Bogom je pomirio ljudsku obitelj. Budimo zaštićeni moći tog znaka spasenja, da svoj križ nosimo i prisprijemo do nebeskog cilja. Isus je dragovoljno uzašao na drvo križa. Učinio ga je prijestoljem svoje slave, žrtvenikom svoje žrtve, učiteljskom stolicom istine. Uzdignut nad zemljom, na križu je pobijedio neprijatelja i sve je samilosno privukao k sebi. Umirući je objavio nauk koji je naviještao, da obilno rađa samo umrlo zno. Otkupitelj nas je po svome križu otkupio i spasio. Nasljedujemo Krista da se podlažemo volji Boga Oca“, rekao je župnik Mustapić, potaknuvši vjernike da časte križ kao znak spasenja i ubiru plodove otkupljenja koje je Isus zaslužio svojom mukom.

Župljanka Gloria Zdrilić pročitala je pjesmu „Krik nerođenih“, a kroz program je vodila vjeroučiteljica Anita Vedrić. Uz župnika Mustapića, događaj su organizirali pojedinci iz posedarske udruge Čelinka, a sudjelovao je i Ivica Klanac, načelnik Općine Posedarje. Više prigodnih pjesama izvela je klapa Bibinje.

U Vaganacu pokopane žrtve zločina iz II. svjetskog rata

Na blagdan Uzvišenje sv. Križa pokopani su posmrtni ostaci žrtava pronađeni u masovnim grobnicama na tom području. Misu je predvodio gospičko-senjski biskup Zdenko Križić.

Vaganac, 14.9.2018. (IKA) – Gospičko-senjski biskup Zdenko Križić predvodio je na blagdan Uzvišenja sv. Križa, Križevo, 14. rujna u Vaganacu, misu povodom pokopa žrtava iz II. svjetskog rata, pronađenih na tom području. Koncelebriralo je 15-ak svećenika. Biskup Križić u propovijedi je povezoao Kristov križ, Kristovu smrt na križu i žrtve tih ljudi. Križ je neodvojiv od pobjede uskrsnuća. Zlikovci žive sa svojim zločinima i nemaju mira. Oni koji su s Kristom položili život imaju jamstvo uskrsnuća, poručio je biskup.

Prije mise na vaganačkom groblju biskup je predvodio pogrebne obrede posmrtnih ostataka pronađenih nakon više od 70 godina. S tolikim zakašnjenjem, naime, pronađen je dio žrtava te je stručno identificirano 55 osoba. Riječ je o žrtvama komunističkog režima koje su bačene u jame, bunkere, bez suda i mogućnosti obrane. Žrtve su pronađene na osam lokacija.

Nakon biskupove molitve slijedila je procesija s osam ljesova do zajedničke grobnice. Vojnici su s pažnjom skidali zastave i davali ih predstavnicima rodbine (Mandi Bilen), načelniku Rakovice te Plitvica i Cetingrada, predstavnicima braniteljskih udruga. Ljesovi su uz počasne plotune polagani u grobnicu. Na kraju obreda nazočnima su se obratili rakovački načelnik Franjo Franjković, ministar branitelja Tomo Medved i izaslanica predsjednice Republike.

Radni dio Međunarodnoga znanstvenoga simpozija o enciklici Fides et ratio

U radnom dijelu Međunarodnoga znanstvenoga simpozija „Enciklika Fides et ratio – Vjera i razum. Aktualizirano čitanje 20 godina poslije“ 14. rujna na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu predstavljeno je deset predavanja.

Zagreb, 14.9.2018. (IKA) – U radnom dijelu Međunarodnoga znanstvenoga simpozija „Enciklika Fides et ratio – Vjera i razum. Aktualizirano čitanje 20 godina poslije“ koji je održan u petak 14. rujna na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu predstavljeno je deset predavanja.

Rektor Hrvatskoga katoličkoga sveučilišta prof. dr. Željko Tanjić u predavanju „Tema vjere i razuma u misli Ivana Pavla II.“ naglasio je da je „Ivan Pavao II. ovu encikliku posvetio odnosu vjere i razuma, a ja bi se usudio reći odnosa filozofije i teologije koja iako se radi o enciklici ima osim teološkoga i duboki filozofski značaj. Enciklika je filozofsko i teološko razmatranje vjere i razuma.“ Nadalje je naglasio kako enciklika otkriva teološku tradiciju pluralnoga pristupa istini. „Veliki naglasak 'Fides et ratio' je na pluralnosti pristupa istini. Enciklika ističe važnost slobode kreativnosti i različitih puteva koji su neophodni za uspostavljanje dijaloga u kojem se nipošto ne smije odreći zahtjeva da se dođe do istine“.

Drugo predavanje „Odnos vjere i razuma prema Josephu Ratzingeru/Benediktu XVI.“ održala je doc. dr. s. Valerija Kovač s Katedre dogmatske teologije Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Naglasila je, kako kompleksno teološko pitanje odnosa vjere i razuma prožima čitav teološki rad Josepha Ratzingera/Benedikta XVI., počevši od njegova nastupnog predavanja na Sveučilištu u Bonnu (1959.) do govora na Sveučilištu u Regensburgu (2006.). Predavačica je spomenula i izlaganje koje je kardinal Ratzinger kao prefekt Kongregacije za nauk vjere imao u povodu predstavljanja enciklike „Fides et ratio“ (1998.), kao i članak o spomenutoj enciklici godinu dana kasnije, te ustvrdila kako je „lako zaključiti da sadržaj, misli, pa čak i argumentacija koju je izdvojio iz toga dokumenta u mnogome odgovaraju njegovu vlastitom teološkom razmišljanju o odnosu vjere i razuma“.

Prof. dr. Antonio Sabetta s Katedre fundamentalne teologije Papinskoga lateranskog sveučilišta je u predavanju „Onkraj reduktivizma postmodernog uma. Od besmisla istine do istine kao smisla“ posvijestio kako u vremenu u kojem živimo do izražaja dolazi paradoks razuma, tj. dihotomija između vrlo snažnog „instrumentalnog razuma“ i marginalnosti razuma u stvarnom životu, tj. u traženju i definiranju istine. Tu je tezu predavač referirao na predavanje pape Benedikta XVI. u Regensburgu. Postmodernistički je čovjek naučio živjeti bez razuma, a u postmodernizmu sve neracionalne dimenzije života čvrsto su preuzele ulogu koja im je odbijena svemoćnim razlogom, jedinom forma veri prema kojoj je samo ono što je bilo racionalno bilo istinito i smisljeno u životu. Stoga je potrebno ponovno posvjestiti istinu smisla, jer bez smisla čovječanstvo ne može živjeti u skladu sa svojim identitetom. Izv. prof. dr. Alojz Čubelić s Katedre za filozofiju KBF-a je u predavanju „Elementi tomizma u enciklici Fides et ratio“ istaknuo kako enciklika načine i tematizira brojna pitanja, tako da ni nakon 20 godina ne gubi na svojoj važnosti i aktualnosti. Pitanje odnosa prema razumu u samoj enciklici usmjerava pogled prema životnosti filozofijskih ideja i filozofsko-teološkoj baštini. Drugo je pitanje koji se odnosi prema misli sv. Tome Akvinskoga u enciklici, kao i prema tomizmu u širem smislu riječi, dok je treće pitanje

dominacije neopozitivističkih tendencija u suvremenoj filozofiji. O tome enciklika implicitno promišlja, pa je to poziv i danas svima onima koji ne odustaju u traženju odgovoru na teška i nezaobilazna pitanja o istini i smislu života.

Dr. Branko Murić s Katedre fundamentalne teologije KBF-a na početku predavanja „Božanska objava u enciklici Fides et ratio“ naglasio je kako se enciklika bavi i današnjem čovjeku aktualnim pitanjem svih pitanja „Što je smisao i kako ga čovjek može pronaći?“ Odatle proizlazi složenost tematika prisutnih u enciklici, a koje bi se moglo svesti na pitanje odnosa koji postoje između vjere i razuma, te potom teologije i filozofije. Okvir da se enciklika bavi i misli na teologijalnu vjeru kada se govori o vjeri u svojoj katoličkoj formi i na filozofski razum u njegovoj spekulativno metafizičkoj formi dopušta da se i promišlja i razmatra te dvije veličine u odnosu spram božanske objave. U tom kontekstu je ukazao na četiri elementa koji mogu poslužiti za razvoj teologije objave, a nalaze se u samoj enciklici: pitanje traganja za smislom i istinom, pitanje mudrosti, pitanje svjedočanstva za istinu i pitanje sakramentalnosti istine, tj. sakramentalnosti objave.

U predavanju „Fides et ratio i povijest spasenja“ dr. Simon Malmenvall s Katedre fundamentalne teologije Teološkog fakulteta Sveučilišta u Ljubljani naglasio je kako je koncept povijesti spasenja jedan od ključnih obilježja samopouzdanja kršćanske vjere, osobito u pogledu božanskog otkrivenja i njegova odnos prema razumu. Osvrnuo se i na „Fides et ratio“ i postmoderne historiografije, te je naglasio kako koncept i povijest spasenja nisu samo mehanizmi koji objektiviziraju prošlost i daju razumijevanje duhovnog značenja, već i objekt drugog pogleda na prošlost. Predavač je u tom kontekstu naglasio kako povijest spasenja ne samo da otvara mogućnosti suradnje između vjere (teologije) i razuma (historiografije), već otvara i prostor kršćanskoj univerzalnosti, te potiče na dijalog.

„Pitanje istine u obzoru hermeneutike. Doprinos H. G. Gadamera“ bila je tema predavanja doc. dr. Davora Vukovića s Katedre fundamentalne teologije Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta u Đakovu Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku. Predavač je ukazao na neke obzore i doprinose suvremene hermeneutike i to osobito na tragu njemačkog filozofa Hansa Georga Gadamera. Prema Gadameru, proces razumijevanja istine uvijek se odvija unutar povijesti, u obzoru tradicije i jezika. Istina za nas nikada nije dostupna u čistom obliku, već uvijek u obzoru povijesnosti. Možemo reći da ovo vrijedi i za teološke istine, odnosno istine vjere. To međutim, nipošto ne znači pad u relativizam ili nihilizam, iako na tu opasnost ozbiljno upućuje i sama enciklika (usp. FR 90-91). Podsjetio je i na neke doprinose filozofijske hermeneutike, te plodne vidove odnosa metafizike i hermeneutike, onkraj relativizma i nihilizma.

Doc. dr. Saša Horvat s Katedre za filozofiju KBF-a u Zagrebu – Teologija u Rijeci održao je predavanje „Ljudsko biće: neuroznanstveni izazov za Fides et ratio“. Suvremeni interdisciplinarni dijalog između teologije, filozofije i znanosti o pitanju „Što je ljudsko biće?“ često rezultira nesporazumima i međusobnim isključenjem. Ta neslaganja imaju veliki utjecaj ne samo na akademsku zajednicu i znanstvenike, nego i na javno mnijenje. Razlog neslaganja leži u različitim tumačenjima i razumijevanju temeljnih ljudskih sposobnosti, tj. vjere i razuma. Neuroznanstvena otkrića donijela su nove perspektive, te omogućila nove načine razumijevanja ljudskog bića i njegovih sposobnosti, duboko izazivajući filozofske i teološke uvide. Premda je prošlo 20 godina od objavljivanja enciklike „Fides et ratio“,

ona i dalje pruža konkretne i čvrste principe razumijevanja odnosa između vjere i razuma koji mogu biti korisni za omogućavanje i jačanje interdisciplinarnog dijaloga.

Doc. dr. Tomislav Kovač s Katedre fundamentalne teologije KBF-a u Zagrebu održao je predavanje „Vjera i razum u islamu. Razmišljanja u svjetlu enciklike Fides et ratio“. Uvodno je posvijestio činjenicu da je središnja nakana enciklike naglasiti univerzalnu vrijednost ljudskog razuma u potrazi za istinom i njegovu sposobnost otvaranja transcendentnoj dimenziji čovjeka, koja se ostvaruje u činu vjere. Enciklika podsjeća i na velike religijske tradicije svijeta, osobito one s Istoka, no ne spominje islamsku religiju i filozofe, osim tek neizravno, kada se referira na „dijaloški odnos“ svetoga Tome Akvinskoga s „arapskim i hebrejskim naučavanjem“ (FR 43). Predavač se osvrnuo na odnos vjere i razuma u islamskoj vjerskoj i misaonoj tradiciji, te je istaknuo neke zajedničke teme kršćanstvu i islamu na temelju enciklike „Fides et ratio“. Zaključio je kako sama enciklika može poslužiti kao dobro polazište za uspostavu filozofsko-teološkog dijaloga između kršćana i muslimana, kako u promišljanju Božje objave i smisla ljudske egzistencije, tako i o ulozi religije u suvremenom svijetu, osobito pred izazovima sve raširenijeg relativizma i vjerskog fundamentalizma.

U posljednjem predavanju simpozija doc. dr. Pavle Mijović s Katedre za filozofiju KBF-a Univerziteta u Sarajevu „Politička dimenzija odnosa vjere i razuma“ analizirao je suvremeni post-truth kontekst u kojemu prednost imaju osobna uvjerenja, alternativne ili lažne činjenice, a ne, kao navodno nekada, spoznaja objektivnijeg i univerzalnijeg reda. Premda pluralna javna sfera drukčije definira pojmove vjere i razuma, Mijović je nastojao analizirati političku dimenziju odnosa vjere i razuma. Također se osvrnuo i na politički odnos subjektivne i institucionalizirane, vjere te različitih koncepcija razuma (teoretski, praktični, vladalački, instrumentalni). U završnom dijelu predavanja nastojao je rekonstruirati političku misao enciklike „Fides et Ratio“.

Humanitarni koncert „Obitelji za najmanje“ u sklopu Trećeg nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji

Dvosatni humanitarni koncert okupio je na splitskoj rivi 14. rujna više tisuća Splitskana i gostiju i 17 izvođača kako bi pomogli kupnju endoskopskog stupa za operacijske zahvate u novorođenčadi i djece za potrebe Klinike za dječju kirurgiju KBC-a Split.

Split, 14.9.2018. (IKA) - Više tisuća Splitskana i gostiju u petak 14. rujna na splitskoj rivi pjevalo je i plesalo za najmanje, u sklopu Trećeg nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji, u organizaciji Splitsko-makarske nadbiskupije. Dvosatni humanitarni koncert „Obitelji za najmanje“ okupio je 17 izvođača, a sve u svrhu kupnje endoskopskog stupa za operacijske zahvate u novorođenčadi i djece za potrebe Klinike za dječju kirurgiju KBC-a Split.

Koncert je izravno prenosio HRT 3, a bila je otvorena i donatorska telefonska linija kako bi se što brže sakupilo potrebnih 620.000 kuna. Prvi je na pozornicu izašao Marko Perković Thompson, koji je pjesmama Samu je ljubav tajna dvaju svjetova i Lijepa li si, zagrijao atmosferu i napravio odličnu uvertiru u koncert. „Posebno smo osjetljivi svi na ove najmlađe. Hvala mom prijatelju Zečiću i drugima koji su sve ovo pripremili i vidimo se na nekoj drugoj humanitarnoj akciji“, izjavio je pjevač po završetku nastupa. Ovakve prilike ne propušta ni Tedi Spalato. „To je puno ljubavi, tim više tim prije što se skuplja za djecu kojoj je potrebna pomoć. Velika mi je radost što sam dio te priče i da se humanitarna akcija ostvari“.

Na koncertu su bili i gradonačelnici Splita i Solina, gradova domaćina Trećega nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji. „Rekao bih da su nam srca svima ispunjena jer možemo sudjelovati u ovoj akciji i što imamo priliku čuti ovako predivne izvođače“, kazao je Dalibor Ninčević, gradonačelnik Solina, i nastavio "subota i nedjelja su kruna proslave nakon Male Gospe i da je naš grad sudomaćin tako iznimno važnog nacionalnog i vjerskog događaja. U svakodnevnoj smo komunikaciji s nadbiskupijom i nadamo se da će se Solin, kao i uvijek, pokazati kao izvrstan domaćin", zaključio je gradonačelnik. „Toplo srce Splita i gostiju Splita. Naš grad je žarište, zajedno sa Solinom, jednog predivnog događaja Trećeg NSHKO. Slavimo ljubav, ljepotu, dobrotu, a vi dragi gledatelji 060 9000“, emotivno je poručio Andro Krstulović Opara odjeven u službenu majicu susreta, dok je Dražen Zečić privodio svoj nastup kraju. „U Splitu je uvijek lijepo. To je publika koja zna i osjeća emociju i pozitivu. Kad se radi o djeci onda smo posebno osjetljivi svi. Ako možemo jedno dijete spasiti svojim dolaskom pa to je najljepše što možete svojim dolaskom napraviti“, poručio je Dražen Zečić koji je ujedno bio i član organizacijskog odbora ovog koncerta.

Na pozornici su se nastupima redali: klape Pasika i Šufit, Giuliano, Pero Panjković, Dalmatino, Zorica Kondža, Meri Cetinić, KUD Ante i Petar Dragojević. Boje mlađih izvođača su uspješno obranile Domenica Žuvela i Mia Dimšić. „Inače Split je toliko poseban po humanitarnim akcijama i ima ogromnu dušu. Osjeti se to zajedništvo gdje svi pjevaju s tobom“, izjavila je Domenica dvije izvedene pjesme publika zna naizust. „Predivno, emotivno, odlična atmosfera i predivna publika“, dobacila je Mia Dimšić prije nego li je otišla do malenih obožavatelja koji su je čekali uz ogradu kako bi se fotografirali.

Koncert je završen sa stilom. Samo tako i zna koncerte završavati Mate Bulić. „Vidite i sami kolika je emocija u nama što izvodimo i u vama što radite. Kako narod kaže da svi zajedno pušemo u istu strunu. Neka Bog da snage ljudima koji su ovo organizirali. Nastavite tako. Ja sam uvijek tu“, kazao je Mate Bulić. Posljednja je pjesma večeri bila himna Trećeg NSHKO „Kristu vjerni zauvijek“ u izvedbi Papa benda.

Humanitarna akcija traje do 1. listopada.

Posveta kapele Majke tripud divne u ivanovačkom svetištu

Nadbiskup Đuro Hranić pohranio je 15. rujna u zavjetni schönstattski oltar moći prezbitera i mučenika bl. Miroslava Bulešića, predajući novo svetište osobitoj skrbi njegova ravnatelja o. Christoph Horna te cijeloj hrvatskoj schönstattskoj obitelji.

Ivanovci, 15.9.2018. (IKA/TU) - Na spomendan BDM Žalosne, na dan 50. obljetnice preminuća utemeljitelja sluge Božjega o. Josepha Kantenicha, 15. rujna đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić u zajedništvu s domaćim ivanovačkim sinom, umirovljenim nadbiskupom Marinom Srakićem, posvetio je kapelu Majke tripud divne, Kraljice i Pobjednice Schönstattske u II. hrvatskom schönstattskom svetištu u Ivanovcima, filijali župe Harkanovci.

Okružen zborom prezbitera i brojnim članovima Božjeg naroda, nadbiskup-posvetitelj pohranio je u zavjetni schönstattski oltar moći prezbitera i mučenika bl. Miroslava Bulešića, predajući novo svetište osobitoj skrbi njegova ravnatelja o. Christoph Horna te cijeloj hrvatskoj schönstattskoj obitelji, s predsjednikom Tomislavom Čorlukom.

Proslava schönstattskog svetišta, 20 godina Akcije

Hodočasničke Gospe i 50. obljetnica smrti o. Josefa Kantenicha obilježavala se od 14. do 16. rujna. Prvog dana, 14. rujna, program je započeo misnim slavljem u crkvi Sv. Ivana Kapistrana. U subotu, na cjelodnevnoj svečanosti, okupilo se oko 1500 vjernika iz svih krajeva Hrvatske, ali i iz Austrije, Švicarske, Njemačke te Bosne i Hercegovine. Redale su se zastave i slike brojnih zajednica HŠO od Dubrovnika preko Neuma i Mostara do zajednica diljem Međimurja i Zagorja te onih najbrojnijih - zajednica iz cijele Slavonije.

Tisuće Gospinih slika predstavljale su deset puta više vjernika koji Gospu Hodočasnici primaju u svoje domove. Duhovnik HŠO o. Christoph Horn iz Švicarske ukazao je na veličinu i dragocjenost događaja u Ivanovcima.

Misno slavlje s posvetom Svetišta predvodio je nadbiskup Hranić u zajedništvu s nadbiskupom Srakićem, domaćim župnikom Jozom Martinovićem, vlč. Čorlukom te još 18 svećenika.

Na početku homilije nadbiskup Hranić podsjetio je na Božje obećanje Izraelcima po proroku Ezekielu: "Sklopit ću s njima Savez i postaviti ću svetište svoje među njima", rekavši kako svi okupljeni na posveti toga svetišta osjećaju da je to obećanje bilo ostvareno po utjelovljenju Sina Božjega u krilu BDM. „Isus Krist, njegovo tijelo rođeno od BDM, euharistija kao spomen-slavlje Kristove muke, smrti i uskrsnuća, njegova sebedarja do kraja nama ljudima i nerazorivog saveza sklopljenog između Boga i čovjeka po njegovoj mucu i smrti na križu je savez i svetište koje se i danas u ovom euharistijskom slavlju ostvaruje ovdje i sada i to s nama. Sakrament, vidljivi znak toga Božjega saveza i Božjeg svetišta među nama – koje je prisutno u raspetom i uskrsnom tijelu Isusa Krista, euharistijski su darovi kruha i vina koje ćemo primiti i po kojima se i mi ugrađujemo u svetište Kristova otajstvenoga tijela i postajemo udovi, cigle i kamenje koje se ugrađuje u to svetište Kristova otajstvenog tijela i njegove vidljive prisutnosti među ljudima je Crkva. I to se ostvaruje ovdje i danas, u slavlju u kojemu posvećujemo jednu novu zgradu Crkve i novi oltar za slavljenje euharistijskog otajstva s kojega ćemo se hraniti i na taj način ugrađivati u Crkvu, koja je otajstveno tijelo Kristovo i svetište Božje s ljudima“, rekao je nadbiskup Hranić.

Podsjetio je na 50. obljetnicu sluge Božjega o. Josefa Kantenich, koji je umro na taj dan prije 50 godina, koji je „duboko uronio u Savez Kristove ljubavi s nama ljudima, u Marijino dioništvo u tom savezu i poistovjetio se sa sv. Ivanom kao prvom osobom unutar Crkve koja je bila povjerena Mariji te je i o. Kantenich, kao vjerni učenik Isusa Krista i kao sin kojega je Isus također povjerio Mariji i njezinu majčinstvu, živio crkvenu duhovnost sina povjerenog Mariji; sina koji unutar Crkve treba snažiti i produbljivati sinovsku pripadnost i zajedništvo svih Isusovih učenika s Marijom te snažiti i uprisutnjivati svijest da je Marija Majka koja je povjerena sinovima i kćerima Crkve kao model i slika sudjelovanja u Savezu kojega je Bog u Isusu Kristu sklopio s nama ljudima“.

Slavlju je među ostalima nazočio župan osječko-baranjski Ivan Anušić, valpovački gradonačelnik Matko Šutalo te brojni ostali predstavnici lokalne, gradske i županijske vlasti. U predvečerje posvete svetišta nastup su održali VS Matheus iz Bizovca, a cjelodnevni program pjesmom i glazbom pratio je crkveni zbor župe sv. Josipa iz Josipovca.

Euharistijsko bdjenje „Hod svjetla“ u praskvetištu Gospe od Otoka u Solinu

U propovijedi dubrovački biskup i predsjednik Vijeća HBK za život i obitelj Mate Uzinić govorio je o sebedarju kao ključnoj riječi za shvaćanje logike blaženstava, ali i za razumijevanje načina „na koji možemo, živjeti u skladu s tom logikom, učiniti da podaci upisani u našoj kršćanskoj i obiteljskoj iskaznici odgovaraju stvarnosti.“

Solin, 15.9.2018. (IKA) - Uoči glavnog dana Trećega nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji, u subotu 15. rujna u večernjim satima organiziran je molitveni program, euharistijsko bdjenje „Hod svjetla“ u praskvetištu Gospe od Otoka u Solinu. Molitvu je predvodio i pozdrav uputio splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić.

Na bdjenju se okupilo ukupno 18 hrvatskih nad/biskupa: nadbiskupi zadarski Želimir Puljić, predsjednik HBK, riječki Ivan Devčić, naslovni nadbiskup Nina nuncij Martin Vidović; biskupi bjelovarsko-križevački Vjekoslav Huzjak, dubrovački Mate Uzinić, krčki Ivica Petanjak, porečko-pulski Dražen Kutleša, požeški Antun Škvorčević, sisački Vlado Košić, šibenski Tomislav Rogić, vojni Jure Bogdan, kotorski Ilija Janjić; umirovljeni biskupi Slobodan Štambuk, Ante Ivas, pomoćni biskupi zagrebački Mijo Gorski i Ivan Šaško, banjolučki Marko Semren; potom tajnik Apostolske nuncijature u RH mons. Janusz Blachowiak, generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović, generalni vikar Mostarske biskupije mons. Željko Majić, provincijali franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joško Kodžoman, franjevaca trećoredaca fra Ivo Martinović, konventualaca fra Josip Blažević i brojni svećenici.

U pozdravu nadbiskup Barišić istaknuo je kako smo već dugo na putu hoda ususret Trećem nacionalnom susretu hrvatskih katoličkih obitelji. Put i povod vode do susreta sa svjetlom. Kroz četrnaest stoljeća postaja našega križnog puta svjetlo vjere nas je vodilo i obrtalo. Na ovom svetom tlu naše kolijevke i krstionice želimo upaliti svoje svijeće, razariti ognjišta naših obitelji, na izvoru svjetla Krista Gospodina. To želimo za novi iskorak i ohrabrenje na putu vjere koju nam predadoše naši djedovi i bake, očevi i majke. Sve sudionike bdjenja nadbiskup Barišić srdačno je pozdravio sa željom da Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji bude blagoslov za našu Crkvu i našu domovinu.

Potom je uslijedio slušanje Riječi i svjedočanstva. Nakon što je Ana Pavlović (Zagrebačka nadbiskupija) pročitala tekst iz Apostolske pobudnice Obiteljska zajednica (Familiaris consortio) o zadaćama kršćanske obitelji u suvremenom svijetu, Ivana Pavla II. (22. studenoga 1981., br. 18-19), bračni par Petar i Snježana Brstilo (Splitsko-makarska nadbiskupija) posvjedočili su o bračnoj ljubavi.

Drugo čitanje iz Govora Svetoga Oca Benedikta XVI. Na molitvenom bdjenju u Valenciji (8. srpnja 2006.) o plodnosti, životu i vjeri obitelji pročitala je Ivana Šlezak, suprug Hrvoje (Varaždinska biskupija). Potom je bračni par Karla i Hrvoje Dužević, roditelji 9 djece (Splitsko-makarska nadbiskupija) posvjedočio o rađanju i odgoju djece.

Treće čitanje iz kateheze pape Franje na općoj audijenciji (9. rujna 2015.) o promicanju crkvenosti, dobra braka i obitelji pročitao je Miroslav Glavaš (Sisačka biskupija), a svoje svjedočanstvo dali su bračni par Jelena i Željko Gudelj (Splitsko-makarska nadbiskupija). Molbenice je čitala obitelj Šoša: Tomislav, Marija, Tajana i baka Antonela (Splitsko-makarska nadbiskupija). Molitvu za redovnice i redovnike čitala je Karmen Perišić, molitvu oca Damir Mandić, a molitvu majke Ivana Mandić.

U propovijedi dubrovački biskup i predsjednik Vijeća HBK

za život i obitelj Mate Uzinić tumačio je evanđelje blaženstava koje u osam kratkih rečenica sažima cijelo evanđelje, radosnu vijest o našem spasenju, ali i daje recept za život i radost koju želimo za sebe i za svoje obitelji. Budući da su blaženstva Isusov osobni portret, a On želi da ona budu i osobni portret svakog kršćanina, kao što je kazao papa Franjo u apostolskoj pobudnici o svetosti Gaudete et exultate, biskup Uzinić je čitajući blaženstva u ozračju Trećeg susreta hrvatskih katoličkih obitelji u Splitu i Solinu, istaknuo da „mi u njima želimo prepoznati i iskaznicu naših katoličkih obitelji. No, nije dovoljno imati osobnu iskaznicu. Da bi ona bila valjana, odnosno da ne bi bila falsifikat, podaci koju su u njoj upisani, uključujući i sliku koju ima, trebaju biti istiniti.

A oni mogu biti istiniti samo ako je naš život i život naših obitelji usklađen s onim što čitamo u blaženstvima, odnosno ako živimo u skladu s logikom blaženstava a to se može postići sebedarjem. Sebedarje je ključna riječ za shvaćanje logike blaženstava, ali i za razumijevanje načina „na koji možemo, živjeti u skladu s tom logikom, učiniti da podaci upisani u našoj kršćanskoj i obiteljskoj iskaznici odgovaraju stvarnosti.“

Bez sebedarja, kao nove vrijednosti života u skladu s logikom blaženstava, u našoj će se Crkvi i narodu nastaviti smanjivati broj sklopljenih brakova i povećavati broj rastava. I brakovi će se iz godinu u godinu sklapati sve kasnije. Bez sebedarja nam nikakav zakon i nikakva demografska politika neće pomoći da promijenimo trend demografskog izumiranja našeg naroda i krenemo putem demografske obnove domovine. Bez sebedarja nema i ne može biti ni muža ni oca, ni supruge ni majke, ni djeda ni bake.

Bez sebedarja nisu moguće neranjene obitelji, a ranjene obitelji postaju još ranjivije. Sa sebedarjem može sve biti drukčije, istaknuo je biskup Uzinić. Sebedarje mijenja nas osobno, omogućujući nam da na nov način možemo preuzeti svoju odgovornost za druge i služeći jedni drugima u ljubavi onako kako je to činio Isus Krist, na nov način, živjeti svoje unutarobiteljske odnose kao muž, žena, otac, majka, sin, kći, brat, sestra, djed, baka, unuk, unuka, svekar, svekrva, punac, punica. Sebedarje će nam omogućiti da naše hrvatske katoličke obitelji žive u skladu s logikom blaženstva i da im blaženstva budu iskaznica koja i po podacima i po slici odgovara stvarnosti koju predstavlja.

Sebedarje nam jedino može pomoći da zaustavimo negativni trend koji jedne zatvara životu, a druge tjera iz domovine i da krenemo u novom, pozitivnom smjeru. Biskup Uzinić zaključio je da „sebedarje može našim obiteljima omogućiti da ponovno budu ono što su bile kroz cijelu našu prošlost i na što ih poziva ili, bolje rečeno, kako ih definira geslo ovoga Trećeg nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji u Splitu i Solinu: 'Obitelj - izvor života i radosti!'“

Molitveno bdjenje, za vrijeme kojega je pjevao zbor mladih „Krstitelj“ s Trstenika u Splitu, završilo je blagoslovom Presvetim Oltarskim Sakramentom.

Predprogram Trećega nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji u Solinu

Predstavnici biskupija Splitske metropolije pod vodstvom pročelnika obiteljskih ureda obradili su pojedinu obiteljsku temu kroz meditaciju, pjesmu i molitvu, a pjevanje je predvodio „Papa-band“ iz Solina.

Solin, 16.9.2018. (IKA) - Središnja proslava Trećega nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji počela je u nedjelju 16. rujna u praskvetištu Gospe od Otoka u Solinu predprogramom koji su pripremile biskupije Splitske metropolije: Šibenska biskupija, Hvarska biskupija, Dubrovačka biskupija, Kotorska biskupija. Predstavnici svake biskupije (Marija Friedrich i Igor s četiri sina iz Šibenske biskupije, Katja i Kruno Cukrov s četvero djece iz Hvarske biskupije, dr. Matko Bupić iz Dubrovačke biskupije te Dario Brkanović i Neda Radojičić-Petrić iz Kotorske biskupije) pod vodstvom svojih pročelnika obiteljskih ureda obradili su pojedinu obiteljsku temu kroz meditaciju, pjesmu i molitvu. Pročitana su četiri odlomka iz Svetoga pisma te iznijeta osobna promišljanja o obitelji o temama „Obitelj - iz Božjeg izvora“, „Obitelj – izvor života“, „Obitelj – izvor svetosti“, „Obitelj – izvor radosti“.

Program je moderirala Kristina Bitanga, a pjevanje je predvodio „Papa-band“ iz Solina, koji je otpjevao i himnu Susreta „Kristu vjerni zauvijek“. Tekst za himnu napisali su: Bruno Kozina, Krešimir Miletić, Verica Kraš Villa, Petar-Krešimir Hodžić, a uglazbio ju je Bruno Kozina.

U Domu kulture Zvonimir u Solinu organiziran je Press Centar za novinare, na Gospinu Otoku postavljeni su donacijski štandovi a sva prikupljena sredstva od suvenira idu u fond za nabavu endoskopskog stupa - za operacije djece u Klinici za dječju kirurgiju KBC Split.

Svečano euharistijsko slavlje Trećega susreta hrvatskih katoličkih obitelji u Solinu

Predvoditelj slavlja splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić na veličanstvenom slavlju u praskvetištu Gospe od Otoka u propovijedi je istaknuo da su nam danas potrebni ovakvi susreti koji nisu izraz bunta niti su usmjereni protiv ikoga već su živo svjedočanstvo o ljepoti života koji se krije i rađa unutar braka i obiteljskog zajedništva, poručivši da obitelj ne smije imati oporbu – Nadbiskup Želimir Puljić najavio Četvrti nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji 2021. godine u Ludbregu

Solin, 16.9.2018. (IKA) - Svečano euharistijsko slavlje Trećega nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji pod geslom „Obitelj izvor života i radosti“ održano je u nedjelju 16. rujna na Gospinoj livadi u praskvetištu Gospe od Otoka u Solinu. Uz predvoditelja slavlja splitsko-makarskoga nadbiskupa i metropolitu Marina Barišića u slavlju su sudjelovali 21 nad/biskup: nadbiskupi zadarski Želimir Puljić, predsjednik HBK, riječki Ivan Devčić, đakovačko-osječki Đuro Hranić, umirovljeni nadbiskup Marin Srakić, naslovni nadbiskup Nina nuncij Martin Vidović; biskupi bjelovarsko-križevački Vjekoslav Huzjak, dubrovački Mate Uzinić, krčki Ivica Petanjak, porečko-pulski Dražen Kutleša, požunski Antun Škorčević, sisački Vlado Košić, šibenski Tomislav Rogić, hvarski Petar Palić, gospićko-senjski Zdenko Križić, vojni Jure Bogdan, kotorski Ilija Janjić; umirovljeni biskupi Slobodan Štambuk i Ante Ivas, pomoćni biskupi zagrebački Mijo Gorski i Ivan Šaško, banjolučki Marko Semren; potom tajnik Apostolske nuncijature u RH mons. Janusz Blachowiak, generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović, generalni vikar Mostarske biskupije mons. Željko Majić, provincijali

franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joško Kodžoman, franjevac trećoredaca fra Ivo Martinović, dominikanaca o. Slavko Slišković, konventualaca fra Josip Blažević i oko dvije stotine svećenika. Na Gospinu polju okupilo se oko 20.000 vjernika iz svih biskupija Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Crne Gore, Vojvodine, iz Hrvatskih katoličkih misija Europe i svijeta.

Pozdravivši stupove i budućnost društva i Crkve – očeve i majke, djecu i mlade, djedove i bake, nadbiskup Barišić je posebno pozdravio hrvatsku predsjednicu Kolindu Grabar Kitarović; potpredsjednika Vlade i ministra obrane gospodina Damira Krstičevića; izaslanika predsjednika Sabora – gradonačelnika Splitsa Andru Krstulovića Oparu, izaslanika Predsjednika Vlade – splitsko-dalmatinskog župana Blaženka Bobana; solinskoga gradonačelnika Dalibora Ninčevića; načelnika Glavnog stožera Hrvatske vojske generala Mirka Šundova kao i generala Mladena Fuzula a osobit pozdrav i zahvalnost uputio je hrvatskim vojnicima koji su se pobrinuli da Susret obitelji prođe u najboljem redu.

Nadbiskup Barišić uputio je pozdrav hrvatskim braniteljima i njihovim obiteljima, nazočnim ministrima i zastupnicima u Saboru, gradonačelnicima i načelnicima, predstavnicima policije, zdravstva, školstva, Sveučilišta, znanosti, kulture kao i članovima civilnih i crkvenih udruga i pokreta. Pozdravio je okupljene braću biskupe, tajnika Apostolske nuncijature u Zagrebu, svećenike, redovnike i redovnice, bogoslove, sjemeništarce i kandidatice. Poseban pozdrav uputio je volonterima, njima oko 120, članovima zbora, izvođačima, sudionicima i svima koji su pridonijeli ljepoti i sigurnosti slavlja. Pozdravio je i sve one koji prate misu putem Hrvatske radio televizije i Hrvatskoga katoličkog radija, a osobito starije, bolesne i nemoćne.

„Na Gospinu smo Otoku. Majka Marija je prostrla ovaj divni zeleni stolnjak, Krist nas poziva na svoju gozbu ljubavi kako bismo nadahnuti Duhom Svetim proslavili Milosrdnog Oca. Saberimo se i započnimo ovo sveto slavlje“, zaključio je nadbiskup Barišić uvodeći u misno slavlje.

U propovijedi je istaknuo: „Drage obitelji, draga braćo i sestre! Na ovom svetom tlu Gospe od Otoka, mjestu našeg identiteta i krsnog preporođenja, za vrijeme „majke sirota i zaštitnice udovica“, kraljice Jelene sagrađena je prva Crkva u Hrvata posvećena Blaženoj Djevici Mariji. Stoljećima kasnije, to jest 1976. godine, ovdje smo započeli naš hod buđenja svijesti za budućnost hrvatskog naroda koja i danas ovim Susretom obitelji raste. Održali smo se i konačno izišli na pozornicu svijeta. Održali smo se i opstojimo već četrnaest stoljeća zahvaljujući snažnoj vjeri u Boga koju smo primili od naših predaka. Održali smo se jer smo čuvali i branili obitelj koja je izvor života i radosti! Taj isti put obitelji i vjere vodi i okuplja nas i danas“. Naglasio je zatim da su nam u ovim vremenima potrebni „ovakvi susreti koji nisu izraz bunta niti su usmjereni protiv ikoga. Susreti su nam potrebni kao živo svjedočanstvo o ljepoti života koji se krije i rađa unutar braka i obiteljskog zajedništva. Često na to zaboravljamo, još češće nam se nameću suprotne slike o obiteljskom životu, a najmanje se daje prilika samoj obitelji da u istini progovori o svojoj svakodnevnici.“

Podsjetio je kako živimo u dinamičnom vremenu brojnih izazova i brzih promjena, ali i mnogih nesigurnosti i nejasnoća „koje nas zbunjuju i dovode u pitanje ono što je svima i odvjeka bilo jasno. Znali smo što je muški i ženski rod. Znali smo što je to obitelj! A danas kao da više nismo u to sigurni. Djeca prepoznaju oca i majku kao dva lica iste ljubavi te žele rasti i radovati se životu na ramenima svoga tate, u zagrljaju svoje mame i na koljenima svoga djeda i bake. Djeca već na svom početku iskustveno svjedoče ono

što bijaše u početku: 'Na svoju sliku stvori Bog čovjeka...muško i žensko stvori ih.' (Post 1,27) '...i bit će njih dvoje jedno tijelo' (Post 2, 24)". Univerzalno i povijesno iskustvo ljudskoga roda svjedoči da je brak zajedništvo muškarca i žene, a obitelj zajedništvo roditelja i djece. I to se nikada ne smije i ne može promijeniti, upozorio je splitsko-makarski nadbiskup, dodavši da „čežnja za pripadati svojoj obitelji i imati roditelje i rodoslovlje, ne može biti ugašena nikakvim Konvencijama i uklanjanjima imena roditelja iz školskih svjedodžbi, ni uvođenjem brojeva umjesto imena djeteta već od vrtičke dobi. Nitko ne pamti samo brojeve, već imena i lice. Čovjek nije bezličan broj, već je svatko od nas jedinstven i neponovljiv u Božjem planu stvaranja. Samo čovjek ima sličnost s Bogom i želju da, kao jedinstven i neponovljiv, sa srcem i dušom, ljubi i bude ljubljen."

Svjedoci smo da obitelj danas biva sve više ugrožena raznim ideologijama, razornim relativizmom, bešćutnim hedonizmom, opasnim individualizmom i posesivnim egoizmom. Isto tako, kada se govori o obitelji, najčešće se govori o njezinoj krizi, o problemima, poteškoćama pa čak i o obitelji kao problemu. Time se brak i obitelj, nastavio je nadbiskup, „predstavljaju kao nepogodno mjesto za život, koje oduzima sreću i slobodu, a donosi samo nepotrebna svakodnevnja i zakonska opterećenja. Brak se vidi kao nešto usputno, privremeno i prolazno. Mogli bismo reći da se borba za život i budućnost čovjeka danas u najvećoj mjeri događa upravo u borbi 'za' ili 'protiv' obitelji. Unatoč tobože lošim prognozama za ishod te borbe, obitelj ne može biti poražena jer je u njenom temelju ljubav samoga Krista prema Crkvi, koja se preljeva u snagu održanja bračnih obećanja koja ste jedno drugom dali na vjenčanju. Bračna ljubav je neopoziva jer svoj temelj ima u neopozivoj ljubavi koju Krist ima prema Crkvi."

Podsjetivši na riječi pape Franje u apostolskoj pobudnici „Amoris laetitia" da je Božja ljubav prisutna u hramu bračnog zajedništva, mons. Barišić naglasio je da „samo zajedno, i svatko u svojoj službi, možemo pristupiti gorućim pitanjima poražavajuće demografije, malih plaća, nezaposlenosti, neradne nedjelje, pobačaja, škola bez prvaka, odlaska mladih... Obitelj je škola zajedništva u kojoj je Krist prisutan, mjesto je u kojem se od prvih životnih koraka uči pravednosti koja je prožeta milosrdem! Nasljedujući Krista u božanskoj pravednosti možemo se suprotstaviti svim nepravednim i urušnim oblicima društvenih odnosa koji od jednih čine bogataše bez truda, a od drugih svakodnevno umorne i osiromašene koji jedva preživljavaju do kraja mjeseca."

Obrativši se hrabrim očevima i neustrašivim majkama kazao je kako ih dar života koji su primili po svojoj djeci otvara i povezuje u mistični odnos s Bogom, darivateljem života. „Dragi roditelji, ne umanjujući vaša nastojanja da djeci osigurate sva sredstva potrebna za normalan život, ne zaboravite ono najvažnije, ono što je djeci najpotrebnije. Osim kruha, njima je važnija vaša blizina i podrška. Potrebna su im usmjerenja kako bi bili sigurniji i kako bi se razvijali u što zrelije i odgovornije osobe." Potaknuo je supružnike na zajedničku molitvu, zajednički odlazak na nedjeljno euharistijsko slavlje jer u njemu obnavljaju svoj bračni savez vjernosti i ljubavi.

Nadbiskup Barišić podsjetio je na riječi blaženoga Alojzija Stepinca da „nema zdravog naroda bez zdravih, snažnih i sretnih obitelji! To itekako vrijedi i danas. Obitelj je naše finale, naš zajednički nazivnik. Obitelj ne smije imati oporbu! Zato s ovog mjesta ponavljam i riječi pape Franje koje je uputio pred nekoliko dana u Irskoj, a izmijenit ću samo ime države: 'Molim da Hrvatska dok sluša polifoniju suvremene političko-društvene rasprave, ne zaboravi

titrajuće melodije kršćanske poruke, koje su je podupirale u prošlosti te je i dalje mogu podupirati u budućnosti.' Naj snažniji glas ove titrajuće melodije ste vi, drage obitelji, svjedočanstvo vaših života i življenje vlastite vjere. Stoga je neizmjerljivo važno da se još snažnije uključite u ovo naše društvo i za njegov humani rast i razvoj. Vaša je uloga nezamjenjiva i neponovljiva za živote vaše djece i boljitak Domovine."

Propovijed je zaključio riječima da je obitelj dijagnoza i terapija našeg hrvatskog društva! „Obitelj koja je otvorena životu i koja poštuje život! Ona nosi budućnost i radost. Zato, zauzmimo se da ovaj Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji bude novi iskorak i snažno ohrabrenje svima nama u Crkvi i društvu; da nam obitelj bude u središtu naše trajne pažnje i zajedničke odgovornosti; da nam u središtu obitelji bude prisutan Isus i majka Marija: izvori života i radosti. Kriste, budi naša sreća! Kriste, budi naša radost! Kriste, budi nam život Ti! A ti, majko Marijo, Kraljice obitelji, čuvaj našu svetu vjeru i hrvatski dom!"

Prvo čitanje pročitao je Jurica Gregurić iz Zagrebačke nadbiskupije, psalam Vinko Maroević, a drugo čitanje Stipana Banić iz Zadarske nadbiskupije. Evanđelje je najavio don Mario Popović. Apostolski blagoslov pape Franje prigodom Trećega nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji pročitao je tajnik Apostolske nuncijature u Republici Hrvatskoj mons. Janusz Stanislaw Blachowiak.

Zazive Molitve vjernika čitali su: Jelena Odorčić (Gospićko-senjska biskupija), Tomislav Mikulec (Makedonija), Božana Blašković (Riječka nadbiskupija), Mirko Puđa (Banjolučka biskupija) i Anita Bošnjak (Đakovačko-osječka nadbiskupija). U prinosu darova vodu je prinijela obitelj Čelan (Splitsko-makarska nadbiskupija), obitelj Akšamović prinijela je kruh (Požeška biskupija), a vino je prinijela obitelj Samardžić (Porečko-pulska biskupija).

Riječ zahvale na kraju euharistijskoga mise nadbiskup Puljić. Prisjetio se nekadašnjih velikih proslava u solinskom Prasvetištu i podsjetio je na povijest nacionalnih susreta obitelji: godine 2011. u Zagrebu s papom Benediktom XVI. i godine 2015. u Gospinu svetištu na Trsatu. „Završavajući ovo slavlje našeg trećeg susreta, dođe mi ponoviti Petrove riječi s Gore Preobraženja: 'Lijepo nam je ovdje biti'. Lijepo je slušati žubor rijeke Jadro, koja simbolizira naš hrvatski Jordan i naše Jadransko more koje svojom plavom bojom umiva bijelo kamenje, oblivenom crvenom krvlju tolikih mučenika ove nadbiskupije i čitave Domovine. Lijepo nam je i osjećamo se kod kuće s vama, drage i poštovane obitelji iz bliza i izdaleka, iz Domovine i iz inozemstva. Jer, vi ste 'pravi izvor života i razlog naše radosti' kako piše na logotipu ovoga susreta", kazao je predsjednik HBK.

Mons. Puljić zahvalio je Splitsko-makarskoj nadbiskupiji na čelu s nadbiskupom Barišićem i suradnicima koji su uložili puno truda i ljubavi u pripremi ovoga Trećega nacionalnoga susreta hrvatskih katoličkih obitelji u Solinu. Potom Vijeću HBK za život i obitelj na čelu s dubrovačkim biskupom Matom Uzinićem i svim članovima Vijeća. A najveću zahvalnost uputio je očevima i majkama, obiteljima koje su po koncilskoj definiciji „prva škola društvenim vrlina" i „Crkva u malom" (FC 49). „Budite i ostanite 'intimna zajednica života i ljubavi' (GS 48) koja je prema Stvoriteljevu naumu u službi života i odgoja novih naraštaja (vidi FC 28-35). Bog vas blagoslovio a Marija, majka obitelji, neka bdije i prati vas kako bi bili trajna i živa slika samoga otajstva Crkve gdje se uči zajedništvu, poštivanju, ljubavi i solidarnosti. A uz to se naviješta i svjedoči da je ljudski život svet i nepovrjediv: Od začetka do naravnog svršetka. I treba ga braniti na svim područjima: kako na vjerskom i duhovnom, tako i na društvenom i

zakonodavnom. I to svim sredstvima što nam ih na raspolaganje stavlja zauzeta ljubav. Obitelji su, naime, Božjim darom i izborom pozvane biti 'duhovno gnijezdo' i 'ognjište života', kazao je mons. Puljić. Najavio je da će Četvrti nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji biti 2021. godine u Ludbregu u Varaždinskoj biskupiji.

Pjevanje na središnjem slavlju predvodio je Veliki mješoviti zbor pod ravnanjem maestra don Šime Marovića, uz pratnju splitskoga Brass quinteta te orguljašku pratnju maestra don Ivana Urlića. Ceremonijar je bio dr. don Ivica Žižić, a ministrirali su bogoslovi Centralnoga bogoslovnog sjemeništa u Splitu. Euharistijsko slavlje završilo je hrvatskom himnom „Lijepa naša“ i pjesmom „Zdravo, Djevo“ u izvedbi Velikoga mješovitog zbora pod ravnanjem maestra don Šime Marovića, uz pratnju splitskoga Brass quinteta te orguljašku pratnju maestra don Ivana Urlića. U zrak su pušteni baloni s hrvatskom, vatikanskom i zastavom Trećega nacionalnoga susreta hrvatskih katoličkih obitelji. U tijeku slavlja brojni volonteri hodočasnici su dijelili vodu, Liturgijski vodič kroz slavlje, kape i ostale uspomene na taj veličanstveni događaj.

Nakon središnje mise nastavljeno je druženje svih sudionika uz okrepu i koncert duhovne glazbe na kojem su nastupili: Marija Husar Rimac, Klapa HRM Sv. Juraj, duhovno-glazbeni sastavi: Emanuel, Rim, Abba i zbor Mihovil.

50. obljetnica župe sv. Križa u Gružu

Svečanu misu 16. rujna u gruškome samostanu predvodio je vojni biskup u BiH Tomo Vukšić, a na pristaništu gruške luke biskup Vukšić je predvodio molitvu za sve one koji od mora žive kao i za hrvatske branitelje. Za sve pokojne bacio je buket cvijeća u more.

Dubrovnik, 16.9.2018. (IKA) - Župa svetog Križa u Gružu proslavila je u nedjelju 16. rujna titulara župe čime je završila proslava 50. obljetnice njezina utemeljenja. Središnje koncelebrirano misno slavlje u klasturu gruškoga dominikanskog samostana u sudjelovanju velikog broja vjernika predvodio je vojni biskup u BiH Tomo Vukšić. U propovijedi je naglasio da je Kristov križ mjesto vjernosti Bogu, pobjede ljubavi, mjesto čovjekova otkupljenja i spasenja. „Osnovna poruka današnjeg blagdana je: neka bude Božja volja! Jer je Isus u svom umiranju onaj koji ostaje vjeran Bogu“, kazao je biskup. Patnja i bol u kršćanskoj vjeri nemaju nikakvu vrijednost nego vrijednost ima vjernost Božjoj volji križevima usprkos. Opasnost je da u Isusovu križu vidimo samo patnju i bol, a ne vidimo poruku koja se zove vjernost, pojasnio je. Kristova patnja nije završila premda je povijesni proces protiv njega završio, protumačio je biskup Vukšić, te dodao, citiravši evanđelje, kako se Kristova patnja nastavlja i u patnji Crkve jer se on poistovjetio s njom, pa se može reći da „stalno trpi Krist jer je patnja, i izazov, i muka suprotežna svakom od naših života“, kao i života pokojnika i cijelog čovječanstva. Isus danas trpi „u svakom nezaposlenom, gladnom, u svakom beskućniku, u svakom prognaniku, u svakom tko je zakinut u svojim pravima, u svakom radniku na crno, u svakom kojem se ne daje pravedna plaća, u svakom nepismenom, u svakoj majci koja je zakinuta za porodiljska prava... u svakom branitelju čije se zasluge ne poštuju, u svakom bolesniku koji nema mogućnost liječenja...“.

Župom sv. Križa do sada su upravljala devetorica župnika dominikanaca od kojih su, uz sadašnjeg župnika fr. Mihaela Marija Tolja, još trojica koncelebrirala na misi. To su fr. Drago Kolimbatović te fr. Marinko Zadro i fr. Mario Marinov. Svaki od njih je jednu večer predvodio misno slavlje s propovijedi tijekom trodnevne duhovne priprave za

blagdan. Pozdrave ostalih bivših župnih upravitelja koji nisu mogli sudjelovati na slavlju prenio je župnik Tolj. Prvi župni upravitelj bio je fr. Vinko Šesnić, a ostali su pok. fr. Hinko Kraljević, pok. fr. Albert Drpić, fr. Pero Jurić i fr. Ante Kovačević. Liturgijsko pjevanje predvodio je Mješoviti pjevački zbor pod vodstvom profesorice Marije Brčić, a pridružili su mu se članovi zborova iz župe sv. Petra-Boninovo i katedralne župe. Uz zlatni jubilej upravitelj župe fr. Mihael Mario Tolj dodijelio je posebna priznanja Mješovitom pjevačkom zboru župe sv. Križa, vrlo aktivnom članu Župnog pastoralnog vijeća Stijepu Pavloviću i voditeljici župnih zborova Mariji Brčić. Nakon mise gruškome obalom krenula je procesija u kojoj je nošen veliki križ, a na pristaništu gruške luke biskup Vukšić predvodio je molitvu za sve one koji od mora žive kao i za hrvatske branitelje. Za sve pokojne bacio je buket cvijeća u more.

U sklopu trodnevne u petak 14. rujna u župi je otvorena izložba „Svjetlo Križa“, a svoje slike izložilo je troje akademskih slikara: Iris Lobaš Kukavičić, Ivana Perak i Jasmina Runje. Zlatni jubilej župe sv. Križa, Gruž (1968.-2018.) u Dubrovniku obilježen je nizom događanja kroz cijelu proteklu godinu. Na samu obljetnicu utemeljenja 24. ožujka misno slavlje u crkvi je predvodio dubrovački biskup Mate Uzinić, a na misi je vjernicima pročitan dekret kojim je prije 50 godina osnovana župa i imenovan prvi upravitelj župe. Župu je utemeljio tadašnji dubrovački biskup Severnin Pernek, a u to vrijeme provincijal Hrvatske dominikanske provincije bio je o. Drago Kolimbatović.

Obnovljena župna crkva u Pitomači

Varaždinski biskup Josip Mrzljak u nedjelju 16. rujna predvodio je misno slavlje i blagoslovio temeljito obnovljenju župnu crkvu Sv. Vida u Pitomači.

Pitomača, 16.9.2018. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak u nedjelju 16. rujna predvodio je misno slavlje i blagoslovio temeljito obnovljenju župnu crkvu Sv. Vida u Pitomači. U propovijedi je biskup rekao da Bogu zahvaljuju na dobrim ljudima koji su omogućili da se ta crkva obnovi, ali je važno i da se u obnovljenoj crkvi obnavlja i živa Crkva. „Ta se obnova događa ponajprije svake nedjelje kada se sastajemo i slušamo Božju riječ te preispitujemo i učvršćujemo svoju vjeru“, rekao je biskup. Istaknuo je da se vjera treba prepoznati u životu, u djelima. Isus govori da svatko tko želi ići za njime mora se odreći samoga sebe i uzeti svoj križ. Odreći se samoga sebe znači ne biti zatvoren u svoj egoizam, već uvidjeti kako čovjek sam sebi nije dostatan. Čovjeku je potreban Bog koji ga je stvorio i koji će ga voditi ovom zemljom. Kada se tako odrekne samoga sebe, uzimamo svoj križ. Križ života je žrtva na koju smo pozvani, kazao je biskup Mrzljak. Spomenuo je i Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji koji se održavao u Splitu i Solinu, istaknuvši da je obitelj žrtva jednog za drugog; muža za ženu, žene za muža, njih oboje za djecu, briga za stare, bake i djedove. Nije li to taj križ koji uzimamo žrtvujući se za druge? Uzimamo križ koji donosi one lijepe, ali i one teške trenutke. Križ koji treba nositi. Postoji mišljenje u svijetu kako treba što više uživati u životu. Zato neki smatraju da život, kada nam se čini da više nema smisla, valja prekinuti. Donose se u mnogim zemljama Europe zakoni o eutanaziji, a doći će to malo pomalo i k nama. Ako je Isus nosio naš križ za nas, kako ne bismo mi onda mogli nositi križ svojega života? Treba uzeti križ i ići za Njime. To je put kršćanskog života koji se prepoznaje u djelima. Zato živu Crkvu treba neprestano obnavljati, a najbolji način za to je da se pitamo što nam Riječ Božja danas govori. Pravi je život kada idemo za Onime koji je za

sebe rekao da je On Život. Tako prepoznajemo smisao svoga života", poručio je biskup Mrzljak u homiliji.

Na kraju mise upućene su riječi zahvale uz razmjenu darova. Župnik Ivica Puškadija ukratko je podsjetio na povijest župne crkve koja je građena od 1782. do 1783. godine te je zahvalio svima koji su pomogli obnovu koja je trajala desetak godina.

Župna crkva u Pitomači sagrađena je prije 235 godina, a najteže trenutke u povijesti prolazila je 1968. godine kada je u stravičnom požaru u potpunosti izgorjela. Usljedila je temeljita obnova te je crkvu 15. lipnja, na Vidovo, 1970. posvetio zagrebački nadbiskup Franjo Kuharić. Ipak, obnova je ubrzo pokazala i svoje nedostatke te je crkva nakon nekog vremena ponovno počela tonuti. Vlaga je učinila svoje, pa je inventar vapio za obnovom. Sustavna obnova započela je tek 2007. godine. U obnovu je utrošeno nešto malo manje od četiri milijuna kuna, a osim župljana, financijski su obnovu pomogli Ministarstvo kulture s 25 posto, Varaždinska biskupija sa 17 posto, Općina Pitomača s pet posto i Virovitičko-podravski županija sa četiri posto. Između ostaloga, oslikano je svetište, uređene su ostale prostorije, promijenjena je kompletna stolarija, a iznova je promijenjen i sustav grijanja. Crkva je dobila novo ozvučenje, nove postaje križnoga puta te novi namještaj. Osim toga, obnovljena je i vanjska fasada.

50. obljetnica svećeništva o. Ivana Barščevskog

Protojerej stavrofor o. Ivan Barščevski, grkokatolički sibirski župnik i slavonski dekan, proslavio je u nedjelju 16. rujna zlatni jubilej - 50 godina svećeništva.

Slavonski Brod, 16.9.2018. (IKA) - Protojerej stavrofor o. Ivan Barščevski, grkokatolički sibirski župnik i slavonski dekan, proslavio je u nedjelju 16. rujna zlatni jubilej - 50 godina svećeništva. Uz još dvanaestoricu grkokatoličkih i rimokatoličkih svećenika on je u župnoj crkvi Uzvišenja svetoga Križa u Slavonskom Brodu predvodio svečanu liturgiju na kojoj je propovijedao njegov sin dr. o. Taras Barščevski. Kako je župa toga dana slavila i župnu svetkovinu Uzvišenje sv. Križa, propovjednik je pojasnio vrijednost i smisao križa. Ustvrdivši kako često znamo svoj križ, koji je za naše spasenje, vući, umjesto da ga prihvatimo, nosimo, posvijestio je „da smo kao vjernici pozvani svoj križ s Kristom uzdići i to svojim poštenjem, radom i odnosom prema drugima“. Čestitke u ime župne zajednice zlatomisniku je uputio domaći župnik Aleksandar Hmilj, a prigodne darove uručili su mu župljani Nikola Zastrižni i Nastja Stičinski.

U zahvalnom govoru jubilarac Barščevski zahvalio je prvotno Bogu na svim milostima, svojim župljanima na suradnji i strpljivosti, te iskazao radost, što, kako je rekao, u susretu s ljudima nitko od njega ne bježi, niti ga se tko boji.

O. Barščevski rođen je 28. svibnja 1941. godine u Trnopolju, kod Prijedora u Bosni i Hercegovini. Sakramente i svećeničko ređenje primio je u Grkokatoličkoj Crkvi, župa Kozarac u BiH. Po završetku Osnovne škole 1956., položio je malu maturu i kao najbolji učenik dobio za nagradu, knjigu „Bez Povratka“. Klasičnu gimnaziju, koju je započeo u Pazinu, završio je u Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji na Kaptolu u Zagrebu. Kao maturant bio je u zagrebačkoj prvostolnici na sprovodu blaženog Alojzija Stepinca. Bogoslovni fakultet u Zagrebu upisao je 1960., no morao ga je prekinuti zbog služenja vojnog roka. Po povratku iz vojske završava 1968. studij na KBF-u i te godine sa suprugom Jozefom Olenjuk sklapa kršćanski brak u kojem imaju troje djece. Sin o. Taras je grkokatolički svećenik, neoženjen, doktor biblijskih nauka, profesor na Katoličkom

bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Kćerka Katerina radi u Brodskoj bolnici, na patologiji kao laborantica. Najmlađa Olja je diplomirana teologinja, magistrirala je crkveno pravo na postdiplomskom studiju na Lateranskom sveučilištu u Rimu. Sada radi na Međubiskupijskom crkvenom sudu u Zagrebu.

Nakon nižih redova primio je subđakonat, pa đakonat, a 15. rujna 1968. godine polaganjem ruku nadbiskupa dr. Gabrijela Bukatka, zaređen je za svećenika. Prva služba bila je u župi Devetina gdje je župnikom bio pet godina. Godine 1973. dolazi u Sibinj i tu ostaje sve do sada, ukupno 45 godina. U svojih 50 godina svećeništva obnašao je razne službe te je bio: dekan, vikar, konzultor, ispitivač, delegat, animator, član raznih biskupijskih vijeća, predavač, pomoćni duhovnik u Đakovu za ukrajinske bogoslove. U Rimu je dva puta vodio duhovne vježbe (za sjemeništare, i za bogoslove). Bio je u pratnji vladike Slavomira Miklovša na ustoličenju ukrajinskoj grkokatoličkog metropolite u Poljskoj, delegat na zasjedanju prvog Sabora Ukrajinske Grkokatoličke Crkve u Lavovu u Ukrajini. U svom pastoralnom radu puno je postigao. Kao ljubitelj knjiga posjeduje jednu od najbogatijih biblioteka među svećenicima, a i među laicima ukrajinskog područja. To je i njemu i njegovim suradnicima puno pomoglo kod stvaranja emisije na ukrajinskom jeziku u Slavonskom Brodu u ona komunistička vremena i to sve volonterski. Pored svećeničkih obveza uspio je napisati i nekoliko knjiga o Ukrajincima na našem prostoru i to: Sjećanja na o. Mihajla Juristu, Susreti s o. Dmitrom Stefanjukom, Sjećanja o. Mihajla Kostjuka, Stare šale, vicevi, Iz Galicije, Putopis o. Kunickog „Nad Bosnom“ te Sto godina grkokatoličkih župa: Sibinj, Slavonski Brod, Gornji Andrijevc. Ima ih i još u raznim izdanjima o temi doseljavanja Ukrajinaca u naše krajeve te ponešto pod pseudonimom.

Rijeka: Pastoralna godina posvećena duhovnim zvanjima

Svećenici Riječke nadbiskupije okupili su se 17. rujna u Velikoj dvorani Teologije u Rijeci na susretu na kojemu im je predstavljen Pastoralni plan i program te kalendar za Godinu duhovnih zvanja koja je započela u Riječkoj nadbiskupiji.

Rijeka, 17.9.2018. (IKA) - Svećenici Riječke nadbiskupije okupili su se 17. rujna u Velikoj dvorani Teologije u Rijeci na susretu na kojemu im je predstavljen Pastoralni plan i program te kalendar za Godinu duhovnih zvanja koja je započela u Riječkoj nadbiskupiji. Riječki nadbiskup Ivan Devčić potaknuo je svećenike da primjerom i djelovanjem nastoje učiniti sve kako bi bilo više duhovnih zvanja. „Nedostatak zvanja je znak vremena i poziv da se još više potrudimo po tom pitanju“, rekao je nadbiskup. Svećenike je uputio da se pobrinu za svoje nasljednike, odnosno da u župama u kojima služe potiču mlade da prepoznaju i odgovore na Božji poziv. „Molitva i rad s mladima te poniznost i skromnost, ključ su uspjeha na tom planu“, rekao je. Podsjetio je kako Riječka nadbiskupija oskudijeva zvanjima koja dolaze iz župa i tradicionalnim putevima. „Srećom, Bog providi pa zvanja dolaze na druge načine i iz drugih sredina“, rekao je riječki nadbiskup.

Podsjetio je i kako je ovo vrijeme teško za Crkvu koja je opterećena pedofilskim skandalima i zločinima. „Nažalost zbog takvih slučajeva ljaga pada na sve svećenike. Kod mnogih ljudi stvara se negativno raspoloženje prema svećeničkom pozivu pa ponekad i roditelji mogu biti prepreka nečijem zvanju. U tom smislu trebamo raditi i s roditeljima mogućih kandidata, da im ukažemo na svetost i uzvišenost poziva“, rekao je nadbiskup Devčić.

Biskupski vikar za pastoral mons. Matija Matičić predstavio je tiskano izdanje Nadbiskupijskog kalendara u kojemu je uz nadbiskupovo pismo objavljen i pastoralni plan i program, odnosno aktivnosti i prijedlozi djelovanja u ovoj pastoralnoj godini. „Važno je reći da ne govorimo o krizi zvanja nego o krizi odaziva. To znači da je potrebno pomoći mladim ljudima da se odazovu na poziv koji dolazi od Boga, da ga prepoznaju i poslušaju“, rekao je mons. Matičić. Nadbiskupijski kalendar donosi pregled najvažnijih događanja, posebno onih na nadbiskupijskoj razini, ali i prijedloge za djelovanje na dekanatskoj i župnoj razini. U Godini duhovnih zvanja posebno će ulogu imati bogoslovno sjemenište Ivan Pavao II. Poglavari i pitomci sjemeništa spremni su posjećivati i svjedočiti po župama jednako kao i primati skupine ministranata i mlade koji se žele upoznati sa životom u sjemeništu.

U drugome djelu susreta svi su svećenici bili pozvani iznijeti svoja promišljanja i prijedloge. Generalni vikar mons. mr. Emil Svažić primijetio je kako se i u Hrvatskoj počeo ostvarivati trend već prisutan u drugim zemljama Europe, da svećenička zvanja ne dolaze iz tzv. malog sjemeništa u koje odlaze srednjoškolci, nego se javljaju tek kasnije u studentskoj dobi ili čak nakon završenog fakulteta. „Sve je manje svećeničkih kandidata u malim sjemeništima, ali mislim da ne treba odustati od tog modela. Tu je svakako nužan rad s osnovnoškolcima, posebno ministrantima koji pruža priliku da ih ipak pokušamo usmjeriti tim putem“, rekao je mr. Svažić. Svećenici su nakon toga iznijeli primjere rada s ministrantima, istaknuvši kako je nužan pojedinačni pristup djetetu kod kojega se prepoznaje želja i mogućnost da odgovori Božjem pozivu.

U raspravi su svećenici istaknuli potrebu međusobnog zajedništva kao i zajedništva pri đakonskim i svećeničkim ređenjima te mladim misama. To su sve odlične prigode da župnici dovedu i mlade iz svojih župa kako bi mogli iz prve ruke iskusiti takva slavlja, rečeno je na susretu.

Konferencija za medije Caritasa Zadarske nadbiskupije

Projektom u vrijednosnom iznosu od pet milijuna kuna bespovratnih sredstava kroz svoje razne programe Caritas će pomoći više od dvije tisuće osoba, odnosno više od petsto obitelji tijekom godine dana.

Zadar, 18.9.2018. (IKA) - Projekt Caritasa Zadarske nadbiskupije „Suzbijanje siromaštva u Zadarskoj županiji podjelom hrane i osnovne materijalne pomoći – faza II.“ predstavili su na konferenciji za medije u Zadarskom caritasu u utorak 18. rujna Danijela Stipanić Graf, voditeljica tog projekta, Mirjana Tadić, zamjenica ravnateljice Zadarskog caritasa i don Ivica Jurišić, ravnatelj Zadarskog caritasa.

Projektom u vrijednosnom iznosu od pet milijuna kuna bespovratnih sredstava kroz svoje razne programe Caritas će pomoći više od dvije tisuće osoba, odnosno više od petsto obitelji tijekom godine dana. Tri i pol milijuna kuna odnosi se na opskrbu hranom, milijun i pol kuna na raznu materijalnu pomoć (kuhinjska oprema, tekstil za domaćinstvo, higijenske potrepštine) a 77 000 kn na tehničku pomoć. Prioritet u primanju pomoći imaju oni koji nisu obuhvaćeni primanjem iz sustava socijalne pomoći u državi.

Taj je projekt Zadarskog caritasa jedan od 19 odobrenih projekata u Hrvatskoj financiran iz Europskog fonda za socijalnu pomoć. Predstavlja ogledni i najuspješniji primjer u primjeni tog programa koji financira Fond europske pomoći za najpotrebitije. „U projekt su uključene obitelji i pojedinci koji nisu obuhvaćeni sustavom socijalne skrbi, jer oni koji su obuhvaćeni tim sustavom imaju pogodnosti i

participacije od lokalne zajednice. Mi pomažemo ljudima koji ne mogu ući u taj sustav a trude se prehraniti svoje obitelji. Ciljane skupine koje će primiti pomoć su samci i obitelji koje žive u siromaštvu ili u riziku od siromaštva, višečlane obitelji, samohrani roditelji, umirovljenici bez podrške svoje obitelji, zaposleni koji primaju plaću a nije dovoljna za uzdržavanje obitelji i zaposleni koji ne primaju plaću. Sve više umirovljenika nema podršku svoje djece jer mnogima djeca žive u problemu kao i roditelji, često prisiljeni pokrivati svoje troškove i kopajući po kontejnerima“, rekla je Mirjana Tadić.

Caritas u svom djelovanju ima i prenočište za beskućnike, pomoć i njegu u kući, pomoć u školovanju djece plaćanjem učeničkih i studentskih domova, mjesečnom participacijom i novčanom pomoći. Sredstvima iz projekta će se osigurati paketi hrane koji će se korisnicima dijeliti u caritasovoj Socijalnoj samoposluzi sv. Frane. Jednom mjesečno 1350 osoba, odnosno 270 obitelji prima pakete s hranom u toj samoposluzi, pomoć se dijeli u samoposluzi svakog četvrtka. Svakodnevno caritasova Pučka kuhinja Sv. Vinko Paulski u Zadru priprema obroke za 300 osoba, a Pučka kuhinja Sv. Ante u Benkovcu sto obroka, uz dodatnu dostavu obroka nemoćnima i nepokretnima u njihove stanove. Oni su osobito zahvalni za tu dostavu, čime im boravak u kući biva lagodniji od smještaja u domu. Caritas nabavlja i lijekove umirovljenicima, pomaže trudnice i roditelje, one koje ne doje i kupovinom dječjeg mlijeka. Tadić je istaknula da su osobito tražene školske knjige i pribor, jer oni koji nisu u sustavu socijalne skrbi ne mogu ostvariti participacije koje daje lokalna zajednica. Caritas plaća i marende za školarce, osnovni namještaj, kućanske potrepštine, ogrjev te mjesečno sufinancira podstanarstvo i režije.

Tim projektom školske torbe, pribor i knjige dobilo je 85 djece, pakete pelena, vlažnih maramica i zaštitnih krema 110 obitelji, kuhinjsku opremu i tekstil za domaćinstvo 120 obitelji, higijenske proizvode 120 obitelji pet puta u godinu dana. Sportska oprema uključuje odjeću i obuću za nastavu tjelesne kulture. Dijelom sredstava za tehničku pomoć kupit će se profesionalna kuhinjska oprema za unaprijeđenje uvjeta u zadarskoj Pučkoj kuhinji. Taj je projekt omogućio pomoć i za 150 obitelji iz Kistanja koje svaki mjesec dobivaju hranu, a 55 kistanjske djece dobilo je školske knjige i torbe.

Podjelom navedene pomoći rješavaju se posljedice, no treba pokušati djelovati i na uzroke siromaštva. Zato su angažirane dvije socijalne radnice i financijska savjetnica koja će sa svakim korisnikom koji prima pomoć pokušati djelovati u rješavanju njihovih problema na grupnim i individualnim susretima. Projekt stavlja naglasak na obrazovanje, značajan dio se odnosi na školske potrebe, pa će u sklopu projekta pedagog u radu s djecom naglasiti ulogu obrazovanja u borbi protiv siromaštva te će se izdati i prigodna brošura.

Provedba druge faze tog projekta, koji je za razliku od prve faze povećan za dodatnih milijun i pol kuna, veliko je priznanje Zadarskom caritasu. Odnos zadarskog caritasa prema potrebnima primjer je kako treba ostvarivati taj program, poručili su u Bruxlessu. „Zadarski caritas o provedbi projekta šalje tromjesečna izvješća u EU, svaka lipa mora biti opravdana računima i ugovorima, stroge su kontrole. Bili smo prepoznati s tim projektom i bili smo pozvani predstaviti ga u sjedištu Europske unije. Od 13 projekata u prvoj fazi, naš projekt je prepoznat kao primjer dobre prakse i predstavila sam ga u Bruxlessu 1. ožujka ove godine, u pratnji ravnateljice Jurišića“, zaključila je Stipanić Graf.

Crkva u Hrvata

Proslavljen Dan Bosne Srebrene

Dan provincije Bosne Srebrene proslavljen je na svetkovinu Uzvišenja svetog Križa, 14. rujna, u svetištu sv. Nikole Tavelića u Sarajevu svečanim misnim slavljem koje je predvodio provincijal fra Jozo Marinčić.

Sarajevo, 14.9.2018. (IKA) - Dan provincije Bosne Srebrene proslavljen je na svetkovinu Uzvišenja svetog Križa, 14. rujna, u svetištu sv. Nikole Tavelića u Sarajevu svečanim misnim slavljem koje je predvodio provincijal fra Jozo Marinčić u koncelecijaciji s vikarom provincije, članovima defnitorija i gotovo svim gvardijanima franjevačkih samostana Bosne Srebrene.

Slavlje je počelo svečanim ophodom kroz oratorij sv. Nikole na Kovačičima, nakon kojega je slavljena misa. Fra Jozo je kao provincijalni ministar Bosne Srebrene pozdravio okupljenu braću i čestitao svetkovinu Uzvišenja svetoga Križa, naslovnika provincije. Istaknuo je kako franjevci Bosne Srebrene zajedno s pukom kojemu služe, nose križeve svakodnevnice: gubitka stanovništva, odlaska mladih ljudi te razne druge križeve, životne probleme. Potom je naglasio kako strpljivo podnošenje križeva donosi milost koju Bog daje onima koji nose svoje križeve. „Cilj svakoga kršćanina jest suobličiti se Kristu. Posebno Kristu raspetomu, kako je to činio sveti Franjo Asiški“, napomenuo je fra Jozo u uvodu mise.

U homiliji vikar Bosne Srebrene fra Petar Jeleč iznio je kraći povijesni osvrt na događaje koji su doveli do obilježavanja blagdana i zaključno napomenuo kako se danas Kristovu križu izgubio svaki trag – jednako kao i Kovčegu saveza iz Staroga zavjeta. S Kristom je znak srama postao znak pobjede nad smrću, koju je izvojevao Krist, pravednik koji je svijetu donio spas. Fra Petar nadalje je naglasio kako je Isus pozvao svoje učenike neka svatko nosi svoj križ. „Isus očito nije mislio kako bismo trebali uzeti njegov križ, nego svatko od nas svoj križ. To je križ života, svakodnevnice, križ nevolja, neprihvaćenosti, nezadovoljstva, bolesti, neimaštine, progonstva, žalosti, križ koji nam nameću drugi ali i križ koji mi nekad namećemo sami sebi. Moći nositi taj križ i u takvom stanju davati svom životu smisao znači biti Isusov učenik. Zato Uzvišenje svetoga Križa znači osvježavanje pamćenja o onomu što je Isus na križu učinio za ljude, znači prihvatiti da se preko križa može doći u stanje uzvišenosti i sreće života“, rekao je fra Petar i zaključio: „Ostaje da se iznova ponovi ona stara izreka koja dobro pogađa ljudski život – Per crucem ad lucem – po križu do svjetla ili kroz nevolje, patnje i muku do pobjede i uzvišenosti u slavi i zajedništvu s Bogom.“

Nakon euharistijskoga slavlja, koje je liturgijskim pjevanjem animirao fra Emanuel Josić, druženje je nastavljeno u auli svetišta zajedno s okupljenim Božjim pukom.

Franjevačka provincija Bosna Srebrena službeno se naziva Provincija Uzvišenja svetoga Križa Bosne Srebrene te je uobičajeno da franjevci toga dana održavaju godišnji susret koji se u franjevačkoj tradiciji zove Kapitul na rogožinama. Povijest toga susreta seže još u vrijeme svetoga Franje Asiškoga. Ove godine taj će kapitul u Bosni Srebrenoj zamijeniti izvanredni susret braće s generalom franjevačkoga reda fra Michaelom A. Perryjem koji će posjetiti Bosnu Srebreu od 23. do 28. rujna, izvještava Svjetlo riječi.

25. obljetnica stradanja Hrvata na Uzdolu

Koncelebrirano spomen-slavlje 14. rujna predvodio je vojni ordinarij u BiH Tomo Vukšić.

Uzdol, 14.9.2018. (IKA/KTA) - Polaganjem vijenaca i misom u Memorijalnom centru na Uzdolu na blagdan Uzvišenja sv. Križa, 14. rujna, obilježena je 25. obljetnica stradanja Hrvata toga kraja. Euharistijsko slavlje uz koncelecijaciju oko 20 svećenika predvodio je vojni ordinarij u Bosni i Hercegovini Tomo Vukšić, prenosi portal nedjelja.ba.

Od ranih jutarnjih sati rijeke vjernika pristizale su na Uzdol gdje su najprije u prijepodnevnim satima položeni vijenci i zapaljene svijeće ispred ploče s imenima stradalnika. Osim predstavnika javnoga i političkoga života te udruga proisteklih iz posljednjega rata su činu nazočili i članovi obitelji 29 ubijenih civila i 12 vojnika HVO-a. Na početku mise okupljene je pozdravio mjesni župnik don Ivo Tomić.

Vojni biskup u propovijedi je napomenuo kako Crkva toga dana proslavlja Uzvišenje sv. Križa „i to u petak koji je dan Isusove muke“ te istaknuo: „Kao vjernici molimo za vječni pokoj ubijenih, za hrabru vjeru članova ožalošćenih obitelji, rođaka i prijatelja, za obraćenje počinitelja zločina, za sprječavanje nasilja i ratova s usrdnom željom da se ovakvo zlo nikada više nigdje ne dogodi“. Postoje različiti načina sjećanja, molitve i govora. „Mi smo okupljeni kao Crkva, koja je zajednica vjere. A to da smo zajednica vjere, znači da Crkva nije institut za istraživanje povijesti, niti je sud za raspodjelu zemaljske pravde, ali jest zajednica u kojoj je stalna i neotuđiva moralna obveza na sjećanje, molitvu, sućut, solidarnost i ljubav, ali i na pozivanje nadležnih ustanova na pravednu primjenu zakona, zaštitu i provođenje pravde i izgradnju društvene sloge“, poručio je biskup Vukšić te zaključio: „Po zagovoru svih hrvatskih mučenika i svih nevinih žrtava neka se poruka današnjega blagdana Isusova križa i žrtava s Uzdola o načinu sjećanja na prošlo, odgovornosti za sadašnje i brizi za buduće, pretvori u način djelovanja svih ljudi u našem društvu.“

Nakon mise okupljeni su otišli u Memorijalni centar koji se nalazi u blizini stare Crkve na Uzdolu te su tu izmolili opijelo za ubijene Uzdoljane.

Plenarno zasjedanje CCEE-a u Poznanu

O radovima skupa za Hrvatski katolički radio govorili su kardinali Josip Bozanić i Vinko Puljić.

Poznan, 14.9.2018. (IKA) – Na plenarnom zasjedanju Vijeća europskih biskupskih konferencija (CCEE) otvorenoga 13. rujna u Poznanu o temi „Duh solidarnosti u Europi“ među 43 predsjednika i delegata europskih biskupskih konferencija sudjeluju i potpredsjednik Hrvatske biskupske konferencije zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić kao delegat HBK te predsjednik BK BiH kardinal Vinko Puljić.

U petak 14. rujna u središtu razmatranja bila je tema „Europa: solidarnost u oblikovanju savjesti i u društvima“ a predstavljena je i studija o katoličkom volonterstvu u Europi. O radovima skupa za Hrvatski katolički radio kardinal Bozanić istaknuo je kako se zasjedanje CCEE-a održava u Poznanu između ostaloga i u povodu 1050. obljetnice osnutka prve biskupije u Poljskoj upravo u Poznanu. Napomenuo je i kako je u središtu skupa tema volonterstva kao jedan od važnih elemenata crkvenoga djelovanja. Istaknuo je kako je to vrlo korisno i za Crkvu u Hrvatskoj

zbog toga što je to način kako efikasno uključiti osobito mlade u pastoral Crkve i kako preko njih Crkva treba više biti prisutna u hrvatskom društvu.

Kardinal Puljić izrazio je, pak, radost zbog susreta s biskupima i doživljaja zajedništva Crkve u Europi i jasnih stavova o potrebi evangelizaciji. Smatra da je upravo tema volonterstva jedan put evangelizacije, jer „zapravo vjera treba postati djelotvorna - djelotvorna u smislu zauzetosti za čovjeka i raspoloživosti za čovjeka". Jasno da postoje različitosti od zemlje do zemlje, mogućnosti nisu iste, ali postoji ista želja da evanđelje danas istinski bude prisutno u svim strukturama, i kroz volontarijat, istaknuo je kardinal Puljić.

Proslavljen patron župe Uzvišenja sv. Križa u Bosanskoj Dubici

Banjolučki biskup Franjo Komarica pohvalio je zajedništvo pravoslavnih vjernika i vjernika muslimana s malobrojnomo ali živom katoličkom zajednicom i potaknuo ih da i dalje, jedni prema drugima, djeluju u duhu međusobne ljubavi.

Bosanska Dubica, 14.9.2018. (IKA/TABB) - U župi Uzvišenja sv. Križa u Bosanskoj Dubici u petak 14. rujna patron župe proslavljen je svećanim koncelebriranim misnim slavljem koje je predvodio banjolučki biskup Franjo Komarica. Na misi se okupilo oko 150 vjernika, ne samo domaćih katolika nego i susjednih pravoslavnih vjernika te vjernika muslimana.

U homiliji biskup je, između ostalog, istaknuo da se kao kršćani „ne smijemo stidjeti znaka križa jer je križ najsvetiji znak za kršćane koji simbolizira Kristovu beskrajnu ljubavi kojom je darovao svoj život za spasenje cijelog svijeta". Pohvalio je zajedništvo pravoslavnih vjernika i vjernika muslimana s malobrojnomo ali živom katoličkom zajednicom i potaknuo ih da i dalje, jedni prema drugima, djeluju u duhu međusobne ljubavi.

Nakon misnog slavlja biskup je blagoslovio novoizgrađenu župnu dvoranu „AnnaMaria" koja je nazvana po velikoj dobročiniteljici te župe ali i Banjolučke biskupije Anna-Mariji koja je poginula u prometnoj nesreći na području Koz. Dubice 2007. godine noseći prikupljenu pomoć za siromašne ljude na području Banjolučke biskupije.

Biskup je sve zamolio da se okupljaju u novoizgrađenoj dvorani prožeti ljubavlju u dobru i zlu, i stari i mladi, i katolici i nekatolici i da im dvorana posluži kao dodatna spona njihova zajedništva, jedinstva i solidarnosti.

Misu su koncelebrirali domaći upravitelj župe mr. Marko Vidović, župnik u Sasini preč. Adolf Višaticki, župnik u Budžaku Marijan Stojanović te biskupov tajnik vlč. mr. Zlatko Matić. Na misi su bili i predstavnici Srpske pravoslavne Crkve domaći paroh Slobodan Malinović te paroh Vojo Docić, ef. Safet Beganović koji se pridružio na blagoslovu župne dvorane, načelnik općine Kozarska Dubica Radenko Reljić, predstavnik Ministarstva za izbjeglice i raseljena lica Marija Rapo, veliki dobročinitelji iz Nizozemske bračni par Mary i Robert van den Toorn te mnogi drugi dobročinitelji i katolici i nekatolici te župe i novoizgrađene župne dvorane.

Nakon mise upriličen je domjenak i uručene zahvalnice dobročiniteljima koji su pomogli u realizaciji projekta izgradnje župne dvorane „AnnaMaria".

Kardinal Bozanić na plenarnom zasjedanju Vijeća europskih biskupskih konferencija

Potpredsjednik Hrvatske biskupske konferencije zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić koji kao delegat HBK sudjeluje na zasjedanju u Poznanu u razgovoru s novinarom IKA-e osvrnuo se na radove zasjedanja, ulogu CCEE-a i Stepinčevu kauzu.

Poznan, 15.9.2018. (IKA) – Na plenarnom zasjedanju Vijeća europskih biskupskih konferencija o temi „Duh solidarnosti u Europi" koje je u Poznanu od 13. do 16. rujna okupilo predsjednike europskih BK i njihove delegate, sudjeluje i potpredsjednik Hrvatske biskupske konferencije zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić kao delegat HBK.

U kratkom razgovoru s novinarom IKA-e kardinal Bozanić osvrnuo se na radove zasjedanja. Na pitanje koje su još teme uz solidarnost i volonterstvo bile u središtu u tijeku tri dana zasjedanja Vijeća, kardinal Bozanić odgovorio je kako su trećega dana zasjedanja osobito razmatrani odnosi između CCEE-a - Vijeća europskih biskupskih konferencija, i COMECE-a - Vijeća biskupskih konferencija zemalja Europske unije. Bilo je riječi o njihovoj suradnji, budući da se njihova područja donekle poklapaju, premda je manje zemalja koje su članice Europske unije, kao što je Hrvatska. Bilo je riječi o tome na koji način upoznati zemlje koje žele ući u EU, odnosno na koji način upoznati biskupske konferencije tih zemalja s pitanjima koja su kod njih aktualna i na koje načine pomoći biskupima da već danas koriste neke rezultate, odnosno plodove rada COMECE-a. O tome je govorio predsjednik COMECE-a luksemburški nadbiskup Jean-Claude Hollerich, koji je napomenuo da bi bilo dobro da se traži još neke modalitete suradnje s onim biskupskim konferencijama koje nisu članice COMECE-a. Osim toga su saslušali izlaganje stalnoga promatrača Svete Stolice pri Vijeću Europe mons. Paola Rudellija, koji se osvrnuo na temu volonterstva i solidarnosti koje je htio povezati sa situacijom u Europi. Govorio je o odnosu u cijeloj Europi kao i Europskoj uniji, između sjevera i juga, odnosno razvijenijih i manje razvijenih zemalja i pitanju migracija; zatim o odnosu Zapadne Europe i Srednjoistočne Europe, odnosno zemljama koje su nakon pada komunističkih režima ušle u Europsku uniju te se u njima još uvijek osjećaju ostaci mentaliteta koje je ostavio komunistički režim. I to ne samo u onima koji su nekad bili aktivni članovi partije nego su često i djeca bivših komunista na neki način nositelji toga mentaliteta pod jednim drugim vidom – budući da su uvijek bili privilegirani i to sad koriste na stanoviti način u društvu demokracije i slobode, rekao je kardinal Bozanić. Dodao je kako je mons. Rudelli govorio i o trećoj dimenziji – odnosu centra i periferije. Tako se centar često može shvatiti kao centar moći, koji ima utjecaj na medije i premda je brojčano malen nameće stavove mnogo većoj periferiji, većini, i to se događa u svim zemljama, kazao je kardinal Bozanić. Dodao je kako su radili i u grupama te iscrpno razmatrali temu solidarnosti.

Na pitanje o važnosti i ulozi CCEE-a i jača li ono kolegijalitet među biskupima, kardinal Bozanić odgovorio je potvrdno. Budući da je u dva mandata bio potpredsjednik CCEE-a, dobro poznaje njegov rad i uvjeren je da ono u prvom redu pomaže povezivanju Crkva iz raznih zemalja, solidarnosti među Crkvama, međusobnom pomaganju i upoznavanju. Naime u istoj smo Europi, ali, što je bilo vidljivo osobito ranije, susjedi, a loše smo se poznavali jer su postojali mnogi zidovi, „željezna zavjesa" imala je uspjeha u svojoj propagandi.

Na pitanje o tijeku kauze kanonizacije kardinala Alojzija Stepinca, kardinal je napomenuo da je kauza započeta u

Crkvi, pri Svetoj Stolici i kauza je došla gotovo do kraja. Ono što je trebala učiniti Crkva, Sveta Stolica, to je učinjeno i to tako da je prije 20 godina sv. papa Ivan Pavao II. proglasio kardinala Stepinca blaženim, a nakon toga, možemo tako reći, da je sam Bog to potvrdio čudom, koje su ispitali i potvrdili stručnjaci, i koje je ispitano i potvrđeno sa strane teološke komisije. Stoga je Stepinac za Crkvu u situaciji da bude proglašen svetim. Srpska pravoslavna Crkva postavila je neka pitanja pa je papa Franjo dao određeno vrijeme da se o tome zajednički razgovara. Mješovita komisija radila je godinu dana, završila je rad poštujući sve termine i teme. Sama činjenica da se katolička i srpskopravoslavna strana našle zajedno oko jedne osobe znači da su svi prepoznali važnost te osobe i njezine uloge. Rad komisije bio je vrlo korektan, razgovaralo se i iznosilo argumente, a sigurno se može reći da su pogledi različiti. No, ono što su zajednički zaključili i prepoznali - i katolička i srpskopravoslavna strana, je da pitanje kanonizacije spada isključivo na Papu. Taj rad je predan Svetom Ocu i sad čekamo njegovu odluku, zaključio je kardinal Bozanić.

Blagoslov obnovljenog križa u Srijemskoj Mitrovici

Mons. Eduard Španović blagoslovio je 15. rujna obnovljeni spomen-križ u središtu nekadašnjega njemačkog naselja Hesna.

Srijemska Mitrovica, 15.9.2018. (IKA) - U središtu nekadašnjega njemačkog naselja Hesna u Srijemskoj Mitrovici u subotu 15. rujna svečano je blagoslovljen obnovljeni spomen-križ koji je godine 1918. Marija Žunter djevojački Salzmann dala podignuti u sjećanje na svog poginulog sina Franju Žuntera.

Obnovljeni križ blagoslovio je mons. Eduard Španović, župnik i dekan u Srijemskoj Mitrovici, a sam blagoslov organizirali su potomci obitelji Žunter, Zlata Zorotović s obitelji i Jovica Stević iz Društva srpsko-njemačke suradnje iz Srijemske Mitrovice. Okupljenim Mitrovčanima i gostima iz Hrvatske i Vojvodine prigodnim riječima obratili su se Zlata Zorotović, Jovica Stević i Erwin Tigla, predstavnik Podunavskih Švaba Rumunjske. Zlata Zorotović pozdravila je prisutne i zahvalila svima koji su svojim doprinosom pomogli obnovu spomen križa. Ukratko je predstavila stradanje svoje obitelji tijekom poratnih godina. Jovica Stević osvrnuo se na doprinos obitelji Žunter i Lončarević gradu Srijemskoj Mitrovici. Opisujući povijesna okupljanja oko toga spomen-križa, istaknuo je da je početkom dvadesetog stoljeća ovaj spomenik bio mjesto susreta ljudi koji su u svojim vjerskim i nacionalnim različitostima prepoznali ideju zajedništva. Oko spomen-križa okupljali su se Hrvati, Srbi, Nijemci, Mađari koji su u zajedničkim druženjima molitvom i razgovorom živjeli dobrosusjedski život.

Poslije svečanoga blagoslova hodočasnici iz Zagreba i Samobora u društvu domaćina obišli su Srijemsku Mitrovicu. Poslije podne sudjelovali su na misi koju je u župnoj crkvi Sv. Dimitrija predvodio mons. Eduard Španović koji je u propovijedi pozvao okupljene na molitvu i rad na zajedništvu. Poslije mise u dvorištu župnog dvora nastavljeno je druženje uz pjesmu.

Proslava Uzvišenja sv. Križa u Hamiltonu

Hamilton, 16.9.2018. (IKA) - Na poziv hamiltonskog župnika Marijana Mihokovića, svećenika Varaždinske biskupije, umirovljeni vojni biskup Republike Hrvatske Juraj Jezerinac i krašički župnik Ivan Vučak te kipar Vid Vučak posjetili su hrvatsku župu sv. Križa u Hamiltonu za proslavu Uzvišenja sv. Križa o 60. obljetnici postojanja župe. Gosti u Hamiltonu borave od 12. do 19. rujna, biskup Jezerinac i vlč. Vučak predvodili su trodnevnicu za župnu svetkovinu i slavlje Uzvišenja sv. Križa u nedjelju 16. rujna. Tema trodnevnicke bila je bl. Alojzije Stepinac, mučenik, u znaku križa Gospodinova kojim je obilježena hrvatska crkva u Hamiltonu. Na središnjoj misi koju je predvodio, biskup Jezerinac podsjetio je koji su bili motivi da su prvi župnik mons. Stjepan Šprajc i hrvatska zajednica u Hamiltonu okupljena oko njega davne 1958. godine izabrali upravo križ kao titular svoje župe. Pjevanje na misi predvodio je župni folklorni ansambl odraslih župljana „Zlatni pajdaši“ u hrvatskim narodnim nošnjama pod vodstvom maestra Mike Šavora, sudjelovali su čitači i pričestitelji, članovi Liturgijskog odbora, djeca župnoga folklornog ansambla Hrvatsko selo u hrvatskim narodnim nošnjama, počasna garda župnog ogranka „Mons. S. Šprajc“ Kolumbovih vitezova i župni ogranak Hrvatske katoličke žene „Katarina Zrinska“, a liturgijski prostor uredila je župna suradnica Ana Juraj. Na kraju mise hrvatski akademski kipar Vučak, koji je za župu u Hamiltonu (pored crkve) napravio poprsje prvog župnika mons. Stjepana Šprajca, poprsja hrvatskih duhovnih velikana – kardinala Franje Kuharića i Franje Šepera, nadbiskupa Josipa Stadlera i biskupa Janka Šimraka – te spomenik bl. kardinala Stepinca (na hamiltonskom groblju Gospe od anđela), darovao je župniku Mihokoviću poprsje bl. kardinala Stepinca, a potom je njegov brat vlč. Vučak predvodio molitvu za proglašenje svetim bl. Stepinca. Gosti iz Hrvatske posjetili su u bolnici Matu Mrzljaka, Krašićanca, strica varaždinskog biskupa Josipa Mrzljaka te uz pomoć župljana iz krašičke župe, posebno braće Penić, Niagarine slapove, Welland kanal i druga značajna mjesta u gradu i oko njega; a u planu je posjet i hamiltonskom biskupu Douglasu Crosbyu te hrvatskim župama Južnog Ontarija.

Izaslanstvo Hrvatskog Caritasa u studijskom posjetu Caritasu Poljske

Cilj trodnevnoga posjeta je pobliže upoznati djelovanje Caritasu u Poljskoj te istražiti mogućnosti suradnje i zajedničkog djelovanja.

Varšava, 18.9.2018. (IKA) - Izaslanstvo Hrvatskog Caritasa, predvođeno ravnateljem HC-a mons. Fabijanom Svalinom, i izaslanstvo Caritasu Srbije, predvođeno ravnateljem vlč. Ivicom Damjanovićem, nalaze se u studijskom posjetu Caritasu Poljske. Cilj trodnevnoga posjeta je pobliže upoznati djelovanje Caritasu u Poljskoj te istražiti mogućnosti suradnje i zajedničkog djelovanja.

Kroz sastanak s upravom Caritasu Poljske, te terenske obilaskе nekih od njihovih najvažnijih projekata domaćini su izaslanstva upoznali s organizacijskom strukturom i oblicima djelovanja na nacionalnoj razini. Ujedno su posjećeni i neki projekti Caritasu Varšavske nadbiskupije - hospicij, prihvatilište za beskućnike, socijalno poduzetništvo.

Nacionalni i biskupijski caritasi u Poljskoj imaju veliko iskustvo u korištenju sredstava fondova EU u čemu su među vodećima u Europi.

Domaćini i oba izaslanstva izrazili su zadovoljstvo posjetom, i želju za zajedničkom suradnjom te je u tu svrhu dogovoren i uzvratni posjet.

Inozemne vijesti

Godišnji skup „medijskih“ biskupa, stručnjaka i savjetnika u Bratislavi

Iz Hrvatske su sudjelovali riječki nadbiskup i predsjednik Odbora HBK za sredstva društvenih komunikacija Ivan Devčić, pročelnik Odjela za komunikologiju na HKS-u prof. dr. Jerko Valković i don Ivo Mičić.

Bratislava, 12.9.2018. (IKA) - U Bratislavi je od 9. do 12. rujna održan godišnji skup medijskih biskupa, stručnjaka i savjetnika njemačkoga govornog područja, jedinog tijela Vijeća europskih biskupskih konferencija (CCEE) po pitanju medija koje djeluje u kontinuitetu. Na susretu su se okupili predstavnici iz Njemačke, Austrije, Švicarske, Slovenije, Češke, Litve, Hrvatske i Slovačke. Iz Hrvatske su na skupu sudjelovali riječki nadbiskup i predsjednik Odbora HBK za sredstva društvenih komunikacija Ivan Devčić, pročelnik Odjela za komunikologiju na Hrvatskom katoličkom sveučilištu prof. dr. Jerko Valković, te don Ivo Mičić. Susretom je predsjedao erfurtski biskup Ulrich Neymeyer. Na samom početku susreta o životu Crkve u Slovačkoj ali i aktualnoj društvenoj problematici govorio je domaćin skupa prvi bratislavski nadbiskup Stanislav Zvolensky. Prof. dr. Claudia Nothelle iz Magdeburga govorila je potom o ulozi medija u aktualnim društvenim procesima koji danas oblikuju novo lice Europe. Mediji su pritom od sve većega značenja pri čemu treba imati u vidu utjecaj koji imaju novi mediji odnosno društvene mreže, zatim u mnogim zemljama veoma raširena prisutnosti Fake newsa te širećem populizmu. Zato danas, bilo da je riječ o djelovanju crkvenih ili „civilnih“ medija, treba imati u vidu te utjecaje.

Nadovezujući se na aktualne društveno-medijske izazove, dr. Paul Wuthe iz Beča posebno je istaknuo pojavu populizma. Populizam je naročito prisutan u društvima koja ne podnose različitosti i u kojima je prisutna velika sprega medija i politike. Mediji bi trebali pomoći ljudima da znaju odrediti ono što je važno od manje važnoga ili uopće nevažnoga, te pomoći razjasniti širi društveni kontekst u kojem se odvija život današnjega društva. U vremenu kada svatko ima pristup brojnim informacijama nerijetko se susrećemo s poteškoćom razumijevanja događaja upravo zbog slabijeg poznavanja šire problematike.

Ovakvi susreti prigoda su za upoznavanje sa situacijom odnosno glavnim izazovima s kojima se susreće Crkva i društvo u pojedinim zemljama. I na ovom skupu su sudionici imali prigodu čuti izvještaje koje su podnijeli predstavnici pojedinih zemalja. O važnijim događajima u Hrvatskoj (od rujna prošle godine pa da danas) govorio je dr. Valković. Između ostaloga spomenuo je ratifikaciju Istanbulske konvencije odnosno prikupljanje potpisa za referendum, osvrnuo se na govor u medijima o zagrebačkim prebendarima, govorio je o radu i zaključcima Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima, te o nekim drugim društvenim i crkvenim događajima.

U popodnevnim satima sudionici skupa posjetili su njemačko veleposlanstvo u Bratislavi, nacionalnu televiziju kao i neke medijske ustanove koje su u vlasništvu Crkve. Crkva u Slovačkoj je u 60% vlasništvu televizije „Lux“ koja djeluje na cjelokupnom nacionalnom području.

Sljedeći susret održat će se od 1. do 4. rujna 2019. u Pragu. Time se nastavlja uobičajena praksa da se susreti svake godine održavaju u drugoj zemlji. Dosad su dva susreta održana u Hrvatskoj, u Lovranu i Zagrebu.

Započelo plenarno zasjedanje Vijeća europskih biskupskih konferencija

Svečanost otvorenja plenarnog zasjedanja CCEE-a u nazočnosti 43 predsjednika i delegata europskih biskupskih konferencija te poljskog premijera održana je 13. rujna u Centru „Bazar Poznanski“ u Poznau. U poruci sudionicima pročitanoj na otvorenju zasjedanja Papa potiče na pronalaženje uvijek novih načina ostvarivanja velikodušne i odgovorne solidarnosti, razaznavanjem putova bratske pastoralne suradnje.

Poznan, 13.9.2018. (IKA) – Plenarno zasjedanje Vijeća europskih biskupskih konferencija koje se održava u Poznau o temi „Duh solidarnosti u Europi“ započelo je 13. rujna. Svečanost otvorenja u nazočnosti 43 predsjednika i delegata europskih biskupskih konferencija, među kojima je i deset kardinala, te poljskog premijera i drugih predstavnika poljskih vlasti održana je u Centru „Bazar Poznanski“ u Poznańu.

Prije otvorenja održana je tiskovna konferencija na kojoj su temu zasjedanja predstavili predsjednik CCEE-a genovski nadbiskup kardinal Angelo Bagnasco te potpredsjednici CCEE-a westminsterski nadbiskup kardinal Vincent Nichols i nadbiskup Poznana mons. Stanislaw Gadecki.

Na početku radnog dijela zasjedanja okupljene je najprije pozdravio domaćin, nadbiskup Gadecki. Crkva mora sačuvati vjeru i otvoriti čovjeka Bogu, to jest otvoriti stvarenje Stvoritelju. Dramatična povijest nacizma i komunizma, velikih bezbožnih diktatura našeg doba pokazuju da rastakanje i odsutnost vjere strmoglavljuju svijet u ponor. Ako se moralnu snagu koja sačinjava našu vjeru naglo istrigne iz čovjekova srca s čovjekom isto biva što i s brodom kad udari u santu leda, rekao je, među ostalim, nadbiskup Gadecki.

Zatim je apostolski nuncij u Poljskoj mons. Salvatore Pennacchino pročitao poruku pape Franje. Upućujući srdačne pozdrave sudionicima plenarnog zasjedanja CCEE-a u Poznau, Sveti Otac potiče na „pronalaženje uvijek novih načina ostvarivanja velikodušne i odgovorne solidarnosti, razaznavanjem putova bratske pastoralne suradnje, u svjetlu duhovnih vrijednosti, koje su oblikovale europsku misao, umjetnost i kulturu“. Papa je također izrazio nada da će taj značajni susret pridonijeti učvršćenju veza između europskih biskupa i dati daljnji poticaj poslanju Crkve, posebno u korist mladih, pomažući im da ponovno otkriju temeljni doprinos vjere jedinstvu europskog kontinenta.

Predsjednik poljske Vlade Mateusz Morawiecki govorio je o dubokim kršćanskim korijenima Poljske te dubokoj ukorijenjenosti vrijednosti solidarnosti u poljskom narodu. Spomenuo je i kako se masovni sindikalni pokret osnovan osamdesetih godina prošlog stoljeća koji je doveo do rušenja komunističkog režima i poveo Poljsku prema demokratskim promjenama zvao upravo Solidarnost (poljski Solidarność). U radove zasjedanja uveo je predsjednik CCEE-a bolonjski nadbiskup Angelo Bagnasco. „Kad bi Europa izgubila osjećaj solidarnosti među pojedincima, narodima i državama to bi značilo izdaju kršćanske poruke i osiromašenje kulture, unižavanje europskog civilisa“, rekao je kardinal Bagnasco.

Domaćin ovogodišnjeg plenarnog zasjedanja CCEE-a je Poljska koja ove godine slavi 100. obljetnicu ponovne uspostave neovisnosti te 1050. obljetnicu osnutka prve biskupije u Poljskoj osnovane upravo u Poznau.

Papa Franjo potaknuo nove biskupe na svetost

Sveti Otac je 13. rujna skupinu od oko 130 novih biskupa, među kojima je bio i hvarski biskup Petar Palić, sudionicima tečaja koji je ovih dana održan u organizaciji Kongregaciji za biskupe, zatražio posebnu pozornost prema kleru i sjemeništima.

Vatikan, 13.9.2018. (IKA) - Papa Franjo je 13. rujna skupinu od oko 130 novih biskupa, među kojima je bio i hvarski biskup Petar Palić, sudionicima tečaja koji je ovih dana održan u organizaciji Kongregaciji za biskupe, zatražio posebnu pozornost prema kleru i sjemeništima. Sveti Otac ih je jasnim riječima potaknuo da obnove postupke izbora, pratnje i procjene, te podsjetio da je svetost upravo u dodirivanju Božjega tijela. Ne trebaju se stoga sramiti doticati tijelo svoje Crkve, i ulaziti u dijalog sa svojim pitanjima.

Naši će odgovori biti bez budućnosti ako ne dosegnu duhovni ponor koji je, nerijetko, dopustio skandalozne slabosti; ako ne otkriju životnu prazninu koju su podupirale; ako ne otkriju zašto je Bog bio tako ušutkan, zašto ga je određeni način života uklonio kao da ne postoji.

Svatko od nas treba ponizno ući u vlastitu dubinu i pitati se što može učiniti kako bi lice Crkve učinio svetijim, potaknuo je Papa. Nije dostatno samo upirati prstom na druge i stvarati žrtvene jarce, nego je potrebno zajedno raditi u zajedništvu. Treba, dakle, ići naprijed čuvajući srce poput janjadi koja, premda je okružena vukovima, zna da će pobijediti jer računa s pastirovom pomoći, te staviti u središte Boga koji nudi život u punini.

Nemojte se prepustiti iskušenju priča o katastrofama ili proroštvima nesreća, jer ono što je doista važno jest ustrajati sprječavajući da se ljubav ohladi, i držati uspravnu i podignutu glavu prema Gospodinu, jer Crkva nije naša nego je Božja! On je bio prije nas i bit će poslije nas! Sudbina je Crkve, maloga stada, nepjedonosno skrivena u križu Sina Božjega, istaknuo je Papa.

Stoga ne treba potrošiti svoju najbolju energiju na izračunavanje neuspjeha i na predbacivanje povrijeđenosti, dopuštajući da nam utrne srce i obzori. Neka Krist bude vaša radost, kazao je Papa, ohrabrujući biskupe da traže odsjaj njegove svjetlosti, primjerice, u obiteljima, gdje se život njeguje i hrani, tamo gdje postoji sigurnost da praštanje ima pomirbenu moć, tamo gdje brojne Bogu posvećene osobe i Božji službenici, u tihom posvećivanju ustraju, ne brinući se zbog činjenice što dobro često nije glasno, nije tema na blogu, niti se pojavljuje na prvim stranicama, istaknuo je papa Franjo te dodao: „Ne prestrašite se pred ranama Kristova tijela, koje uvijek uzrokuje grijeh, nerijetko grijeh djece Crkve“.

Papa dobro zna, kako je rekao, da se u naše vrijeme širi individualizam i da je sve veće ravnodušje prema sudbini drugih; zna da su milijuni muškaraca, žena, djece i mladih izgubljeni i destabilizirani zbog osjećaja nepripadanja. Pred njihovim sudbinama oni koji bi trebali imati najveću odgovornost, nažalost, griješeći, često odmiču. Biskupi, naprotiv, ne smiju zanemarivati Kristovo tijelo; to nam nije dopušteno, i njegove rane pripadaju nama. Naša je dužnost doticati ih, pojasnio je Papa.

Sveti Otac traži stoga od biskupa da prihvate Crkvu kao zaručnicu koju treba voljeti, kao i da misle na to da „nismo mi u početku našega 'dijela svetosti' nego je to uvijek Bog“. Riječ je, dakle, o „malenoj svetosti“ koja se razvija, prepuštajući se u Njegove ruke. A ljudi, kada ih susretnu, trebaju moći barem okrznuti Božju ljepotu. Bog nije ukrotiv, nisu mu potrebne ograde kako bi zaštitio svoju slobodu, i ne zaražava približavajući se; štoviše, posvećuje sve što dodirne, istaknuo je Papa.

Nije potrebno knjigovodstvo naših kreposti, ni program askeze, vježbaonica osobnih napora ili dijeta koja se obnavlja od ponedjeljka do ponedjeljka, kao da je svetost plod jedino volje. Izvor je svetosti milost pristupanja radosti evanđelja i dopuštanja da ona obuzme naš život, i to tako da se drugačije više ne može živjeti, napomenuo je Sveti Otac.

Papa Franjo podsjetio je također da za biskupsku službu ne postoje vlasništva ili stečena prava. Ona je, naprotiv, blago za koje treba sve spremno prodati kako bi se očuvao prostor na kojemu se ono skriva. Cijeli je Papin govor usredotočen na hitnu zadaću pastira, a to je svetost. Niste plod jedino ljudskoga glasanja nego izbora iz visine, podsjetio je Papa te istaknuo da se od biskupa ne traži vjernost u izmjeničnim razdobljima, ili pak selektivna poslušnost, nego se traži da se dan i noć troši.

Zbog toga ih je potaknuo da budu pozorni i onda kada se pojavi iskušenje povlačenja i kada Zli dade naslutiti da svanuća neće biti. Upravo u tom trenutku treba pasti ničice licem prema zemlji kako bi čuli Boga i ostali vjerni i kada oslabi snaga. Vjernici, naime, imaju pravo pronaći na vašim usnama tu poruku: u Isusu se nudi Božje očinstvo koje se nikada ne predaje, rekao je papa Franjo, a izvijestio Vatican News.

Misa na završetku prvog dana plenarnog zasjedanja CCEE-a

Misnim slavljem kojim je zaključen prvi radni dan plenarnog zasjedanja CCEE-a u Poznanu predsjedao je predsjednik CCEE-a genovski nadbiskup kardinal Angelo Bagnasco. Svaki apostolski rad nije dovoljno da se čini „za“ Gospodina, već mora biti učinjen „s“ Gospodinom: jedino tada je plodonosan čak i kad ne vidimo plodove, rekao je u homiliji.

Poznan, 13.9.2018. (IKA) – Prvi dan plenarnog zasjedanja Vijeća europskih biskupskih konferencija u Poznanu zaključen je misnim slavljem u crkvi Fara. Misnim slavljem je predsjedao predsjednik CCEE-a genovski nadbiskup kardinal Angelo Bagnasco u zajedništvu s predsjednicima europskih biskupskih konferencija i njihovim delegatima, među kojima su bili i kardinali Josip Bozanić i Vinko Puljić, te brojnim svećenicima.

Sve što dolazi od Crkve, a time i od nas pastira, kršćanske zajednice, svakog krštenika, ili se živi u euharistijskom ključu, ili je neplodno čak i ako oko toga postoji konsenzus i rađa uspjehom. Naime, svaki apostolski rad - uključujući i naše susretanje- nije dovoljno da se čini „za“ Gospodina, već mora biti učinjen „s“ Gospodinom: jedino tada je plodonosan čak i kad ne vidimo plodove. Nije dovoljno naporno raditi, potrebno je dobro raditi, a to prvenstveno znači raditi s Bogom, prisno sjedinjeni s Njim, koji želi raditi s nama na svom djelu spasenja. Oko oltara se stišćemo uz Krista našu nadu i naš život, jer sve što govorimo na ovome plenarnom zasjedanju je za Njega i s Njim, rekao je kardinal Bagnasco u homiliji.

Isus od nas ne traži volonterstvo očajnika, već traži da se predamo milosti, slatkoj sili njegova Duha: tek tada ćemo moći djelovati kao što On uči, jer će On sam djelovati u nama. Postavljajući pred nas najviše ciljeve, on od nas traži da se predamo njegovoj ljubavi koja preobražava kameno srce u srce od mesa, rekao je kardinal Bagnasco.

Nakon misnog slavlja svjedočanstva o svome volonterskom radu iznijeli su Maciej Bajan iz Zajednice Arka te Ana Michalak iz Caritasa Poznanske nadbiskupije.

Don Martin Michaliček izabran za novog generalnog tajnika CCEE-a

Predsjednici europskih biskupskih konferencija okupljeni u Poznanu na godišnjoj plenarnoj skupštini izabrali su 14. rujna don Martina Michalička za generalnog tajnika CCEE-a na petogodišnji mandat.

Poznan, 14.9.2018. (IKA) – Don Martin Michaliček novi je generalni tajnik Vijeća europskih biskupskih konferencija (CCEE). Predsjednici europskih biskupskih konferencija okupljeni u Poznanu na godišnjoj plenarnoj skupštini (13.-16. rujna) u petak 14. rujna izabrali don Martina Michalička na petogodišnji mandat. Don Martin odmah stupa na dužnost. Na službi generalnog tajnika nasljeđuje Duartea da Cunha, kojem je ove godine završio drugi petogodišnji mandat. Predsjednik CCEE-a, kardinal Angelo Bagnasco, genovski nadbiskup, zajedno s potpredsjednicima, kardinalom Vincentom Nicholsom, westminsterskim nadbiskupom i Stanislawom Gadeckim, nadbiskupom Poznana i predsjednici europskih biskupskih konferencija zahvalili su preč. Duarteu da Cunhi na njegovoj predanosti u vođenju tajništva CCEE-a i don Martinu Michaličku zbog njegove spremnosti da služi Crkvi u Europi.

Don Martin Michaliček rođen je 18. kolovoza 1974. Za svećenika je zaređen 1999. godine. Iste godine završio je studij filozofije i teologije na Sveučilištu Comenius u Nitri; studirao je također na Sveučilištu u Salzburgu od 1993. do 1995. godine.

Godine 2005. postigao je licencijat iz katehetike na Salezijanskom papinskom sveučilištu u Rimu a zatim doktorat iz katehetike na Sveučilištu Comenius u Bratislavi (2008.).

Od 2007. predaje na biskupijskom sjemeništu u Nitri (Republika Slovačka); od 2008.-2017. obavljao je službu ravnatelja Biskupijskog katehetskog ureda u Nitri (Slovačka), a od 2015. moderator je Biskupskoga duhovnog stola Nitre (Slovačka). Od siječnja 2018. zamjenik je generalnog tajnika CCEE-a. Govori njemački, talijanski i engleski jezik.

Službu generalnog tajnika CCEE-a do sada su obnašali preč. Alojz Šustar iz Slovenije (1971-1977), koji je kasnije izabran za ljubljanskog nadbiskupa, preč. Ivo Fürer iz Švicarske (1977-1995), kasnije izabran za biskupa St. Gallena, mons. Aldo Giordano iz Italije (1995-2008) koji je trenutačno apostolski nuncij u Venecueli te mons. Duarte Nuno Queiroz de Barros da Cunha iz Portugala (2008-2018).

Papa kapucinima: Budite ljudi pomirenja

Papa Franjo primio je 14. rujna sudionike 85. općeg kapitula Reda manje braće kapucina, na kojem je izabran novi vrhovni poglavar Roberto Genuin, i pozvao ih da kao redovnici naroda, ljudi pomirenja i molitve, čuvaju tu blizinu i apostolat praštanja.

Vatikan, 14.9.2018. (IKA) - Papa Franjo primio je 14. rujna u Vatikanu sudionike 85. općeg kapitula Reda manje braće kapucina i pozvao ih da kao redovnici naroda, ljudi pomirenja i molitve, čuvaju tu blizinu i apostolat praštanja. Na općem su kapitulju, koji se održava u Rimu od 27. kolovoza do 16. rujna, redovnici izabrali novoga vrhovnog poglavara, 57-godišnjega Talijana fra Roberta Genuina. Sveti Otac im se obratio bez unaprijed pripremljenoga teksta, a napisani im je govor uručen, prenosi Vatican News. Obilježje je kapucina upravo blizina narodu, blizina koja je jedna vrsta zagrljaja s najranjivijima. Blizina Božjemu narodu. Blizina očitovana svima, a ponajviše najmanjima, odbačenima, onima koji su izgubili svu nadu. Ali i onima

koji su se najviše udaljili, rekao je Papa te spominjući poštovanje koje uvijek izaziva franjevački habit podsjetio na riječi bivšega nadbiskupa Buenos Airesa kardinala Antonia Quarracina: Katkada neki mrzitelj svećenika uputi koju ružnu riječ prema svećenicima, ali franjevački habit nije nikada bio uvrijeđen.

Da su kapucini ljudi pomirenja, sposobni rješavati sukobe i unositi mir u savjesti, Papa je potvrdio prisjetivši se kapucinske crkve u Buenos Airesu, u koju je uvijek odlazilo mnogo ljudi ispovjediti se, jer – kako je rekao prenoseći riječi vjernika – oni te slušaju, smiješe se, ne pitaju mnogo i praštaju ti. To je mudrost pomirenja. Čuvajte apostolat ispovijedi i praštanja. To je jedna od najljepših stvari koje imate – pomirenje ljudi. Bilo u sakramentu, bilo u obitelji; uvijek valja pomirivati. A za to treba strpljenja; nisu potrebne riječi, nego blizina i strpljivost, zaključio je papa Franjo.

Biskup Veres: „Žalosni smo, Vlada je samo htjela obraniti Europu“

Komentirajući odluku Europskog parlamenta koji je osudio Mađarsku zbog kršenja načela demokracije i međunarodnog prava predsjednik Mađarske BK biskup Győra mons. Andras Veres istaknuo je: „Oni koji žele primati izbjeglice u svojoj zemlji mogu to učiniti, ali one koji imaju probleme s ovim rješenjem mora se poštovati“.

Poznan, 15.9.2018. (IKA) – „Žalosni smo jer smo zadovoljni onim što je učinila vlada u novije vrijeme“, izjavio je mons. Andras Veres, biskup Győra i predsjednik Mađarske biskupske konferencije komentirajući odluku Europskog parlamenta koji je sa 448 glasa za, 197 protiv i 48 suzdržanih osudio Mađarsku Viktora Orbana zbog kršenja načela demokracije i međunarodnog prava. Govoreći na marginama plenarnog zasjedanja Vijeća europskih biskupskih konferencija koje se održava do nedjelje 16. rujna u Poznanu u Poljskoj, mons. Veres rekao je: „Možda postoje neke stvari koje treba kritizirati, ali vlada je pokušala obraniti Europu i samu Mađarsku. Smatramo da ta osuda dolazi upravo zbog te obrane“. „Nažalost, povijest se ponavlja: Mađarska je već u 16. stoljeću pretrpjela veliki napad islama i imamo vrlo ružne uspomene jer je Crkva bila potpuno uništena. Danas postoji strah od nove islamizacije“, rekao je predsjednik Mađarske BK. Podsjeća da je sadašnja vlada dobila dvije trećine glasova mađarskog stanovništva i to u dva navrata. „Može se reći da narod podržava ovu vladu. Sada ćemo vidjeti kako se mogu ponovno uspostaviti odnosi s EU i pronaći rješenja za ovu situaciju“. Prema mons. Veresu odluka Europskog parlamenta da osudi Mađarsku „ne pomaže u povećanju solidarnosti, štoviše moramo reći da su Katolička Crkva i vlada pokušali pokazati znakove konkretne solidarnosti u posljednje tri godine“.

„Nismo protiv migranata“, rekao je predsjednik Mađarske BK. „Ali sustav koji Europska unija želi nije isti onaj koji želi mađarska Vlada, to jest, pomoć se treba pružati ljudima tamo gdje jesu“. Podsjetio je pritom kako su 2016. godine kada je održana Biskupska sinoda o Bliskom istoku svi istočni patrijarsi rekli: „Pomozite nam da spriječimo odlazak naših ljudi, želimo da ostanu u svojim domovima, čak i ako odlaze u zemlju u kojoj vlada mir želimo da se vrate“. „To je upravo ono što smo mi pokušali učiniti“, rekao je mons. Veres. Što se tiče stalnih apela pape Franje Europi da ne zatvara granice, predsjednik Mađarske BK je rekao: „Pomogli smo svima koji su došli u Mađarsku. Treba isto tako reći da nitko od njih ne želi ostanu u Mađarskoj, veći otići dalje u Njemačku, Francusku i druge zemlje. God. 2015. došlo je nepregledno mnoštvo migranata i tom

prigodom i Vlada i Katolička Crkva pokušali su učiniti sve da im pomognu i da im iskažu gostoprimstvo". Mons. Veres ima i poruku za Europsku uniju. „Oni koji žele primati izbjeglice u svojoj zemlji mogu to učiniti, ali one koji imaju probleme s ovim rješenjem mora se poštivati. Sve zemlje su slobodne i moraju sami odlučiti", rekao predsjednik Mađarske BK u razgovoru s novinarima na margini plenarnog zasjedanja CCEE-a u Poznanu.

Europski parlament glasao je u srijedu 13. rujna o sankcioniranju Mađarske zbog ignoriranja pravila EU-a o demokraciji, građanskim pravima i korupciji. Od ukupno 751 zastupnika Europskog parlamenta za usvajanje izvješća je bila potrebna dvotrećinska većina. Za izvješće je glasalo 448 zastupnika, 197 je bilo protiv, a 48 zastupnika je bilo suzdržano. Ključne su optužbe da susjedna zemlja krši temeljna načela funkcioniranja ustavnog i izbornog sustava. Zadire u neovisnost pravosuđa i drugih institucija, prava sudaca, ne vodi dovoljno brige o korupciji i nepotizmu.

Papa mafijašima: „Obratite se Bogu Isusa Krista!"

Susretom s oko 40.000 vjernika na Europskom trgu u Piazza Armerina i misnim slavljem s 80.000 vjernika u Palermu, papa Franjo obilježio je 25. obljetnicu ubojstva bl. Pina Puglisija u mjestima gdje je taj borac protiv organiziranoga kriminala živio i djelovao, nastojeći izvući posebno djecu i mlade iz ruku mafije.

Palermo, 15.9.2018. (IKA) – Susretom s oko 40.000 vjernika na Europskom trgu u Piazza Armerina i misnim slavljem u Palermu, na Foro Italico uz more, papa Franjo obilježio je 25. obljetnicu ubojstva bl. Pina Puglisija u mjestima gdje je taj borac protiv organiziranoga kriminala živio i djelovao, nastojeći izvući posebno djecu i mlade iz ruku mafije. U Palermu je spomen slavlje okupilo osamdesetak tisuća vjernika i štovatelja don Giuseppea Pina Puglisija kojega su mafijaški plaćenici ustrijelili 15. rujna 1993. godine, na njegov 56. rođendan. Beatificiran je u Palermu 25. svibnja 2013.

Na Europskom trgu Papa je priznao da Sicilijanci nose teške križeve i muke te ih je potaknuo da ožive Crkvu misionarskim karitativnim djelima, pazeći da se to ne pretvori u čistu filantropiju. Ljage Sicilije i probleme koji ograničavaju smirenost tog područja valja suzbijati novom evangelizacijom. Milosrdna Crkva mora biti sve vjernija Evandjelju i otvorena za potlačene u tijelu i duhu ili su prisiljeni živjeti na rubu društva. Ona se konkretizira osjećajući evanđeosku samilost za tolika zla koja tlače ljude. Preporučio je vjernicima da uvijek nose sa sobom Evandjelje i da ga čitaju barem pet minuta dnevno. Misionarsku ljubav treba krasiti i pozornost za probleme mladih, koje je nazvao veselim tvorcima svoje sudbine te dao do znanja mladima da ih Isus ljubi. On je iskren i vjeran prijatelj koji ih nikada ne napušta. U njega možete imati povjerenje.

Osvrćući se na značenje Euharistije iz koje crpimo Kristovu ljubav, noseći je po putovima svijeta, svećenicima je ponovno preporučio da budu što kraći i jasni u svojim propovijedima i pozvao ih da žive blaženstvo malenkosti. Pozvao ih je da gaje jedinstvo, okupljajući se oko svog biskupa, jer svećenici su prvi pozvani prevladati prepreke i predrasude, koje dijele te da ponizno razmišljaju o teškoj povijesti tog kraja. U tome im kao primjer može najbolje poslužiti i mučenik Pino Pugliesi, koji je prije ubojstva proveo mjesec dana upravo u Piazza Armerini. Njegovo ubojstvo, prema Papinim riječima, bilo je proročko i primjer ne samo svećenicima, već i svim vjernicima te sicilijanske biskupije.

Neka nas Bog oslobodi nazadovanja. Najveća opasnost je ne

riskirati, upozorio je papa Franjo u Palermu na početku propovijedi usredotočene na život blaženog Puglisija. Papa je pozvao mafijaše da prestanu misliti samo na sebe i na svoj novac. „Obratite se Bogu Isusa Krista! Inače će vaš život biti izgubljen. To će biti jedan od vaših najgorih poraza. Nasuprot mafijaškoj litaniji: Ti ne znaš tko sam ja, kršćanska glasi: Ja te trebam. Mafijaška prijetnja: Platit ćeš ti to, kršćanska molitva glasi: Gospodine, pomози mi ljubiti, poručio je Papa.

Osvrćući se potom na život bl. Puglisija, Papa je primijetio kako je don Pino bio svjestan rizika, ali je isto tako dobro znao da je u životu najveća opasnost ne riskirati i životariti između udobnosti, osrednjosti i prečica. Neka nas Bog oslobodi nazadovanja i zadovoljavanja polovičnom istinom. Neka nas Bog oslobodi života usredotočenog na malenkosti. Neka nas oslobodi uvjerenja da je sve u redu. Neka nas oslobodi uvjerenja da smo pravedni i ako se ne suočavamo s nepravdama. Tko ništa ne poduzima protiv nepravdi nije pravedan muškarac niti pravedna žena, pojasnio je Papa i poručio da je istina da je dobro ne činiti zlo, ali je isto tako ružno ne činiti dobro te je zamolio Gospodina da nam poda čežnju da činimo dobro, da tražimo istinu, prezirući laž i himbu, da izabiremo žrtvu, a ne lijenost, ljubav a ne mržnju, opraštanje a ne osvetu. Život se drugima daje a ne oduzima, poručio je Sveti Otac.

Tijekom mise molilo je za žrtve mafije, organiziranog kriminala i nasilja, za progonjene zbog istine i pravde, za gladne i nezaposlene, beskućnike, za pomoć da bi glas siromaha stigao do neba i ganuo srca moćnika i tlačitelja. Molilo se i za Papu, koji je prije mise blagoslovio i položio ruke na desetomjesečnog Vita Amara, koji je, kako svjedoče njegovi roditelji, nakon porođaja bio na intenzivnoj njezi a liječnici su smatrali da nema izgleda da ostane na životu. Međutim, preživio je i normalno raste.

Nakon mise Papa je otišao u Misijsko središte nade i djelotvorne ljubavi koje vodi laik Biagio Conte, skrbeći za obroke za oko tisuću siromašnih dnevno. Papa je ručao s njima i migrantima a zatim u četvrti Brancaccio posjetio blaženikovu župu i zgradu u kojoj je ubijen.

Papa se u popodnevnim satima u katedrali u Palermu susreo s predstavnicima klera, redovnicima i redovnicama, sjemeništaricama. Papa Franjo susreo se 15. rujna u katedrali u Palermu sa svećenicima, redovnicima i redovnicama te im za uzor dao blaženog Pina Puglisija koji je bio „jednostavno svećenik, istinski svećenik". Iz života don Pina istaknuo je tri ključne riječi: slaviti, pratiti i svjedočiti, koje pomažu potpunom predanju Bogu i braći, te označavaju identitet onoga koji se posvećuje Gospodinu. Svećenik je Božji čovjek 24 sata dnevno, a ne čovjek svetoga samo kada nosi liturgijsku odjeću, naglasio je Sveti Otac. Spomenuo je i pučku pobožnost, koja je vrlo raširena na Siciliji, te ju okarakterizirao kao blago koje treba poštovati i čuvati. Pozvao je kler da pažljivo bdije da pučku pobožnost ne iskorištava mafija, jer tada, umjesto da bude sredstvo klanjanja, postaje sredstvo pokvarenog razmetanja, što smo vidjeli u medijima kada su se vjernici, noseći Gospin kip zastavili i naklonili pred kućom šefa mafije, što je posve nedopustivo, rekao je Papa. Upozorio je i na opasnost klerikalizma: Neka u vama ne bude bahatosti, nadmenosti i silovitosti. Pa i karijerizam i napredovanje uz pomoć obiteljskih veza, neprijatelji su koje treba odbaciti, jer njihova je logika, logika moći, a svećenik nije čovjek moći, nego služenja, zaključio je papa Franjo.

Pastirski pohod Siciliji završio je susretom s mladima na Trgu Politeama, odgovarajući na njihova pitanja i pozivajući ih da „sanjaju veliko" jer je budućnost u njihovim rukama.

Završna poruka s plenarnog zasjedanja CCEE-a

U završnoj poruci s plenarnog zasjedanja Vijeća europskih biskupskih konferencija održanog od 13. do 16. rujna u Poljskoj ističe se da činjenica da je zasjedanje održano u Poznanu „pokazuje našu obnovljenu predanost evangelizaciji ljudske i kršćanske vrijednosti solidarnosti. Naime, nakon što je bila tragičnim poprištem dvaju svjetskih ratova, Europa mora razviti duh međusobnog razumijevanja i suradnje, udišući dobar zrak solidarnosti s oba svoja kršćanska plućna krila – istočnim i zapadnim”.

Poznan, 17.9.2018. (IKA) – S plenarnog zasjedanja Vijeća europskih biskupskih konferencija (CCEE) održanog od 13. do 16. rujna u Poznanu, u Poljskoj o temi „Duh solidarnosti u Europi” upućena je završna poruka u kojoj se navodi da činjenica da je zasjedanje održano u Poznanu „pokazuje našu obnovljenu predanost evangelizaciji ljudske i kršćanske vrijednosti solidarnosti. Naime, nakon što je bila tragičnim poprištem dvaju svjetskih ratova, Europa mora razviti duh međusobnog razumijevanja i suradnje, udišući dobar zrak solidarnosti s oba svoja kršćanska plućna krila – istočnim i zapadnim”.

Izražavajući blizinu papi Franji, u završnoj poruci sudionici zasjedanja mu jamče molitve i izražavaju zahvalnosti „na dragocjenoj poruci koju nam je uputio i pozivu predsjednicima katoličkih biskupskih konferencija iz cijelog svijeta da se u veljači 2019. okupe i zajedno razmišljaju o zlostavljanju djece”. Papa ih u svojoj poruci poziva na jačanje veza komunikacije i zajedništva među europskim Crkvama, s posebnim naglaskom na mlade generacije.

U završnoj poruci navodi se da je među mnogim temama o kojima se raspravljalo na zasjedanju, posebna pažnja posvećena solidarnosti, što je dovelo do toga da su se sudionici usredotočili na volonterski rad. „U volonterstvo su uključeni milijuni kršćana diljem Europe. To je izvanredan i kapilarni rad kojim se može, s jedinstvenom dinamikom ljubavi, doprijeti do mnogih siromašnih i marginaliziranih ljudi koji žive u našim društvima obilja. Ovo je vrlo živo poglavlje u životu naših Crkava koje, preko kršćana uključenih u dobrovoljni rad, mogu biti poput Dobrog Samarijanca iz evanđeoske prisposode. Želimo izraziti svoju blizinu, ohrabrujuću podršku i zahvalnost kršćanima koji se bave volonterskim radom, bilo organiziranim bilo spontanom, sustavnim ili povremenim”, ističe se u poruci.

Tumačeći da iskustvo vjere i karitativna služba moraju biti tijesno povezani za dobro svijui i stvorenoga svijeta, u poruci se pojašnjava: „Svjesni smo da je to način na koji možemo doprijeti do mnoge braće i sestara koji su u potrebi, ali i da se dadne novi zamah našoj pastoralnoj djelatnosti te da, kako je papa Franjo napisao u *Evangelii gaudium*, evangeliziramo nove oblike siromaštva: nedostatak poštovanja prema životu, raspad obitelji, nametanje rodne kulture, ograničenje sloboda, uključujući vjersku slobodu, te migranti i izbjeglice. U to je uključena i tema ekumenskog i međureligijskog dijaloga i, šire uzevši, društvenoga dijaloga. Oni su veoma potrebni u ovom osjetljivom razdoblju kroz koje prolazi naš kontinent, zbog sve većih napetosti koje doživljava. I na tome planu kršćani, uključeni u volonterstvo, mogu njegovati značajne sinergije u okviru obnovljene solidarnosti za pravdu, mir i djelatnu supsidijarnost”.

Sudionici plenarne skupštine također su razgovarali o pitanju migracija, u svjetlu različitih situacija i odluka koje su donijele pojedine vlade te u svjetlu evanđelja. „Mi nismo geopolitički stručnjaci, ali kao pastiri smo uronjeni u stvarni život naših zajednica u svim okolnostima. Svjesni smo da je riječ o složenom fenomenu, ali zajedno sa Svetim Ocem Franjom potvrđujemo da je solidarnost nezaobilazni put prema rješavanju nacionalnih, međunarodnih i globalnih

problema. Ovaj put uključuje prihvaćanje i integraciju u svim oblicima. Individualistička kultura koja kao da prevladava kao 'jednoumlje', vodi čisto economicističkom pogledu na stvari gdje solidarnosti nema mjesta, gdje se slabije smatra teretom, a migrante promatra kao strance”, ističe se u poruci.

Priopćenje s plenarnog zasjedanja CCEE-a u Poznanu

Europski biskupi okupljeni u Poznanu razmatrali su europski duh solidarnosti, posebno ulogu koju ima solidarnost u razvoju savjesti i društava, solidarnost među narodima u Europi i poslanje Crkve. Predstavljani su i rezultati europskog istraživanja o volonterstvu koje je CCEE proveo među biskupskim konferencijama te izvješća crkvenih predstavnika koji prate djelovanje europskih institucija. Na zasjedanju je don Martin Michaliček izabran za generalnog tajnika CCEE-a.

Poznan, 17.9.2018. (IKA) – Ured za medije CCEE-a objavio je u ponedjeljak 17. rujna priopćenje s plenarnog zasjedanja CCEE-a održanog u Poznanu koje prenosimo u cijelosti:

„U volonterstvo su uključeni milijuni kršćana diljem Europe. To je izvanredni i kapilarni rad kojim se može, s jedinstvenom dinamikom ljubavi, doprijeti do mnogih siromašnih i marginaliziranih ljudi koji žive u našim društvima obilja. [...] Želimo izraziti svoju blizinu, ohrabrujuću podršku i zahvalnost kršćanima koji se bave volonterskim radom, bilo organiziranim bilo spontanom, sustavnim ili povremenim”. Ovim osjećajem zahvalnosti za vojsku volontera koji svakodnevno svjedoče kršćansku ljubav, sadržanom u Završnoj poruci s Plenarnog zasjedanja, predsjednici europskih biskupskih konferencija zaključili su radove svojega redovnog godišnjeg skupa. Plenarno zasjedanje ove je godine održano u Poznanu, u Poljskoj od 13. do 16. rujna na poziv mons. Stanisława Gadeckog, nadbiskupa Poznana, predsjednika Poljske biskupske konferencije i potpredsjednika CCEE-a.

Susret je održan u domovini svetoga poljskog pape Ivana Pavla II. u kojoj se ove godine slavi 100. obljetnica ponovnog stjecanja neovisnosti – „novog rođenja” poljske države čiji je teritorij u 18. stoljeću bio podijeljen među susjednim carstva. Grad Poznan je pak izabran zato što se u Poljskoj slavi i 1050. obljetnica prve biskupije osnovane u Poznanu, sjedištu prve biskupije suvremene Poljske.

Biskupi su u središte svoga razmišljanja stavili temu europski duh solidarnosti, posebno ulogu koju ima solidarnost u razvoju savjesti i društava, solidarnost među narodima u Europi i poslanje Crkve. Na početku radova predstavljeni su rezultati europskog istraživanja o volonterstvu koje je CCEE proveo među biskupskim konferencijama u posljednjih nekoliko mjeseci. Istraživanje je predstavio don Wojciech Sadlon, SAC iz Zavoda za statistiku Katoličke Crkve u Poljskoj (sažetak rezultata ankete dostupan je na mrežnim stranicama CCEE-a: www.ccee.eu).

Na susretu su predstavljeni i odobreni programi predstojećih aktivnosti povjerenstava CCEE-a. Biskupi su zatim poslušali izvješća crkvenih predstavnika koji prate djelovanje europskih institucija i izrazili svoju zahvalnost na radu koji su ostvarili COMECE, kada je riječ o Europskoj uniji, te Stalna misija Svete Stolice pri Vijeću Europe.

U petak 14. rujna predsjednici biskupskih konferencija izabrali su don Martina Michaličeka za generalnog tajnika CCEE-a na petogodišnji mandat (2018.-2022.).

U Poznanu su europski biskupi imali priliku iskusiti brižno i pažljivo gostoprimstvo zajednice koja je duboko vezana uz

svoje kršćanske korijene. Ta ozbiljna privrženost poljskog društva kršćanskoj baštini i kulturi osobito je vidljiva i u riječima čelnih ljudi poljskih političkih institucija: premijera Mateusza Morawieckog, koji se obratio sudionicima tijekom otvorenja, te predsjednika Republike Poljske Andrzeja Duda, koji se susreo s predsjednicima biskupskih konferencija u subotu, 15. rujna. Oba ta događaja posvjedočila su dobre odnose između Poljske i Katoličke Crkve.

Svakoga je dana slavljena misa u crkvama punim vjernika i u prisutnosti predstavnika katehista, akolita, različitih karitativni stvarnosti i redovnika i redovnica. Skup je zaključen u nedjelju 16. rujna euharistijskim slavljem u katedrali u Poznanu, koje je uživo prenosila državna televizija TVP3".

Imenovan novi glasnogovornik CCEE-a

Don Antonio Ammirati imenovan je glasnogovornikom i zamjenikom generalnog tajnika Vijeća europskih biskupskih konferencija.

Poznan, 17.9.2018. (IKA) - Nakon novog generalnog tajnika izabran je i novi glasnogovornik Vijeća europskih biskupskih konferencija (CCEE), objavila je agencija Acistampa. Don Antonio Ammirati zamijenit će na toj dužnosti Thierryja Bonaventuru koji je tu službu obnašao punih 14 godina. Don Antonio je imenovan također zamjenikom generalnog tajnika CCEE-a budući da je dosadašnji zamjenik generalnog tajnika don Martin Michalicek na plenarnom zasjedanju u Poznanu imenovan generalnim tajnikom.

Don Antonio Ammirati rođen je 1974. godine i od 1999. godine inkardiniran je u nadbiskupiju Crotone-Santa Severina. Don Antonio je redatelj, novinar i autor televizijskih emisija i priloga. Od 2002. do 2004. je radio pri Uredu za društvene komunikacije Talijanske biskupske konferencije.

Papa Franjo primio albanskoga predsjednika

Vatikan, 17.9.2018. (IKA) - Papa Franjo primio je 17. rujna u Apostolskoj palači u Vatikanu u privatnu audijenciju predsjednika Republike Albanije Ilira Metu, koji se nakon toga susreo s Papinim državnim tajnikom, kardinalom Pietrom Parolinom, u pratnji monsinjora Antoina Camillerija, dotajnika za odnose s drugim državama, priopćio je Tiskovni ured Svete Stolice, prenosi Vatican News.

Tijekom srdačnih razgovora istaknuti su pozitivni odnosi između Albanije i Svete Stolice kao i doprinos mjesne Katoličke Crkve za dobrobit albanskog društva, osobito mladih. U tom su kontekstu razmotrili teme od zajedničkog interesa, među kojima važnost promicanja vjerske slobode i mirnog suživota, te daljnje zauzimanje za međuvjerski i međukulturalni dijalog.

Razgovarali su i o procesu uključenja Albanije u Europsku uniju, te su razmotrili neka međunarodna pitanja, osobito prilike u jugoistočnoj Europi.

Objavljena apostolska konstitucija pape Franje o strukturi Biskupske sinode

Dva tjedna prije početka zasjedanja Biskupske sinode posvećene mladima, objavljena je apostolska konstitucija pape Franje „Episcopalis communio” o strukturi tog tijela koje je 1965. godine ustanovio papa Pavao VI.

Vatikan, 18.9.2018. (IKA) - Savjetovanje s Božjim narodom i sinodalna Crkva u kojoj i obavljanje Petrova primata može dobiti veći sjaj – neka su od obilježja apostolske konstitucije „Episcopalis communio” o strukturi Biskupske sinode, koju je papa Franjo datirao 15. rujna; dakle, manje od mjesec dana prije početka XV. redovne opće skupštine Biskupske sinode, koja će započeti 3. listopada, o temi „Mladi, vjera i razlučivanje zvanja”, prenosi Vatican News.

Nakon što je podsjetio da je Biskupsku sinodu ustanovio papa Pavao VI. 15. rujna 1965. godine – točno 53 godine prije nove apostolske konstitucije – i da je ona i dalje jedna od najdragocjenijih baština Drugoga vatikanskog sabora, papa Franjo istaknuo je djelotvornu suradnju Biskupske sinode s rimskim biskupom u važnim pitanjima, odnosno u onima koja zahtijevaju posebno znanje i oprez, za dobro čitave Crkve. U povijesnom trenutku u kojemu se Crkva uvodi u novo evangelizacijsko razdoblje kroz stalno poslanje, Biskupska sinoda pozvana je sve više postati odgovarajući kanal za evangelizaciju današnjega svijeta.

Već je papa Montini bio predvidio da će, s vremenom, ta ustanova moći biti usavršena. Posljednju reviziju statuta Biskupske sinode „Ordo Synodi” objavio je papa Benedikt XVI. godine 2006. Posebno je bilo ustanovljeno, i malo pomalo ojačano u svojem djelovanju, Glavno tajništvo Biskupske sinode, koje čine glavni tajnik i posebno Biskupsko vijeće.

S obzirom na djelotvornost sinodalnoga djelovanja u odnosu na pitanja koja zahtijevaju brz i usklađen odgovor pastira Crkve, proteklih se godina povećala želja da Sinoda bude još više poseban izraz i djelotvorno ostvarivanje brige biskupa za sve Crkve, utemeljene na odlučnom uvjerenju da su svi pastiri određeni za služenje svetom Božjem narodu, kojemu sami pripadaju po sakramentu krštenja.

Biskup je istodobno učitelj i učenik, napominje Papa, u zauzimanju koje je poslanje i ujedno slušanje glasa Krista koji govori preko Božjega naroda, kako bi ga učinio „nepogrešivim u vjerovanju”. Stoga i Sinoda treba sve više biti povlašteno sredstvo za slušanje Božjega naroda, i to kroz konzultiranje vjernika u partikularnim Crkvama jer, premda je po sastavu to uglavnom biskupsko tijelo, ne živi odvojeno od ostatka vjernika. Ona je odgovarajuće sredstvo za davanje glasa čitavom Božjem narodu upravo preko biskupa, čuvara, tumača i svjedoka vjere, koji se pokazuju rječitim izrazom „sinodalnosti” same Crkve, u kojoj se odražava zajednica različitih kultura. Zahvaljujući Sinodi postat će jasnije također da u njoj vlada duboko zajedništvo između pastira i vjernika, kao i između biskupa i Pape.

Sveti Otac se, osim toga, nada da djelovanje Sinode može na svoj način pridonijeti ponovnom uspostavljanju jedinstva među svim kršćanima, po Gospodinovoj želji. Tako će, prema želji svetoga Ivana Pavla II. koju je izrazio u enciklici „Ut unum sint”, pomoći Katoličkoj Crkvi pronaći oblik obavljanja primata koji se, ne odričući se ni na koji način biti svojega poslanja, otvara novoj situaciji, istaknuo je u dokumentu papa Franjo.

Prilog dokumenti

Sreću pronalazimo samo kada susretnemo istinsku ljubav
Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 16. rujna 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U današnjem odlomku iz Evanđelja (usp. Mk 8, 27-35) vraća se pitanje koje se provlači kroz čitavo Markovo Evanđelje: tko je Isus? Ali ovaj puta sam ga Isus postavlja učenicima, postupno im pomažući suočiti se s pitanjem o njegovu identitetu. Prije nego će im to pitanje postaviti izravno Isus želi čuti od učenika što o njemu misle ljudi – i zna dobro da su učenici vrlo osjetljivi na Učiteljevu popularnost! Stoga postavlja pitanje: „Što govore ljudi, tko sam ja?” (r. 27). Iz odgovorâ proizlazi da narod Isusa smatra velikim prorokom. Ali njega zapravo ne zanimaju istraživanja i naklapanja ljudi. On ne prihvaća ni to da učenici na njegova pitanja odgovaraju već ustaljenim formulama, navodeći glasovite likove iz Svetoga pisma, jer vjera koja se svodi na formule, kratkovidna je vjera.

Gospodin želi da se između njega i njegovih učenika - kako onih iz prošlosti tako i današnjih - uspostavi osobni odnos te ga tako prihvate u središte svoga života. Stoga ih potiče da se postave pred same sebe u svoj istinoljubivosti te ih pita: „A vi, što vi kažete, tko sam ja?” (r. 29). Svaki je od nas pozvan odgovoriti u vlastitom srcu, puštajući da ga rasvijetli svjetlo koje nam Otac daje kako bismo upoznali njegova Sina Isusa. I može se i nama dogoditi, kao Petru, da oduševljeno kažemo: „Ti si Krist”. Ali, kada nam Isus jasno kaže ono što je rekao učenicima, odnosno da se njegovo poslanje ne ostvaruje na širokoj cesti uspjeha, nego na teškom putu Trpećeg sluga, koji je ponižen, odbačen i raspet, može se i nama dogoditi, kao Petru, da se pobunimo i prosvjeduemo, jer to ne odgovara našim očekivanjima, svjetovnim očekivanjima. U tim trenucima i mi zaslužujemo Isusov prijekor: „Nosi se od mene, sotonu, jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!” (r. 33).

Braćo i sestre, ispovijedanje vjere u Isusa Krista ne može se zaustaviti na riječima, već njegova autentičnost mora biti potvrđena odlukama i konkretnim gestama, životom protkanim ljubavlju prema Bogu, velikim životom, životom u znaku velike ljubavi prema bližnjemu. Isus nam kaže da ako želimo njega nasljedovati, trebamo se odreći sebe samih (usp. r. 34), to jest vlastite sebične oholosti, i uzeti vlastiti križ. Zatim daje svima temeljno pravilo. A koje je to pravilo? „Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga” (r. 35). U životu često, iz različitih razloga, pogriješimo put, tražeći sreću samo u stvarima, ili u osobama prema kojima se odnosimo kao prema predmetima. Ali sreću pronalazimo samo kada susretnemo ljubav, onu istinsku, koja nas iznenadi, koja nas mijenja. Ljubav sve mijenja. Ljubav može promijeniti i nas! Pokazuju to svjedočanstva svetaca.

Neka nam Djeвица Marija, koja je živjela svoju vjeru vjerno nasljeđujući svoga Sina Isusa, pomogne ići njegovim putem, velikodušno ulažući svoj život za njega i braću!

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

jučer sam boravio u apostolskom pohodu Piazza Armerini i Palermu na Siciliji povodom 25. obljetnice smrti blaženog Pina Puglisija [pljesak]. Molim pljesak za don Pina! Od srca zahvaljujem građanskim i crkvenim vlastima i svim

osobama koji su pomogle da se ovo putovanje ostvari. Zahvaljujem se sjajnim pilotima zrakoplova i helikoptera. Posebno zahvaljujem dragim biskupima Rosariju Gisanu i Corradu Loreficeu za njihovu izvrsnu pastoralnu službu. Zahvaljujem mladima, obiteljima i svim prekrasnim ljudima te predivne zemlje Sicilije, na njihovu toplom gostoprimstvu. Primjer i svjedočanstvo don Puglisija nastavljaju nas sve prosvjetljivati i davati nam potvrdu da je dobro jače od zla, ljubav jača od mržnje. Neka Gospodin blagoslovi vas Sicilijance i vašu zemlju! Molim pljesak za Sicilijance!

[...]

Danas, dva dana nakon blagdana Uzvišenja svetog Križa odlučio sam vama okupljenima na trgu darovati jedno raspelo. Evo ga ovdje [pokazuje raspelo]. Raspelo je znak Božje ljubavi, koji je u Isusu dao život za nas. Pozivam vas da primite ovaj dar i ponesete ga u svoje domove, u sobu svoje djece ili svojih djedova i baka..., bilo gdje u kući, ali da bude na vidljivome mjestu. To nije ukrasni predmet, već vjerski znak za kontemplaciju i molitvu. Gledajući Isusa raspetoga, gledamo naše spasenje. Ništa se ne plaća. Ako vam netko kaže da trebate platiti taj je prevarant! Ne, ništa! To je dar od Pape. Zahvaljujem se sestrama, siromasima i izbjeglicama koji će sada podijeliti taj maleni ali dragocjeni dar! Kao i uvijek, vjera dolazi od malenih, od poniznih.

Poštuj oca svoga i majku svoju

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 19. rujna 2018.

Čitanje Ef 6, 2-3

Djeco, slušajte svoje roditelje u Gospodinu jer to je pravedno. Poštuj oca svoga i majku – to je prva zapovijed s obećanjem: a ti dobro bude i da dugo živiš na zemlji. A vi, očevi, ne srdite djece svoje, nego ih odgajajte stegom i urazumljivanjem Gospodnjim!

Draga braćo i sestre, dobro jutro!

Na našem putovanju kroz Deset riječi danas stižemo do zapovijedi o ocu i majci. Govori se o poštivanju koje dugujemo roditeljima. Što je to „poštivanje”? Taj izraz u hebrejskom jeziku označava slavu, vrijednost, doslovno „težinu”, vrijednost neke stvarnosti. Nije riječ o izvanjskim formama već o istini. Poštivati Boga u Svetome pismu znači priznavati njegovu stvarnost, računati na njegovu prisutnost; to se također izražava obredima, ali nadasve podrazumijeva dati Bogu mjesto koje mu pripada u vlastitome životu. Poštivati oca i majku stoga znači prepoznati njihovu važnost također konkretnim djelima koja izražavaju odanost, privrženost i brigu. Ali nije riječ samo o tome.

Četvrta riječ ima jednu značajku: to je zapovijed koja uključuje jedan ishod. U njoj se naime kaže: „Poštuj oca svoga i majku svoju, kako ti je Jahve, Bog tvoj, zapovjedio, da dugo živiš i dobro ti bude na zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje” (Pnz 5, 16). Tko poštuje svoje roditelje živjet će dugo i sretno. Riječ „sreća” se u Dekalogu javlja samo u vezi s roditeljima.

Ova višetisućljetna mudrost izriče ono što su ljudske znanosti bile u stanju razraditi unatrag tek nešto više od jednog stoljeća: da djetinjstvo ostavlja biljeg koji traje čitav život. Često se može lako vidjeti je li netko odrastao u

zdravom i uravnoteženom okruženju. Jednako se tako može lako vidjeti dolazi li iz iskustava napuštenosti ili nasilja. Naše djetinjstvo je pomalo poput neizbrisive tinte, izražava se u ukusima, načinu života, čak i ako neki pokušavaju sakriti rane zadobivene u sredini iz koje potječu.

Ali Četvrta riječ kaže i nešto više. Ne govori o dobroti roditelja, ne traži da očevi i majke budu savršeni. Ona govori o postupanju djece, bez obzira na zasluge roditelja, i kaže nešto izvanredno i oslobađajuće: čak i ako nisu svi roditelji dobri i sva djetinjstva radosna i sretna, sva djeca mogu biti sretna jer postizanje punoga i sretnog života ovisi o pravoj zahvalnosti prema onima koji su nas donijeli na svijet.

Pomislamo samo koliko ova Riječ može biti konstruktivna za mnoge mlade ljude čija je prošlost u znaku patnje i za sve one koji su patili u svojoj mladosti. Mnogi svetcu – a i veoma mnogi kršćani – nakon bolnog djetinjstva živjeli su životom koji zrači sjajem, jer su se zahvaljujući Isusu Kristu pomirili sa životom. Pomislamo na danas blaženog - a od idućeg mjeseca svetog - Sulpricija, koji je okončao svoj život u devetnaestoj godini života pomiren sa svim patnjama, s mnogim stvarima, jer mu je u srcu vladao spokoj i nikada se nije odrekao svojih roditelja. Pomislamo na svetog Kamilla de Lellis, koji je iz nesređenog života u djetinjstvu izgradio život ljubavi i služenja; sjetimo se zatim sv. Josephine Bakhite, koja je odrasla u užasnom ropstvu; ili blaženog Carla Gnocchija, koji je bio siročić i siromah; pa i samog svetog Ivana Pavla II., čiji je život bio obilježen gubitkom majke u najranijoj dobi.

Bez obzira na svoju prošlost, čovjek dobiva od ove zapovijedi usmjerenje koje vodi Kristu: u Njemu se očituje pravi Otac koji nam daje „roditi se nanovo, odozgo“ (usp. Iv 3, 3-8). Zagonetke našega života razrješuju se kad otkrijemo da nas Bog oduvijek priprema za život njegove djece, gdje je svaki čin poslanje primljeno od Njega.

Naše rane počinju biti prilike koje nam se pružaju kada, po milosti, otkrijemo da stvarna zagonetka više nije „zašto?“, već „za koga?“, za koga mi se to dogodilo. Poradi kojega me djela Bog oblikovao kroz moju povijest? Ovdje se sve stubokom izokreće, sve postaje dragocjeno, sve postaje konstruktivno. Kako moje iskustvo, pa i žalosno i bolno, postaje u svjetlu ljubavi za drugoga, „za nekoga“, izvor spasenja? Tada možemo početi poštivati naše roditelje slobodom odrasle djece i milosrdnim prihvaćanjem njihovih ograničenja[1].

Poštivati roditelje: oni su nam dali život! Ako si se udaljio od svojih roditelja, učini jedan napor i vrati se, vrati im se, možda su stari... Dali su ti život. Usto, imamo naviku jedni drugima govoriti ružne stvari, pa i proste riječi... Molim vas, nikada, nikada, nikada nemojte pogrdno govoriti o tuđim roditeljima. Nikada! Nikada se ne smije pogrdno govoriti o majci, ocu. Nikada! Nikada! Vi sami donesite u srcu tu odluku: od danas i nadalje nikada više neću pogrdno govoriti o nečijoj majci ili ocu. Oni su nam dali život! Ne smije se o njima pogrdno govoriti.

Ovaj nam se čudesni život nudi a ne nameće: ponovno se roditi u Kristu je milost koju se slobodno prihvaća (usp. Iv 1, 11-13) i to je blago našega krštenja, u kojemu je, po Duhu Svetome, samo jedan naš Otac, onaj nebeski (usp. Mt 23, 9, 1 Kor 8, 6, Ef 4, 6). Hvala!

[1] Usp. sv. Augustin, Besjeda o Matejevom Evanđelju, 72, A, 4: "Krist te, dakle, uči da odbaciš i u isti mah da ljubiš svoje roditelje. Međutim, roditelje se ljubi na doličan način i u duhu vjere kad ih se ne stavlja ispred Boga: tko ljubi - to su Gospodinove riječi - oca i majku više od mene, nije mene dostojan. Gotovo se čini da te ovim riječima opominje da ih ne ljubiš; no tomu nije tako, on te, naprotiv, opominje da ih ljubiš. Mogao je, naime, reći: „Tko ljubi oca ili majku nije mene dostojan“. Ali nije rekao tako zato da ne zbori protiv zakona koji je on dao, jer je on taj koji je preko svoga slugu Mojsija dao zakon u kojemu piše: Poštuj oca svoga i majku svoju. Nije proglasio protivan zakon, već je potvrdio ovaj potonji; naučio te, nadalje, redu, nije dokinuo dužnost ljubavi prema roditeljima: tko ljubi oca i majku, ali više od mene. Mora ih ljubiti, dakle, ali ne više od mene: Bog je Bog, čovjek je čovjek. Ljubi roditelje, slušaj roditelje, poštuj roditelje; ali ako te Bog pozove na važnije poslanje u kojoj bi ljubav prema roditeljima mogla biti prepreka, drži se reda i ne guši ljubav".